

1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். பேரவைத் தலைவருக்குத் தகவல் வந்தது. அது போல் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டது. அதை 14 நாள் கழித்தே கூட உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், எவ்வளவு விரைவில் உறுப்பினர்களுக்கு அதைச் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் சொல்லி விடுவது நல்லது என்று அந்த முறையில் சொல்லப்பட்டது. அடுத்த நிமிடமே அதை நான் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன் என்று பேரவைத் தலைவருக்கு நோட்டீஸ் வந்து விட்டால், அதை உடனுக்குடன் அவைக்குச் சொல்லி விடுவதுதான் நல்லது. காத்திருக்கத் தேவையில்லை என்ற அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டது; இதிலே எந்தவிதமான முறைகளும் இல்லை.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது பேரவைத் தலைவரின் வேலை இல்லை.

4. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சப் முன்வடிவு எண் 11/75).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு, 1975-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, முசுப்புரை, நெடுநகிலைப்பு, அட்டவீண ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இச்சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

5. 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு - தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :

[1975 மார்ச் 29]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,94,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, to discuss about the stagnation of production in the industry, I move :—

“That the allotment of Rs. 3,94,46,000 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100”.

THIRU C. ARANGANAYAKAM : Sir, to discuss about the need to find out an alternative source of power during summer for the textile mills and other industries in Coimbatore to avoid lay off, I move :—

“That the allotment of Rs. 3,94,46,000 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100”.

THIRU N. DENNIS : Sir, to discuss about the necessity to start a Rubber Factory in Kanyakumari district, I move :—

“That the allotment of Rs. 3,94,46,000 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100”.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss about the need to start the industrial complex early at Hosur, I move :— ..

“That the allotment of Rs. 3,94,46,000 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100”.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss about the need to start a Government owned major industry in Vaniyambadi constituency, I move :—

“That the allotment of Rs. 3,94,46,000 under Demand No. 24—Industries be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. எம். சுரேந்திரன், உங்கள் தரப்பில் ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லையா ?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, சிறு தொழில்கள் துரிதமாக துவங்குவதற்குத்தடையாக இருக்கும் சட்டம், நடைமுறை விதிகளை தளர்த்துவது குறித்து விவாதிக்க—

1975 மார்ச் 29]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 24—தொழில்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,94,46,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 50—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 50—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,64,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU N. DENNIS : Sir, to discuss policy, I move :—

“That the allotment of Rs. 3,64,73,000 under Demand No. 50—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100”.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, to discuss policy, I move :—

“That the allotment of Rs. 3,64,73,000 under Demand No. 50—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு பேரவைக் கலைவர் : மாண்புமிகு கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்கு அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தொழில் துறை, தொழில் மூலதனச் செலவு பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மன்றத்தின் முன்னாலே, அவை உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கு, விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தொழில் துறை சம்பந்தமாகவும், தொழில் வளர்ச்சிப் பணிகள் குறித்தும், தொழில் துறையில் இருக்கிற பல்வேறு வாரியங்கள் வேலை குறித்தும் குறிப்புகள் அழகாக அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் குறிப்புகள் காலதாமதமாக கிடைப்பதால் அதுபற்றி ஆராய்ந்து கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே கஷ்டம் இருப்பதாகச் சொன்னதை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்கூட்டியே அந்தக் குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தக் குறிப்புகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆழ்ந்து படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்கள் தொழில் துறை முன்னேற்றுவதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். இங்கே கேட்கப்பட்டு இருக்கிற மானியக்கோரிக்கைகள்கூட கிட்டத்தட்ட ரூ. 7 கோடி அளவுக்குத்தான் கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. 500 கோடி ரூபாய்

(திரு. எஸ். ஜே- சாதிக்காட்சா)

[1975 மார்ச் 29]

பட்ஜெட்டிலே, இது குறைந்த தொகை. இந்தக் குறைந்த தொகையில் காரியங்கள் செய்கிறபோது, நாட்டில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த மானியக் கோரிக்கை கேட்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொன்ன பிறகு, விளக்கங்கள் தேவைப்பட்டால், அந்த விளக்கங்களைச் சொல்லி, மானியங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, அவை முன்னாலே இருக்கக்கூடிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிடநாடு கொள்கையைக் கைவிடுவதற்குப் பல்வேறு விதமான காரணங்களை நண்பர்கள் சொன்னாலும், அதற்கு முக்கிய காரணத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அகில இந்திய அடிப்படையில் இந்த நாட்டில் இருக்கிற டாட்டா, பிர்லா, டால்பியா திராவிடத்தைச் சுரண்டுகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் திராவிடநாடு பிரிவினையை அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்திப் பேசி வந்தார்கள். ஆனால், 1954-55-ம் ஆண்டில் ஆவடியில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டில் சோஷியலிச மாநிரித் திட்டத்தையும், அதைத்தொடர்ந்து சோஷியலிசக் கொள்கையை அமல் நடத்தும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டதாலும் பிரிவினையாக்கான அடிப்படைக் காரணம் அடிப்பட்டுப் போனதும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிரிவினை கொள்கையைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, அகில இந்திய அடிப்படையில் இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்றால்- தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில், தொழில் வளர்ச்சி, பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றை அகில இந்திய அடிப்படையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் இந்தத் தொழில்துறை நிறுவனங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பரக்கிறபோது, நாம் போதிய ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் தொழில் அதிபர்களுக்குத் தருகிறோமா என்றால் கிடையாது. பல தனியார் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், பல தொழில் அதிபர்கள், தொழில் துவங்க விண்ணப்பங்களைப் போட்டால் 10-12 அலுவலகங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடைய அனுமதியை வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு 1 வருஷம் 1½ வருஷம் ஆகிவிடுகிறது. அவர்கள் கையில் இருந்த முதலைப் போட்டு, 1 வருஷம், 1½ வருஷம் பல்வேறு காரியங்களை ஏற்றுச் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், தொழில் வளர்ச்சி பாதகம் அடைகிறது, குந்தகம் அடைகிறது.

இன்றைக்கும் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கக் கூடிய பல்வேறு அறிக்கைகளில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கான அனுமதியை ஒரே அதிகாரி

1975 மார்ச் 29]

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

யிடத்தில் விண்ணப்பித்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். அந்த அதிகாரியே பல்வேறு அலுவலகங்களுக்கு அனுப்பி அனுமதி பெற்றுத் தருவார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இருக்கின்ற அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு அந்தக் காரியங்களைச் சரிவர செய்ய முடியுமா என்றால் முடியாது. ஆகவே, போதுமான அளவுக்கு அதிக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்றும், அதே நேரத்தில் அதிகாரிகள் சரியாகப் பணியாற்றுகிறார்களா என்பதை மேற்பார்வையிடும் வகையில், மாவட்டத்திற்கு ஒரு கழகம் வைத்து, அதில் தொழில் அதிபர்கள், பல்வேறு பொதுநல ஊழியர்கள் ஆகியோரைக் கொண்டு ஒரு போர்டு அல்லது கமிட்டி அமைத்து அந்தப் பணியை மேற்பார்வை செய்வதற்கு வாய்ப்பாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைச் செய்தால், அந்த அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் செயல்படுகிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு கூட்டுத் துறைக்கு நல்ல ஆதரவு தர இருப்பதாகவும், அந்தத் துறையில் பல்வேறு திட்டங்கள், தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க இருப்பதாகவும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுத் துறையைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில், கூட்டுத் துறை என்பது தனியார் துறையிலிருந்து எல்லா வகையிலும் வேறுபட்டு இருக்கிறது. தனியார் துறையில் இருப்பவர்கள் அனுமதியைப் பெறுவதற்கு பல்வேறு சிரமங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில், கூட்டுத் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் சீக்கிரமே பல்வேறு காரியங்களைச் செய்ய எல்லாவிதமான நல்வாய்ப்பும் பெற்று, எல்லா விதமான ஆதரவையும் அடைந்து, அந்தத் தொழிலைச் சிறந்த முறையில் நடத்துகிறார்கள்.

அப்படிப் பார்க்கிறபோது யார் எந்த அடிப்படையில் இந்தக் கூட்டுத் துறையில் தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் அது சந்தேகத்திற்குரிய, ஊழலுக்கு இடமாகத் தெரிவதாக இருக்கிறது. பல்வேறு மாநிலங்களில் கூட்டுத் துறையில் தொழில்கள் எவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஆரம்பத்தில் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அதாவது சர்க்கார் இந்தத் தொழிலை கூட்டுத் துறையில் ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். தொழில் அதிபர்கள், பங்குகொள்ள விரும்புவார்களின் உங்கள் தகுதி என்ன, விருப்பங்கள் என்ன, திட்டங்கள் என்ன என்பதைக் கேட்டு அவர்களுடையிருந்து விண்ணப்பங்களை வரவழைத்து அவைகளை எல்லாம் பரிசீலித்து அதில் தகுதி உள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களோடு சேர்ந்து கூட்டுத் துறையில் தொழில் ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை, ஒரு போக்கை தமிழ் நாடு அரசு பின்பற்றவில்லையென்று நான் குற்றம் சுமத்துகிற நேரத்தில் இந்தத் துறை கூட்டுத்துறை என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக கூட்டுக் கொள்ளை என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு ஊழல்களுக்கு இந்த முறை அடிப்

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

[1975 மார்ச் 29]

படையாக இருக்கிறது. இதைப் போக்குவதற்கு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மாற்றத்தை, நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதற்கு உதாரணமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தூத்துக்குடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஸ்பிக்' தொழிற்சாலையைத்தான் சொல்ல வேண்டும். அங்கே ரூ. 84 கோடியளவில் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அடுத்து கடலூரில் ரூ. 120 கோடி அளவில் ஆரம்பிக்க உரிமம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ ரூ. 220 கோடி அளவில் ஒரு மிகப்பெரிய தொழில் சாம்ராஜ்யத்தை ஒரு தனி மனிதன் நடத்தக் கூடிய ஒரு நிலைமையை இன்றைய தினம் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அவர்கள் எந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் அவைகளை ஆரம்பிக்கத் தயாராக வந்தார்கள்? அதிலும் குறிப்பாக திரு. சிதம்பரம் செட்டியார் என்ற நபர் எந்த அடிப்படையில் தலைசிறந்து நிற்கிறார் என்ற விளக்கத்தை தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடமில்லாமல் கூட்டுத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரு தொழில் ஆரம்பிப்பதாக உரிய முறையில் புத்திரிகைகளில் விளம்பரங்கள்செய்து தொழிலதிபர்களிடமிருந்து விண்ணப்பங்களைப் பெற்று அவைகளைப் பரிசீலித்து, தகுதியின் அடிப்படையில் யோக்கியதையின் அடிப்படையில் தொழிலதிபர்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டுமென்ற என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் தேசியமயமாக்குகிற கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், இதில் உள்ள மிகப் பெரிய குறைபாடு, ஏதாவது ஒரு துறையைச் சேர்ந்தவர் சர்க்காருக்கு ஒத்துழைப்பு தர மறுத்தால், ஆதரவு தர மறுத்தால் அல்லது சர்க்காருக்கு பணிய மறுத்தால் உடனே முதலமைச்சரோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரோ அந்தத் தொழிலை சர்க்கார் தேசியமயமாக்கிவிடப் போகிறது என்று அறிவிக்கின்ற சபாவத்தை நான் பார்த்து வருகிறேன்.

தேசியமயமாக்கும் கொள்கை என்றால் எந்தத் தொழிலையும் எந்த நேரத்திலும் தேசியமயமாக்கிவிடுவோம் என்று சொல்லி விட முடியாது. அதற்கென சில வரையறைகள் சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் அரசு ஒரு முறையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லையென்றால், இப்படித்தான் இந்த அரசு நடக்கும் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டால் தொழில் அதிபர்கள், முதலீடு செய்பவர்களுக்கு ஒரு அவநம்பிக்கை ஏற்படும். அதன் காரணமாக தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் முதலீடு பதுங்கக்கூடிய நிலைமையும் இந்த மாநிலத்தை விட்டு வேறு மாநிலங்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படும்.

ஆகவே, அரசைப் பொறுத்த மட்டில் இனிமேற்கொண்டு ஒரு தொழில் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் இந்த அடிப்படையில் தான் ஆக்குவோம் என்ற ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை பொதுவான முறையில் தெரிவிக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமானால் தேசியமயமாக்குவதற்கு முதலில் உரத் தொழிற்சாலையைத்தான் சொல்ல முடியும். ஸ்பிக் தொழிற்சாலையின் உரத்தை விற்க

1975 மார்ச் 29]

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

அதற்காக ஏஜெண்டுகள் தேடவேண்டியதில்லை. மார்க்கெட்டிங் பாயிண்ட்ஸ் ஏற்படுத்த வேண்டியதில்லை. விவசாயக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. பாங்குகள் இருக்கின்றன. உற்பத்தி செய்து நீங்கள் லாரியில் ஏற்றி கூட்டுறவு சங்கத்திற்கு அனுப்பி வியாபாரம் செய்யக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. லாபமும் உண்டு. அதற்கான அடிப்படைத் தொழில்களும் இருக்கின்றன. மிகப் பெரிய மூலதனம் போட்டு நடத்தக்கூடிய வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. இப்படித்தான் தொழில்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்றி நாங்கள் சினிமாக்களை, ஸ்டூடியோக்களை தேசியமயமாக்குவோம் என்று சொன்னால் ஏதோ சில நேரங்களில் அரசியலில் ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அந்த அடிப்படையில் பேசக்கூடிய பேச்சாக கருதலாமெய்யொழிய தமிழ் நாட்டின் மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியை, தொழில் வளர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்து தீர்க்கதரிசனத்தோடு பேசுகிற பேச்சாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இந்த அடிப்படையில் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று பொதுவான கொள்கையை உருவாக்கி நாட்டு மக்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோ ஆப்டெக்ஸ், பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கோ ஆப்டெக்ஸ் சங்கத்தின் மூலம் மக்களுக்கு விருப்பத்தைத் தரக்கூடிய சரக்கை உற்பத்தி செய்து விற்கக் கூடிய நிலைமையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. கூட்டுத் துறையில் கண்காட்சி விழாக்களை நடத்துகிறார்கள். தயவுசெய்து அவ்விழாக்களை ஒரு கட்சி சார்புள்ள விழாக்களாக மாற்றாமல் எல்லாச் தரப்பினரையும் கூப்பிட்டு பங்கு கொண்டு பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை இந்தத் தொழிலுக்கு ஆதரவாக இருக்கின்ற முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் கூட்டுறவுத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள், நெசவாளர்களுக்கு ஒரு நல்ல நிலைமையை உருவாக்கித் தர முடியும்.

உதாரணமாக, இன்றைக்கு நெசவாளர்களுக்குச் செய்யக்கூடிய பல் வேறு சலுகைகளும் சகாயங்களும் அது ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரமாக இல்லாமல் ஒரு தார்காலிகமான பரிகாரமாக இருந்து வருகிறது. 10 ஆண்டுகளில் அல்லது 20 ஆண்டுகளில் தீர்க்க முடியுமா என்றால் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக முடியாது என்றுதான் சொல்ல முடியும். இங்கிலாந்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படவில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் நெசவுத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பலர் லூமிர்டும் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆலைத் தொழிலுக்கும் வந்தவிட்ட படியால் இந்தப் பிரச்சனை ஏற்படவில்லை. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் நெசவாளர்கள் அப்படியே நின்று விட்ட காரணத்தால் இன்றைக்கு ஒரு பிரச்சனையாக உருவெடுத்திருக்கிறது.

நெசவுத் துறையில் உள்ளவர்களை அதிலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்து நவீனத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்கிக் காட்ட வேண்டும். கைத்தறி நெசவுத் தொழில் ஆலைத் தொழிலை எதிர்த்து போட்டிபோட முடியாது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இனிமேல் துவங்கியிருக்கும் ஆலைகளை தயவுசெய்து கைத்தறி நெசவாளர்கள்

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

[1975 மார்ச் 29]

அதிகமாக உள்ள பகுதியில் ஆரம்பிக்க இருப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை தருகிற வகையில் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்கினால் நெசவாளர் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான ஒரு பரிகாரம் காண முடியும்.

டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் நடத்தி வருகிற ஆலைகளை மத்திய சர்க்கார் தேசிய மாக்கிவிட்டது என்ற குறிப்பைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் நாளைக்கு மத்திய சர்க்கார் பார்வையில் கார்ப்பரேஷனுக்கு வந்தால் இவ்வளவு மில்கள் நடத்தலாம், இல்லையென்றால் நடத்த முடியாது என்று நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் சந்தால் நடத்தலாம், அவர்கள் ஆதரவு இல்லையென்றால் நிச்சயமாக கார்ப்பரேஷனை மூடிவிடவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது.

புதிய மில்கள் ஆரம்பிப்பது என்றால் புதிய நெசவு ஆலைகளை ஆரம்பிக்க பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த நெசவாளர்களுக்கு பஞ்சுகள் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதில் தமிழ் நாட்டில் ரூந்து ஏறத்தாழ 539 இலட்சம், பம்பாயிலிருந்து 706 இலட்சம், வெளிநாடுகளிலிருந்து 177 இலட்சத்திற்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதில் தமிழ் நாட்டில் வாங்கிய பஞ்சினைப் பொறுத்த மட்டில் பல்வேறு வியாபாரிகள் இதில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கைத்தறி சம்பந்தமாகவும் டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் சம்பந்தமாகவும் கருத்துக்களை வழங்குகிறார்கள். ஏற்கெனவே இந்த மானியம் விவாதிக்கப்பட்டு முடிந்து விட்டது. இப்போதுள்ள மானியத்தின் மீது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கைத்தறி கூட்டுறவு அமைச்சரிடம் வருகிறது. இரண்டு நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தமிழ் நாட்டிலிருந்து 539 இலட்சத்திற்கு பஞ்சு வாங்கிபதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குறிப்பிட்டேன். இங்கே தமிழ்நாட்டில் பஞ்சு வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரில் மார்வாரிகளும், குஜராத் திகளும், சிந்திகளும் பஞ்சு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பெரும் பகுதியை அவர்களுடத்தில் வாங்கியதாக குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றி விசாரித்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 15 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 10 நிமிடங்களுக்கு மேல் வராது.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அடுத்து, சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தமாக அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள். பல்வேறு ஆலைகளுக்கு அரசு கரும்பின் விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. ஆனால், ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையில் மட்டும் சர்க்கார் சொல்லிய விலைக்கும் குறைவாக விலை தந்திருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 29]

(திரு. செ. அரங்க நாயகம்)

(முற்பகல் 10-30)

நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்பதெல்லாம் ஏன் ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கும் இன்னொரு சர்க்கரை ஆலைக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்கிறீர்கள். எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்கிறீர்கள். அந்த நிர்ணய விலையைக் கொடுக்காத தனியார் ஆலைகளின் மீது எத்தகைய நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையை தொழிற் துறையில் பின்பற்ற வேண்டும், என்று சொன்னார்கள். ஸ்பிக் எப்படி உருவானது என்று கேட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் இருந்தபோது செலுத் இந்தியா, கார்ப்பரேஷன் என்ற தனி நிறுவனம் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்து கூட்டுத் துறையில் ஒரு நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று மனு கொடுத்தார்கள். அண்ணா அவர்கள் 6-12-1968-ல் அவர்களோடு சேர்ந்து கூட்டு முறையில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்கள் என்று தெரியப் படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கூட்டுத் துறை சார்பில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டு இஷ்டப்பட்ட தொழில் அதிபர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்து அதிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் மீது ஊழல் புகார்கள் யாரும் சொல்லவில்லை. இன்றைய அமைச்சரவை மீது அந்த புகார்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த, திரு. ஏ. எம். இராஜா, நீங்கள் பேசுங்கள். பத்து நிமிஷத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது கண்டிப்பான உத்தரவுதான்.

*திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தின் மீது ஏன் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக தமிழ்நாட்டில் புதிதாக தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவது மிக அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. ஆகவே, தமிழ் நாட்டில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய பணத்தை ரிஸ்க் எடுத்து முதலடு செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நேரத்தில் தொழிலுக்கு மிக முக்கியமானது மின்சாரம். அதில் பற்றாக்குறை. தொழிற் துறையும் மின்சாரத் துறையும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடமே இருப்பதால் தொழில்கள் நல்லபடியாக ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு, நடத்தப்படுவதற்கு மின்சாரம் கிடைக்கிற வகையில் இதில் அதிகமாக கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஹைகேனக்கல் திட்டத்தின் மூலம் 800 மெகாவாட் வரும் என்று அப்போதிலிருந்தே சொல்கிறார்கள். அப்பாதுறை இருக்கும்போதே சொன்னார்கள். ஹைமாவதி திட்டத்தை கட்டுவதைப்போல

(திரு. ஏ. எம். இராஜா)

[1975 மார்ச் 29]

ஹொகேனக்கல்லையும் கட்டித்தான் ஆக வேண்டும். தெர்மல் ஸ்டேஷன் களை அதிகமாக்க வேண்டும். அடாமிக் ஸ்டேஷன்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆனால், தற்போது ஆரம்பித்துள்ள அடாமிக் ஸ்டேஷன்களிலிருந்து 200, 300 மெகாவாட் தான் கிடைக்கும். அதனால் அதனுடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக ஆகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். 2,000 மெகாவாட் என்ற அளவு கிடைக்கக் கூடிய அடாமிக் ஸ்டேஷன்களை ஆரம்பித்தால் உற்பத்தி விலை குறையும் என்று அறிஞர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தடியாக, நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் பெரிய தொழில் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் தனியார்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றால் டில்லிக்குச் சென்று லேசென்ஸ் பெற்று வர வேண்டியிருக்கிறது. புதிதாக ஆரம்பிப்பதற்கு லேசென்ஸ் பெற பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. டில்லிக்கு ஒரு முறை போய் வர 2 ஆயிரம் ஆகிறது. 10 அல்லது 15 தரம் போனால் தான் லேசென்ஸ் பெற முடிகிறது. இதற்காக நம் அரசு டில்லியில் ஒரு லேயசன் ஆபீசை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது அப்படிப்பட்ட அலுவலகம் இருக்கிறது. ஆனால், அது அரசாங்கத் துறையில் வருகின்ற லேசென்ஸ்களைத்தான் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறது. தனியார்கள் தொழில் ஆரம்பிக்க விண்ணப்பம் போட்டபின் அது எந்த ஸ்டேஜில் இருக்கிறது, அந்த விண்ணப்பத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, அவைகளில் எதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று தனியார்களுக்குத் தகவல் அறிவிக்கத்தக்க ஒரு லேயசன் ஆபீஸ் இருக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கும் லேயசன் ஆபீசையாவது திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக தனியார்களிடத்தில் ஒரு கட்டணத்தை வேண்டும் என்றால் கூட வசூலிச்சலாம். குறைந்தது 30 ஆயிரம் 40 ஆயிரம் ரூபாய் லேசன்ஸ் பெறுவதற்காக செல்விடவேண்டிய கட்டாயம் இருக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு மூவாயிரம் அல்லது நாலாயிரம் ரூபாய் கட்டணமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்வதில் தவறு இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றி நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் மாநிலத்தில் பேர்வர்ட் ஏரியாஸ் என்று சிலவற்றை டிக்ளேர் செய்து இருக்கிறார்கள். படம்போட்டு காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. Backward districts eligible for interest free sales tax loan and concessions in financing and income-tax என்ற இதில் திருநெல்வேலி மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம் நீலகிரி மாவட்டம் இவை விடப்பட்டு இருக்கின்றன. இவை என்ன பாவம் செய்தன என்று எனக்குத்தெரியவில்லை. கோவை மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் வளர்ந்து விட்டதாக கருதப்படுகிறது. ஆனால், கிழக்கு கோயம்புத்தூரை எடுத்துக் கொண்டால் தொழில் வளர்ச்சி கிடையாது. திருநெல்வேலி மாவட்டம் தொழில்அபிவிருத்தி அனைந்த இடமா என்றால் அதவும் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கோவை மாவட்டத்தில் ரிடிக்கும்போது என்ன குறை?

1975 மார்ச் 29]

திரு. ஏ. எம். இராஜா: இப்போது தான் ராஜாவை மாற்றிவிட்டு அமைச்சர்களை, வைப்பது என்ற ஜனநாயக முறையைக் கைக்கொண்டு இருக்கிறோமே. இந்த நாலு மாவட்டங்களைத் தவிர ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக பல தாலுக்காக்கள் காட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. Backward areas eligible for subsidy என்று 27 தாலுக்காக்கள் உதவியைப் பெறுகின்றன. இராமநாதபுரம், மதுரை, வட ஆர்க்காடு, தர்மபுரி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களிலேயே இந்த 27 தாலுக்காக்கள் என்று இருப்பதை ஒரு மாவட்டத்திற்கு இரண்டு தாலுக்காக்கள் என்ற அளவிட பிரித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இந்த சப்ஸிடி கிடைக்கில் அளவு பாக்வார்ட் எரியாஸ் எலிஜிபிள் பார் சப்ஸிடி என்று இடங்களைப் பிரிக்க வேண்டும். இதற்கு மத்திய அரசு தடையாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசு அதிகமாக பேக்கேஜ் எரிடாக்களை ஏற்படுத்தி தொழில்களை ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுப்பது இல்லை. சப்ஸிட்யும் கிடைப்பதில்லை. இருக்கிற 27 தாலுக்காக்களை பிரித்துக் கொள்ள நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகச் செய்தால்தான் நலமாயிருக்கும். இல்லையென்றால் கோவையில் இருக்கும் புதிய தொழில் முனைவர்கள் எப்படி வேறு மாவட்டத்திற்குச் சென்று தொழில் ஆரம்பிக்க முடியும். பக்கத்தில் உள்ள தாராபுரம், பல்லடம் என்று இருந்தால் தொழில் ஆரம்பிக்க முன்வாக்கூடும். அதைப்போலவே சங்கரன்கோவில், நாங்குநேரி போன்ற பகுதிகள் திருநெல்வேலியில் பின்தங்கிய தாலுக்காக்கள். சேலத்தில் சங்கிரி, திருச்செங்கோடு போன்ற பகுதிகள் பின்தங்கிய தாலுக்காக்கள். ஆகவே இதை யெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டும்; இப்படிப்பட்ட பின்தங்கிய தாலுக்காக்களும் இந்த லிஸ்டில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்கே இப்போது இன்டஸ்ட்ரிஸ் டிபார்ட்மென்ட் தனியாக இயங்குகிறது. இப்போது பல கார்ப்பரேஷன்களும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கார்ப்பரேஷனும் தனித்தனியாக இயங்குகின்றன. சரியான co-ordination கிடையாது. அதனால் இன்டஸ்ட்ரிஸ் டைரக்டரை சேர்மனாக போடவேண்டும். டெக்னிகல் பர்சன்ஸ்களை மாணேஜிங் டைரக்டராக போடவேண்டும். தொழில் துறையினைச் சார்ந்தவர்களைத்தான் போட வேண்டும். போர்ட் மெம்பர் தகுதியில் இருப்பவர், சீனியர் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருக்க வேண்டும். செகரட்டரியே சேர்மனாக இருப்பது ஒத்துவராது. ஒரு டக்கத்தில் அப்மினிஸ்ட்ரேட்டர். இன்னொரு பக்கத்தில் எக்சிகியூட்டராக இருக்கிறார். அவர் ஒருவரே எப்படி முரண்பட்ட இரண்டு வேலையைச் செய்ய முடியும்? அப்போல் அதிகாரியும் அவரே, எக்சிகியூட்டரும் அவரே என்றால் எப்படி தொழில் வளம் முடியும். எக்சிகியூட்டர் தனியாக இருக்க வேண்டும்.

(திரு. எ. எம். இராஜா)

[1975 மார்ச் 29]

அட்மினிஸ்ட்ரேட்டர் தனியாக இருக்க வேண்டும். செகரட்டரி சேர்மனாக இருப்பதை மாற்றி இண்டஸ்ட்ரீஸ் டைரக்டரையே சேர்மனாக போர்ட் மெம்பர் அந்தஸ்தில் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று. இந்த இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் பலர் நீண்ட காலம் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்சிரிமென்ட் கூடக் கிடையாது. இதுவும் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் டெக்னிக்கல் போஸ்ட்டில் நான்— டெக்னிகல் ஆட்களைப் போடுகிறார்கள். அங்கே டெபுடி டைரக்டர், அசிஸ்டெண்ட் டைரக்டர்கள் ஆக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்பே போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சிப்காட்டில் கிளார்க் வேலைக்கே எம்.ஏ. வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே டெபுடி டைரக்டர் ஆக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் பி.இ. படித்தவர்கள் இல்லையா? ஆகவே நிறைய பி.இ. படித்தவர்களைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை விஷயத்தில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி பேச வேண்டும். தற்போது நம் மாநிலத்தில் புதிதாக சர்க்கரை ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒன்று ஈரோட்டில் துவக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஈரோட்டுப் பகுதி மக்கள் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலைக்கு ஷேர் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில் சரும்பும் நிறைய அளவு கிடைக்கும். கூட்டாயமாக அந்தப் பகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்று துவக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று. இந்த அறிக்கையில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், தனியார் சர்க்கரை ஆலைகளைவிட நல்ல விதத்தில் இயங்கி இருக்கின்றன. உற்பத்தியும் கூட்டுறவு ஆலைகளில் அதிகமாக இருந்து இருக்கிறது. ரெகவரியும் அதிகமாக இருக்கிறது. பொதுவாக, கூட்டுறவுத் துறையைவிட தனியார் துறைதான் திறமையாக நடத்தப்படுகிறது; லாபம் ஈட்டுகிறார்கள்; கூட்டுறவுத் துறையில் நஷ்டம்தான் வரும் என்பது பொதுவாக பரவலாக உள்ள கருத்தாகும். ஆனால் இன்றைக்கு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் நல்ல விதத்தில் இயங்கி இருக்கின்றன. தொழில் அதிபர்களும் இதைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஆலையில் 73-74ல் ஒரு டன் கரும்புக்கு ரூபாய் 137 கொடுத்து இருக்கிறார்கள். தனியார் ஆலையில் அதிக பட்சமாக 110 தான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதைப்போல 72-73ல் ஒரு டன் கரும்புக்கு ரூபாய் 127 கொடுத்து இருக்கும்போது தனியார் ஆலைகள் 114 தான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்படி ஏற்பட்டு இருப்பது தனியார் ஆலைகளில் உள்ள நிர்வாகத் திறமையின்மையாலா அல்லது ஏமாற்று

[1975 மார்ச் 29]

(திரு. ஏ. எம். இராஜா)

ல்லா என்பதை அரசு கண்காணித்தாக வேண்டும். ரெகவரியைப் பற்றியும் எந்த தனியார் ஆலையிலும் சரியாக தெளிவாக சொல்லுவது கிடையாது. அவர்கள் சொல்லுவதுதான் ரெகவரி என்று இருக்கிறது.

உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் தனியார் ஆலைகள் ஒரு நாளைக்கு 19,760 டன் அரைக்கிறார்கள். அதில் ஒரு சதவிகிதம் தவறு செய்தால் கூட 197 குவிண்டால் சர்க்கரை கிடைக்கும். ரெக்வரியில் அரை சத விகிதம் அடித்தால், கணக்குப் போட்டுப் டாருங்கள், ஒரு நாளைக்கு 197 டன் சர்க்கரை கிடைக்கிறது. இப்படி அவர்கள் ரெக்வரியிலும் தவறு செய்கிறார்கள், உற்பத்தியிலும் தவறு செய்கிறார்கள். கரும்பிற்கு சரியான விலையும் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த சர்க்கரை ஆலை எல்லாம் அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசு நிர்ணயம் செய்த விலைக்கு சர்க்கரை ஆலைகளில் சில கொடுக்கவில்லை. அருண் சர்க்கரை ஆலையில் கரும்பு விலை 102 ரூபாய்ச் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் கொடுத்தது 98 ரூபாய்தான். சவுத் இந்தியா சர்க்கரை ஆலை விலை ரூ. 104.75 என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் கொடுத்தது 97 ரூபாய்தான்.

இவர்கள் ஏன் இப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள்? இப்படி ஏமாற்றாதல் செய்கிறவர்கள் மீது அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆலைகள் அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. பாலையா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டுத் தொழில் துறையின் தமிழ் நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் மிக முக்கியப் பங்கை வகித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனம் பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழில்களைத் தொடங்கி அல்லது தொழில்களைத் தொடங்க துரித நடவடிக்கைகளை எடுத்து, துரித தொழில் முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளையும் வழிவகைகளையும் கண்டறிந்து அங்கே எந்தெந்தவிதமான தொழில்களை ஆரம்பித்தால் தொழில் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும் என்ற ஒரு அரிய நோக்கத்தைக் கொண்டதாக இந்த நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எங்கெங்கெல்லாம் தொழில் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திச் கொடுக்க முடியும் என்ற ஆய்வுகளை நடத்தி, எங்கெங்கெல்லாம் புதிய தொழில்களை தொடங்க முடியும் என்ற ஏற்பாடுகளை இந்த நிறுவனம் நிர்வகித்துக் கொண்டு வருகிறது. பொதுவாக இந்த நிறுவனம் ஐந்தாவது திட்டக்காலத்தில் 37 தொழில்களை

(திரு. ஏ. பாலையா)

[1975 மார்ச் 29]

தொடங்கும் திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் மொத்த மூலதனம் சுமார் 340 கோடி ரூபாய். இந்த மொத்த மூலதனத்தில் பொதுத்துறையில் 90 கோடி ரூபாயும், கூட்டுத் துறையில் 250 கோடி ரூபாயும் செலவு செய்யப்பட இருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டங்கள் செயலுக்கு வந்தால், இந்தத் திட்டங்கள் தமிழ்நாட்டில் அமுலுக்கு வந்தால் கூட்டுத் துறையில் 11,500 பேர்களுக்கும் பொதுத் துறையில் 5,500 பேர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இத்திட்டங்கள் எல்லாம் 1976-77; 1977-78 ஆகிய ஆண்டுகளில்தான் முடிவாகும் என்று இந்தத் தொழில்துறை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி விவாதிப்பது 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்கானது. இந்த நேரத்தில் 1977-78-ல் நடைபெற்று வேலை வாய்ப்புக்களைக் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களைப்பற்றி நாம் சொல்வது எவ்வளவு உண்மையாக இருக்க முடியும் என்பதைச் சந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு தவறான திட்டத்தை மக்களுக்கு அளிப்பதாகத் தான் இருக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தொதுவாக இந்தத் தொழில் புனேற்ற நிறுவனம், தமிழ்நாட்டில் எங்கெல்லாம் பின்தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தொழில் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும், வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தைக் கொண்டது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் இந்தத் தொழில் நிறுவனம் 4 மாவட்டங்களிலே மட்டும் சுற்றிச் சுற்றித் தங்களுடைய தொழில்களை ஆரம்பித்து செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக மதுரை, இராமநாதபுரம், தர்மபுரி, சென்னை போன்ற மாவட்டங்களில் தான் இந்த நிறுவனத்தினுடைய செயல் திட்டங்கள் அடைந்திருக்கின்றன.

இந்த நிறுவனத்தின் மூலம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் “தமிழ்நாடு புனேரின், அண்டு அலைடு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட்” என்ற நிறுவனத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். அதனுடைய மூலதனம் 5½ கோடி ரூபாய். அதைப்போல இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மண்பாத்தில் இழு படகுகள் தளம் அமைக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு 80 இலட்சம் ரூபாய் மூலதனம். அதைப்போல தமிழ்நாடு கெமிகல்ஸ் ப்ராடக்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனம் 4.45 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் நிறுவப்பட இருக்கிறது. தமிழ்நாடு ரப்பர் லிமிடெட் நிறுவனம் 25½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் நிறுவப்பட இருக்கிறது. அதைப்போல ஆனைக்காரன்பட்டியில் 2.40 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு தொழிலும், மாணாமதுரையில் 4.5 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு தொழிலும், நிறுவப்பட இருக்கின்றன. இவ்வளவும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்படாவிட்டிருக்கிறதே கத்திடங்களாகும்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு ஏ. பாலையா]

அதைப்போல தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஒசூரில் 1271 ஏக்கர் பரப்பளவில் தமிழ்நாடு இன்டர்நேஷனல் எலக்ட்ரானிக்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனம் 2 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் செயல்பட இருக்கிறது. ஆசிடா புகையிலை நிறுவனம் லிமிடெட் சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒசூரில் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. ஏஷியன் பேரிங்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனம் 10 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது. இவை தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற தொழில்கள்.

அதைப்போல மதுரை மாவட்டமும் இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டம் ஏற்கெனவே தொழில் துறையில் முன்னேக்கி இருக்கிற மாவட்டம். இந்த மாவட்டத்தில் கப்பலாசிரியர் ஸ்கூலர் தொழிற்சாலை ஒன்று 2½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் செயல்பட இருக்கிறது. பாண்டியன் கெமிக்ஸ் லிமிடெட் 80 லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது. தமிழ்நாடு டைலான் நூல் தொழிற்சாலை லிமிடெட் 12 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் தொடங்கப்பட இருக்கிறது.

இத்தகைய திட்டங்கள் எல்லாம் பின்தங்கிய பகுதிகளில் அமைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் குறிப்பாக சில மாவட்டங்களில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட பெரிய திட்டங்களை எல்லாம் அமைத்துவிட்டு, ஏராளமான பின்தங்கிய இடங்களில் அமைக்கப்படாமல் இருப்பது ஓரவஞ்சனையோடு சர்க்கார் நடந்துகொள்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இந்தத் தொழில் நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கமே பின்தங்கிய பகுதிகளிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை அளித்து அந்த பிற்பட்ட பகுதியை முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். ஆனால் அந்த நோக்கம் நிறைவேறுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் தொழில் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் இடங்கள் அப்படி இருக்கின்றன.

அதைப்போல சென்னை இருக்கிறது. சென்னை பல்வேறு துறைகளிலே முன்னேறியிருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி இருந்தும் கூட பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்கள் இந்த தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனத்தின் மூலம் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன. இதை எல்லாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்தத் தொழில் நிறுவனம் சென்னை, இராமநாதபுரம், தர்மபுரி, மதுரை ஆகிய இந்த 4 மாவட்டங்களுக்காகத் தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் எழுகிறது.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் தொழில் அபிவிருத்தித் தொகுதிகளை நிறுவுவதற்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது. இப்படி இந்த மாவட்டங்களுக்கு எல்லாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது.

தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மிகவும் பிற்பட்ட ஒரு மாவட்டமாகும். தொழில் முன்னேற்றமே அடையாத

[திரு. ஏ. பாலையா]

[1975 மார்ச் 29]

ஒரு மாவட்டம் அது. அப்படி இருந்தும் இந்தச் சர்க்கார் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை அடியோடு மறந்துவிடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அதனால் எனக்கு ஒரு ஐயம் ஏற்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழ்நாட்டில்தான் இருக்கிறதா அல்லது பழைய மாதிரியே கேரள மாநிலத்தில் இருக்கிறதா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. காரணம் பல கோடி ரூபாய்க்கான திட்டங்கள் எத்தனையோ தமிழ்நாட்டில் போடப்படுகின்றன; ஏற்கெனவே பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரு சிறு பகுதிகூட அந்த மாவட்டத்திற்கு வழங்கப்படவில்லை.

நாங்கள் நீண்ட நாட்களாக ஒரு கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ரப்பர் ஏராளமாக கிடைக்கிறது. 20,000 ஏக்கரில் அரசு ரப்பர் தோட்டம் அங்கே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏராளமான ரப்பர் கிடைக்கிறது. தனியார் ரப்பர் தோட்டங்களிலிருந்தும் ஏராளமான அளவுக்கு ரப்பர் கிடைக்கிறது. இந்த ரப்பரை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலையை அங்கு அமைக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அதைப்போல இன்னும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணவாளக் குறிச்சி மணல் ஆலை இருக்கிறது. அங்கு கிடைக்கின்ற மணல் உலகப் புகழ் பெற்றுள்ளது. டல்வேறு ரக மணல் வகைகள் அங்கே தயார் செய்யப்பட்டு, ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அந்த மணலை மூலப் பொருளாக வைத்து பெயின்ட் தொழிற்சாலையும், மின்சார டிஸ்பு தொழிற்சாலையும் அமைக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் அவைகள் பற்றி ஆராய வேண்டும்.

இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் தமிழ்நாடு தொழில் முன்னேற்ற நிறுவனம் நிச்சயமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் 1967-68 இல் 395 செயல்பட்டு வந்தன. ஆனால் 1973-74 இல் 336 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே செயல்படுகின்றன. இதுபோலத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டதற்குக் காரணம் என்ன? இதை ஆராய வேண்டும்.

மேலும் இந்தத் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் 19.32 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நஷ்டம் எவ்வாறு ஏற்படுகிறது? இதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நஷ்டத்தில்தான் ஏராளமான தொழில் கூடங்கள் தமிழகத்தில் செயல்படுகின்றன. (மணி அடிக்கப்பட்டது)

*திரு. ஏ. ஆ. சுப்பையா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தை வரவேற்று என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று இரண்டு வகையில் தொழில் முன்னேற்றத்திற்காக நமது அரசு செயல்படுகின்றது. ஒன்று இலாக்கா மூலம், மற்றொன்று கார்ப்பரேஷன்கள் மூலம்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எ. ஆர். சுப்பையா]

இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒன்றிரண்டு சீர்திருத்தங்கள் தேவை. அது பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு மினரல் டெவலப்மெண்டு என்பதாக தனிப்பிரிவு இருக்கிறது. இவர்கள் மூலப்பொருள்களைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மூலப்பொருள்களை மட்டும் ஆராய்ந்து பயன் இல்லை. அந்தந்த மூலப்பொருள்கள் என்ன என்ன வேலைகளுக்குப் பிரயோஜனம் என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து மாதந்தோறும் இந்தப் பிரிவின் மூலம் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டால்தான் தொழில் துறையில் உள்ளவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். எந்த எந்த ஏரியாவில் என்ன என்ன மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன; அவற்றை எந்த எந்தத் தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிந்து தொழில்களை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அதுபோக, செமிகல் லாபரடரி என்று இருக்கின்றது. காரைக்குடியில் லாபரடரி இருக்கிறது. அங்கே செமிகல்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டே இருப்பதுதான் பிரயோசனம் இல்லை. அவற்றைக் கொண்டு என்ன என்ன தொழில்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பது பற்றியும் மாதந்தோறும் அவர்களும் ஒரு அறிக்கை கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் செயல்படுத்த மக்களுக்கு ஊக்கம் கிடைக்கும்.

அதேமாதிரி ஆன்விலரி இண்டஸ்ட்ரிஸ் இன்றைக்கு சர்க்கார் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மேற்கொண்டும் என்ன என்ன செய்யலாம், A survey should be conducted within six months or a year. அதைச் செய்து அதன் மூலம் இன்ன இன்ன தொழில்களுக்கு இன்ன இன்ன பாகங்களைத் தயாரிக்கலாம் என்பது அறிவிக்கப்பட்டால் இந்தத் துறையில் இன்னும் அதிக அளவுக்கு அங்கங்கே சிறுசிறு தொழிற்சாலைகள் உண்டாக வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அதுபோக, ப்ளானிங் அண்டு டெவலப்மெண்டு செல் என்பதாக இலாகாவில் ஒரு செல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது இன்றைக்கு என்ன வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதே ஒரு கேள்விக் குறியாக இருக்கிறது. நல்ல தொழில் வளம் படைத்தவர்கள்கூட இன்றைக்கு உற்சாகத்தை இழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ப்ளானிங் செல்லில் உள்ளவர்கள் வெறும் சிமின்ட் விநியோகம் செய்வது; இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்ரேடிவ்ஸ், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆகியவற்றின் வேலைகளைப் பார்ப்பது என்றுதான் இருக்கிறார்களே தவிர புதுப்படுத்ததொழில்களை உண்டாக்கக் கூடிய அளவில் ப்ளான்களைத் தயாரிப்பதாக இல்லை. வருங்காலத் திட்டங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்வதாக இல்லை. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். நான்- டெக்கனிக்கல் ஸ்டாப்ஸுக்கு கொண்டு அதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். டெக்னிகல் ஸ்டாப்புகளைக் கொண்டாவது ப்ளானிங் அண்டு டெவலப்மெண்டு குறித்து—எதிர்காலத்

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

[1975 மார்ச் 29]

தமிழக தொழில் வளர்ச்சி குறித்து மூலக் கேள்வி போட்டுக்கொண்டே இருக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நிறைய அதிகாரிகளை வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் அரசு வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது.

இதுபோக ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரிகளை அங்கங்கே உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவை எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பது கவனிக்கப்படவே தேவை. Whether they are in existence.? அது பற்றி எந்தவிதமான கணக்கும் எடுக்கப்படவில்லை. இண்டஸ்ட்ரிகளை ஸ்டார்ட் பண்ணிவிட்டால் போதாது. ரா மெட்ரியல்ஸ்களை சப்ளை செய்து விட்டால் போதாது. அவை சரியான முறையில் செயல்படுகின்றனவா என்பதை அவ்வப்போது கண்காணித்து வரவும் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதுபோக தொழில் வளர்ச்சிக்காக—சிப்காட், டிட்கோ, சிட்கோ, டான்சி போன்ற கார்ப்பரேஷன்ஸ் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் நல்ல முறையில் செயல்பட வழி இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு சேர்மென்ட், டைரக்டர்களுக்கு எல்லாம் பர்மனென்ட் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு-பர்மனென்ட் எக்ஸிஸ்டென்ஸ் இல்லை-சேர்மென்ட் 3 மாதங்களுக்குள் மாற்றிவிடுகிறார்கள். சேர்மென்ட்-மாநேஜிங் டைரக்டர்களை எல்லாம் இதுபோல மூன்று, மூன்று மாதங்களுக்குள் மாற்றிவிட்டால் என்ன செய்வது? கார்ப்பரேஷன் பணி என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவே 3 மாதம் ஆகும். அதற்குள் மாற்றப்பட்டு விடுகிறார்கள். அதுபோலச் செய்யக் கூடாது.

அதோடு இன்னும் வருந்தக்கூடிய சமச்சாரம் என்ன வென்றால் டைரக்டர்கள்-செக்ரடரிகளை-8, 10, 20 நிறுவனங்களுக்கு சேர்ந்தாற் போல போடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்களால் கோட்டையில் வேலை பார்க்க முடியவில்லை. அங்கேயும் வேலை பார்த்து முடியவில்லை. கார்ப்பரேஷனுக்கு புல்ஹைட் சேர்மென்ட்களைப் போட வேண்டும். தொழில்துறையில் உள்ளவர்களைப் போட வேண்டும். வெளியில் இருப்பவர்களைக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது நல்லதல்ல. ஒருவர் ஒரு தொழிலில் தொடர்ந்து இருந்தால்தான் அந்தத் தொழில் சிறப்பாக நடைபெற பணியாற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இன்றைக்கு பிரிச் யூனிட்டை எடுத்துக்கொண்டால் சிரமிக் கார்ப்பரேஷன் கீழ் ஒரு பிரிச் யூனிட் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் கீழ் ஒரு பிரிச் யூனிட் இருக்கிறது. இரண்டையும் கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் மிகவும் வருந்தக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு சிரமிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கீழ் உள்ள பிரிச் யூனிட்டில் 1970 ஆம் வருஷம் 10 லட்சம் நஷ்டம். 1974 இல் 12 லட்சம் நஷ்டம். இதை ஏன் தனியாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.? சதர்ன் பிரிச் இன்வெஸ்ட்மென்ட் தாண்டித் தமிழ்நாடு இண்டஸ்ட்ரீஸ் இன்வெஸ்ட்மெண்டு கார்ப்பரேஷன்கீழ் ஏன் இந்த இரண்டு யூனிட்டையும் கொண்டு வரக்கூடாது? அப்படிக் கொண்டுவருவதன் மூலம் நஷ்டத்தைக் குறைக்கலாம் அல்லவா? இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

அதுபோக, ஒவ்வொரு கார்ப்போரேஷனும் ஒழுங்காக செயல்படுகின்றதா என்பதைக்கவனிக்க அமால்சுமேடெட் பார்ட்மீன்ட் இருக்கக்கூடாது—தனியாகவே Vigilance cell attached to finance department ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு பின்தங்கிய பகுதியில் தொழில்கள் வளர வேண்டும் என்பதற்காகத் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தை— டிப்கோ ஏற்படுத்தினோம். இதன்மூலம் மாநிலத்தில் உள்ள பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் தொழில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை. சென்னை-செங்கற்பட்டில் மட்டும் 8 தொழிற்சாலைகள் இராமநாதபுரத்தில் 5 வந்திருக்கின்றன. தர்மபுரி ரொம்ப பின்தங்கிய மாவட்டம்—அங்கே மூன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் திருநெல் வேலிக்கு இரண்டே இரண்டு. டிப்கோ ஏற்பட்டதே பின்தங்கிய பகுதியில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்கத்தான். சென்னை-செங்கற்பட்டிற்கு அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இந்தப் பாசுபாட்டைக் குறைத்து உண்மையில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக உள்ள இடங்களில் போதுமான முக்கியத்துவம் கொடுத்து இது செயல்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

*திரு. எம். முத்தையா.—தலைவரவர்களே, இந்தத் தொழில் வளர்ச்சித் துறை மானியத்தை ஆதரித்து நானும் எனது கருத்துகளைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

நம் நாட்டிலே பெரும்பாலும் விவசாயத்தை நம்பியிருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது ஜன நெருக்கடி காரணமாக, ஆங்காங்கு உள்ளவர்கள் சிறுசிறு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அதனை ஒரு குடிசைத் தொழில், மாதிரி நடத்தலாமா என்று நினைக்கிற நேரத்திலே, அரசு மூலமாகக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. அந்தக் கடனை வாங்கி அவர்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்க முடியுமா என்றால் முடியாது. ஏனென்றால், அவர்கள் கொடுக்கின்ற நிபந்தனையைப் பார்த்தால் தருகின்ற பணம் போதாததாக இருக்கிறது. ஆகவே, சிறுதொழில்களுக்குத் தகுந்தவாறு கடன்களைத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே, அநேகமாக தொழில்களே இல்லை. அது மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். அங்குள்ள ஒட்டப்பிடாரம் கோவில்பட்டி, விளாத்திக்குளம், சங்கரன்கோயில், நாங்குநேரி போன்ற தாலுக்காக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய தாலுக்காக்கள். அங்கு சிறுசிறு தொழில்களைத் தொடங்கினால் விவசாய மக்கள் போக மீதமுள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். அதுவும் போக இந்த வறட்சியான காலத்திலே அவர்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[சிரு. எம். முத்தையா]

[1975 மார்ச் 29]

அதற்கடுத்தபடியாக, தொழிலைப்பற்றி கேட்கும்போது என்ன சொல் கிருர்களென்றால், எங்கெங்கு மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவோ, அந்தந்த இடங்களில்தான் அந்தத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி பார்க்கின்ற நேரத்திலே, மூலப்பொருள் ஓரிடத்திலே கிடைக்கிறது. ஆனால் தொழில் தொடங்குகிற இடம் இன்னொரு இடமாக இருக்கிறது. இப்படி வட்டத்திற்கு வட்டம், மாவட்டத்தில் மாவட்டம் என்று சொல்வதற்குபோது, எங்கள் பின்தங்கிய மாவட்டத்திற்கு ஏன் ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒட்டப்பிடாரம் பகுதியிலே சிமெண்டுக்கான மூலப்பொருள் கிடைக்கிறது. ஒட்டப்பிடாரம் வட்டாரத்திலே கயத்தாறு யூனியனிலும் சிமெண்டுக்கான மூலப்பொருள் கிடைக்கிறது. அது எங்கே செல்கிறது? தாளையூத்து சங்கர் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, ஆலங்குளத்தில் உள்ள அரசாங்கம் நடத்துகிற சிமெண்ட் பாக்டரி, ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்கிறது. ஒட்டப்பிடாரம் பகுதியிலாவது, கயத்தாறு பகுதியிலாவது ஒரு சிறு சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தக்கூடாது? அரசாங்கம் முன் நின்று ஆரம்பிக்கக்கூடாது? அப்படி நடத்தினால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அப்படி இருந்தால் கஷ்டம் தீரும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒட்டப்பிடாரம் பகுதியிலேயுள்ள மக்கள் தக்காளியை மிகவும் அதிகமாகப் பயிர் செய்கிறார்கள். அங்கு தக்காளி ஏராளமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. அந்தத் தக்காளியை பாினைகளில் அடைத்துச் சென்னை வரை அனுப்புகிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. அப்படி ஏராளமாகப் பயிராகிற தக்காளிப் பழத்தைக் கொண்டு ஜலஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் அரசுக்கு அந்நியச் செலாவணியும் கிடைக்கும் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமாக வேலையும் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கட்டபொம்மன் கோட்டை திறப்பு விழாவின்போது ஒரு உறுதி மொழி கொடுத்தார்கள். அந்த உறுதி மொழியை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். “உங்களுக்கு நான் ஒரு உறுதி மொழி கொடுக்கிறேன். இந்த வட்டாரம் மிகவும் பின்தங்கிய வட்டாரம். இந்த வட்டாரத்திற்கு நான் வந்தது முதற்கொண்டு இந்த வட்டாரம் வளம் கொழிக்கக்கூடிய வட்டாரமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்” என்று உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள்.

அங்கே, கூட்டுறவுத் துறையில் நூற்பாலை ஒன்றை இயக்கவிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் உறுதி கூறினார்கள். ஆனால், இதுநாள் வரையில், அதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும் உடனடியாக, மக்களிடம் உறுதிசூறிய மாதிரி நூற்பாலையொன்றை அங்கு தொடங்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு எம். முத்தையா]

அதற்கடுத்தபடியாக, தூத்துக்குடியிலே மத்திய சர்க்காரும் மாநில சர்க்காரும் சேர்ந்து ஒரு உரத் தொழிற்சாலையை இயக்கி வருகின்றன. அங்கு ஆட்களை வேலைக்கு தேர்ந்தெடுக்கும்போது, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கப்பாற்பட்டவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்களேயொழிய, எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. ஆகவேதான் சொல்கிறேன், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆரம்பிக்கப்படுகிற தொழிற்சாலையிலும் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த மாவட்டம்—இன்னொரு மாவட்டம்—இந்த மாநிலம் அந்நிய மாநிலம் என்று அந்தத் தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்குள் ஒரு தகராறு—பூசல் ஏற்பட்டுள்ளது. இது அமைச்சரவர்களுக்குக்கூட தெரியும். ஆகவே, உரத் தொழிற்சாலையிலுள்ள இனிமேலாவது அங்குள்ளவர்களுக்கே முக்கிய பங்கு கொடுத்து ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்திலே, மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், உசிலம்பட்டியிலே, ரூ. 2 கோடியில் 25,000 கதிர் கொண்ட நவீன நூற்பாலை ஒன்றை ஆரம்பிக்கவிரும்பதாகச் சொன்னார்கள். அது என்ன நிலையிலிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. 6 மாதத்திற்கு முன்பாக மதுரை வந்தபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூடிய விரைவில் இது தொடங்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதனை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது மாவட்டத்தில், இந்த ஓட்டப்பிடாரத்தில், முதலமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்த நூற்பாலையைத் தொடங்க வேண்டுமென்று இந்த டீரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

*திரு. சு. துரைசாமி. தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் தொழில் அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி, பெரிய தொழில்கள் என்ற புத்தகத்தில், 1974-ம் ஆண்டு 6,485 தொழிற்சாலைகள் இருப்பதாகவும், அதிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 4,98,798 என்ற கணக்கையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய, தமிழ்நாட்டு மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ 4-3/4 கோடி, 5 கோடி மக்கள் வாழ்கின்ற இவ்வளவு பெரிய தமிழ்நாட்டில், 4,98,798 பேர்தான் தொழிற்சாலையிலே வேலை பார்க்கிறார்கள் என்பது மிகவும் குறைவானது என்று கருதுகிறோம். இந்த எண்ணிக்கையை அதிகமான தொழில்களைத் துவக்கியும் அதிகமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்தும், உயர்த்த வேண்டுமென்றும் அதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்றும் நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1975 மார்ச் 29]

பெரிய தொழில் என்கின்ற அடிப்படையில் நெய்வேலி சுரங்கம் இணைப்பு ரெயில் பெட்டித் தொழிற்சாலை, இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் நிறுவனம் போன்ற அமைப்புகளை விரிவுபடுத்துவதற்கும் ஏராளமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கவும் மத்திய அரசாங்கம் எந்தவிதமான முயற்சியும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தப் புத்தகத்தில், இரண்டாவது சுரங்கத்தை நெய்வேலியில் வெட்ட வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்திச் சொல்லியும், அவர்கள் செலி சாய்க்கவில்லைமென்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் வற்புறுத்தி, மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பாக இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்தவும் போதிய தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கவும் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையைச் சேர்ந்த பல்வேறு வாரியத் தலைவர்கள், அவற்றில் பொறுப்பேற்றிருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். 'தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி—தொழில்களுக்கு நிதியுதவி' என்ற புத்தகத்தில், ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி தமிழ்நாட்டிற்கு ரூ. 27,60.7 இலட்சம் என்றும் வழங்கப்பட்ட நிதி உதவி ரூ. 21,84.6 இலட்சம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மஹாராஷ்டிரத்திற்கு ஒப்பளிக்கப்பட்ட நிதி உதவி ரூ. 52,69.3 இலட்சம் என்றும் வழங்கப்பட்ட நிதியுதவி ரூ. 35,05.5 இலட்சம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏராளமான, நிதி உதவியை மஹாராஷ்டிர மாநிலம் பெற்றிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்குப் பணம் கிடைக்க, இங்கே தொழிற்சாலைகள் தொடங்க, இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற பெரிய அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே, பஞ்சாலைத் தொழில்தான் பெரிய தொழிலாக அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், பஞ்சாலை சம்பந்தமான மானியக் கோரிக்கை முடிந்தவிட்டது என்று. என்றாலும், எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளிலும் பேச வாய்ப்பில்லையென்ற காரணத்தால், தெரிவிக்கிறேன், இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழிலுக்கு எதிர்காலத்தில் நெருக்கடி வராமல் இருக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

கடந்த 1966 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1967 ஆம் ஆண்டிலேயும் பஞ்சாலைகள் எல்லாம் நெருக்கடிக்கு ஆளாகி பல ஆலைகள் மூடப்பட்டதையும் அவற்றைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் எவ்வளவு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டது என்பதையும் நாம் அறிவோம். கடந்த சில மாதங்களாக நூல் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சரியான விலை கிடைக்காத நிலையில் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். அண்மையிலே கூட அதற்கு 2 சதவீதம் சேல்ஸ்டாக்ஸ் என்று இருந்ததை 3 சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது அதிகமாக அந்தத் தொழிலை பாதிக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே இதை எல்லாம் கவனித்து அரசாங்கம் அந்தத் தொழில் எந்த வகையிலும் சிதைந்து விடாமல் இருக்கக்கூடிய முறையில் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. சு. துரைசாமி]

தமிழ் நாட்டிலே பஞ்சாலைத் தொழில்போல் பணியன் தொழிலும் முக்கியமானதொன்றாகும். உற்பத்தி செய்கின்ற பணியன்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வெளிநாடுகளிலே மார்க்கெட் பிடிப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இந்தத் துறை வளருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிலே பணியன்களுக்கு மார்க்கெட் பிடிப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, எஞ்சினியரிங் தொழில் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே ஏராளமான பம்பு செட்டுகளைத் தயாரிக்கிறோம். அவைகளுக்கும் வெளிநாட்டிலே மார்க்கெட் ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவற்றைத் தயாரித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பக்கூடியவர்களுக்கு அதிகமான ஊக்கம், சலுகைகள் கொடுத்தால்தான் எஞ்சினியரிங் தொழில் நல்ல முறையிலே வளர முடியும். அந்தத் தொழில் நிலைத்து நிற்கும். ஆகவே, அதற்கான வாய்ப்புகளை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் பிற்படுத்தப்பட்ட பகுதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அங்கே தொழில் அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் திரு. ஏ. எம். இராஜா அவர்கள் சொன்னதைப்போல் கோவை மாவட்டத்திலே உள்ள பல்லடம், தாராபுரம், அவினாசி ஆகிய பின்தங்கிய பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி பருவ மழை, பொய்த்து வருகின்ற பகுதியாக இருப்பதால் அந்த மூன்று தாலுக்காக்களையும் தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய பகுதிகளாக அறிவிக்கவேண்டும். தர்மபுரியிலே தொழில் துவங்க கோவையிலே இருக்கிற தொழிலதிபர்கள் மறுக்கிறார்கள் தர்மபுரி, ஹோசூருக்குச் செல்லக்கூடியவர்கள், நாங்கள் இன்னும் 20 மைல் தாண்டினால் மைசூரிலே தொழில் ஆரம்பித்தால் அங்கே சலுகைகள் கொடுக்கிறார்கள். அங்கே ஆரம்பிப்போம் என்ற முறையிலேதான் சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பல்லடம், தாராபுரம், அவினாசி ஆகிய பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழில்களைத் துவங்குவதற்கு அரசாங்கம் போதுமான வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலுக்கு அடிப்படைத் தேவை மின்சாரம்தான். மின்சாரம் இல்லாமல் எந்தத் தொழிலும் நடக்க முடியாது, வளர முடியாது. தமிழ் நாட்டிலே மின்சார உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டும். சிட்கோ, டி.ஐ.ஐ.சி. (T.I.I.C.) ஆகியவை மூலமாக 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் பணம் வாங்கி மூலதனம் போட்டு தொழில்களை ஆரம்பித்தாலும்கூட அந்தத் தொழில்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. அதனால் வாங்கிய கடனும் முடங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சிறு தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலத்திலே மின்சாரக் கட்டணமும் அதிகமாக இருக்கிறது. கேரளா, ஆந்திரா, மைசூர் ஆகிய மாநிலங்களிலே வாங்கப்படுகிற மின்சாரக் கட்டணத்தோடு

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1975 மார்ச் 29]

ஒப்பிட்டுப்பார்க்கிறபோது நம்முடைய மாநிலத்திலே மின்சாரக் கட்டணம் சிறு தொழில்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லலாமென நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டுமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் இருக்கின்றன. அந்த வங்கிகளிலிருந்து கடன் பெறவேண்டுமென்றால் செக்யூரிட்டி, பொறுப்பு வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். சிட்கோ, டி.ஐ.ஐ.சி. மூலமாகக் கடன், 10 சதவீதம், 25 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு கொடுத்தால் மீதமுள்ள வற்றை அவர்கள் ஹையர் பர்ச்சேஸ் என்ற முறையிலே வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டுமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் செக்யூரிட்டி கேட்கிறார்கள். சாதாரணமானவர்கள் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நாட்டுமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளின் மூலமாக சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு முறையை வைத்து கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் சமீபத்திலே அவர்கள் எல்லாம் மின்வாரியத்தில் டொபாசிட்டுகள் கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். பணியன் தொழில் செய்கிறவர்கள், பவர்லூம் பேக்டரி வைத்திருக்கிறவர்கள், 2 தறி வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லாம் டொபாசிட்டு கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைத் தள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதத்திற்குள் அவர்கள் கட்டாவிட்டால் பியூலை பிடுங்குவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு செய்யாமல் இருக்க அந்த டொபாசிட்டு கட்டுவதைத் தள்ளிவைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்தின் மூலமாக சிட்கோ, டி.ஐ.ஐ.சி. (T.I.I.C.) மூலமாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற முயற்சிகளை நாம் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் டி. ஐ. ஐ. சி. யிலே பெரிய தொழில் அதிபர்கள் கடன் வாங்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் மூலதனம் போடக்கூடியவர்கள் எல்லாம்சுட சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்க அங்கே இருந்து உதவிபெறலாம் என்ற முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சிட்கோவிலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள் உற்சாகத்தோடு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய திருப்பூர் நகரில் சிட்கோ மூலமாக ஒரு தொழில் பேட்டையை 75 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அதை விரைவிலே ஏற்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் இவ்வளவு ஆர்வத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் அரசாங்கம் இருந்தாலும்கூட தொழில் துறையில் இருக்கக்கூடிய சில அதிகாரிகள் உற்சாகக் குறைவாக செயல்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்கிற

1975 மார்ச் 29]

(திரு. சு. துரைசாமி)

தவறுகளை திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே நான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறேன். இங்கே இருக்கின்ற பல்வேறு தொழில் துறை அதிகாரிகளும் அதை உணரவேண்டுமென்ற முறையிலே சொல்கிறேன்.

திருப்பூரிலே செல்வி எஞ்சினியரிங் தொழில் என்று ஆரம்பிக்க 2-8-1974-ல் மனு போட்டார்கள். இது சிட்கோவிலிருந்து 15-11-1974 அன்று டி. ஐ. ஐ.சி.க்கு போயிற்று. டெக்னிக்கல் ரிப்போர்ட் கேட்டு 7-1-1975இல் அது இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டிற்கு அனுப்பப்பட்டது. இன்றைக்குவரை, 3 மாத காலமாகியும் அனுமதி கிடைக்கவில்லை. இந்தத் துறையிலே உள்ள டெபுடி டைரக்டர் ரிப்போர்ட்டை அனுப்பாமல் இன்னும் காலதாமதம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். இப்படி இருந்தால் எப்படி புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியும், முன்வருவார்கள் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அந்த அதிகாரியைப் பார்க்க திருப்பூரிலிருந்து அவ்வளவு பணம் செலவழித்து இங்கே வரமுடியுமா? இப்படிப்பட்ட குறைகளும் இருக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அரசாங்க மானியத்தை வரவேற்று, ஆதரித்து, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தைப் பார்க்கிறபோது மிகக் குறைவான தொகையாக இருக்கிறது. இந்தத் தொகையை வைத்தே, வருகின்ற மானியம் எவ்வளவு என்ற கணக்கைப்பார்த்தே அந்தத் துறையின் வேலையை, அந்தத் துறையின் தன்மையை ஓரளவிற்குப் புரிந்துகொள்ளமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மானியத்தில் கிட்டத்தட்ட 7 அல்லது 7½ கோடி ரூபாய் தான் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழில் துறை என்பது விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக நிலங்களமீது உச்சவரம்பு, சீர்திருத்தம் போன்றவையெல்லாம் கொண்டுவந்துவிட்டபிறகு விவசாயிகள் பல பேர்கள் இந்தத் தொழில் துறையில் மூலதனத்தை முடக்குவதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறபோது அதை இந்தத் துறையானது கவருவதற்கும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கும் தேவையான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வது அவசியமாகும்.

அந்த முறையிலே பார்த்தால் காதாரணமாக சொல்லப்படுவது எல்லாம் மத்திய அரசுதான் எல்லாவற்றிலும் குறுக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் தொழில்கள் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டால் மத்திய அரசு அனுமதி தருவதில்லை என்று அமைச்சர்களாலும் மற்றவர்களாலும் வாதம் செய்யப்படுகிறது. மத்திய அரசின் அனுமதியில்லாமல் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குள் மூலதனம் போடக்கூடிய தொழில்களை இங்கேயே செய்துகொள்ள முடியும் என்று அவர்கள் அனுமதித்துள்ளார்கள். அப்படியிருந்தும் நம் மாநிலத்திலே ஏற்பட்டுள்ள தொழில் வளர்ச்சி பற்றியும் செயல்படுகின்ற விதத்தையும் பார்த்தால் மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடியதாக இல்லை. காரணம் அரசாங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஒன்றை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஒன்று இந்த மாநில மக்களுக்கு மிகத் தேவையான உபயோகப் பொருட்களை உண்டாக்க வேண்டும். இரண்டாவது இந்த மாநிலத்திலே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்

(திரு. எம். சரேந்திரன்)

[1975 மார்ச் 29]

போக்குவதற்கு பயன் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும், மூன்றாவதாக அந்தத் தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்கிறவர்கள் மனநிறைவுடனே தனியாக தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகிறவர்களைவிட அதிகமான செளகரியங்கள், வசதிகள், சம்பளம் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கவேண்டும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் செய்வது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாகும். இந்த வகையிலே பார்க்கும்போது டான்சியால் தொடங்கப்படுகிற தொழில்கள் யாவும் எஞ்சினியரிங் வேலை சம்பந்தப்பட்டவையாகும். அங்கே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எஞ்சினியரிங் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியம் தரப்படுகின்றதா என்றால் இல்லை.

என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக ஒரு பரிந்துரை வந்திருக்கிறது. அதன் படி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் தருவதற்கு அது நடைமுறையிலே வரவில்லை பல ஆண்டுகளாக. அதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தத் துறையிலே பணிபுரிபவர்கள் மீட்டர், டிரைன் என்றால் அவர்களது டெசிக்னேஷன் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும், அதற்குத் தகுந்த சம்பளம் தர வேண்டும். அதற்கேற்ற வசதிகளைத் தர வேண்டும். அந்த முறை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு டெசிக்னேஷனை வைத்து, அவர்கள் எல்லா வேலைகளையும் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே இன்றைக்கும் தொழிற்சாலைகளில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மிகவும் தேவையான மீட்டர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. மீட்டர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை வடக்கேதான் இருக்கிறது. அவர்கள்தான் மொழைபலியாக இருக்கிறார்கள் என்ற நிலையை மாற்றி திருச்சியிலேயும் ஏற்படுத்தி, அது நல்ல விதத்திலே இயங்குகிறது. அதேபோல் இந்தியா மீட்டர் என்ற தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பதோடு, நம்முடைய பணமும், மத்திய அரசாங்கத்தின் பணமும் சாப்பிடிப்பட்டு சீரழிந்து இருக்கிறது. அந்த மீட்டர் தொழிற்சாலையை நாம் ஏன் எடுத்து நடத்தக்கூடாது, அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, தொழில் கூட்டுறவுகள் என்று பல தொழில் கூட்டுறவுகளை அமைத்திருக்கிறோம். ஆனால், இவைகளிலே ஏதாவது தொழில் கூட்டுறவு சரியாக, இலாபகரமாக நடக்கிறதா என்றால் மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையிலேதான் இலாபகரமாக நடக்கின்றன. தொழிற் கூட்டுறவு என்று ஆரம்பிப்பது, ஏதோ பெயருக்காக; எண்ணிக்கைக்காக இருக்கிறதேயல்லாமல், அது முறையாக, தொழில் கூட்டுறவில் உற்பத்தியாகும் பொருட்களை எப்படி செலவு செய்வது, நாமே எடுக்க வழிமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், அம்மாதிரி செய்யப்படவில்லை. தொழில் கூட்டுறவில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் சாதாரண தொழிலாளிகளாக இருப்பார்கள். சாதாரண வசதியுள்ளவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். ஆகவே,

1975 மார்ச் 29]

(திரு. எம். சுரேந்திரன்)

அந்தத் தொழில் முறையாக நடக்க வேண்டிய அளவிற்குப் பாதுகாப்பையும் அதன் வளர்ச்சிக்கேற்ற உற்சாகத்தையும் அரசாங்கமேதான் தர வேண்டுமே தவிர அவர்கள் வேறு எங்கேயும் அதை எதிர்பார்க்க முடியாது. நமது மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி அதிகப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணமுள்ள நாம் சாதாரண மக்களுடைய தொழில் வாய்ப்புகளையும், தொழிலிலே ஈடுபட வேண்டுமென்ற அக்கறையையும் விரிவுபடுத்த முயற்சிக்க வேண்டும்.

தொழில்களை அமைப்பதிலே மாநிலம் முழுவதும் ஒட்டுமொத்தமாக பிற்பட்ட பகுதி, முற்பட்ட பகுதி என்ற ஒரு கண்ணோட்டத்தை சமீபத்தில் மத்திய அரசு உண்டாக்கியிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் இரண்டு மாவட்டங்கள் பிற்பட்ட பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்டு, பல்வேறு சலுகைகளையும் அளிப்பது என்ற முடிவுக்கு வரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் நாம் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதிலே அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் ஆரம்பிக்கின்ற முறையிலே துணிக்ரோமா, வழிகாட்டுகிரோமா என்றால் அப்படி இல்லை என்பதை இங்கே பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தை முற்போக்கான மாவட்டமாகச் செய்ய அங்கே தொழில்களை வளர்க்கும் காரியங்களிலே நாம் அக்கறை காட்டினாலும்கூட, அந்த மாவட்டத்திலே தண்ணீர் இல்லை; மற்ற வசதிகள் இல்லை என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் புகார் சொல்கிறார்கள். அதனால் தொழில் மூல தனத்தைப் போடப் பலரும் தயங்குகிறார்கள். அப்படித் தயங்குபவர்களின் தயக்கத்தைப் போக்கி, அதிக மூலதனத்தை அங்கே கொண்டு செல்லுகின்ற முறையிலே செய்ய வேண்டுமே தவிர, பிற்பட்ட மாவட்டம் என்று அறிவிப்பதால் மட்டும் அங்கே தொழில் வளரும் என்ற கற்பனையில் இருந்துகொண்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

இங்கே கூறினார்கள், சென்னையிலும், செங்கற்பட்டிலும் அதிகமான தொழில்கள் உண்டாவதற்கும், மற்றப் பகுதிகளிலே தொழில்கள் குறைவாக இருப்பதற்கும் காரணம் என்ன என்று கேட்டார்கள். காரணம் என்னவென்றால், தொழில் சம்பந்தமான நமது கொள்கையிலே, நம்முடைய கண்ணோட்டத்திலே, நம்முடைய பார்வையிலே மாற்றம் உண்டாக வேண்டுமென்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. ஆகவேதான், தொழில்கள் பரவலாக வளரவில்லை. இன்றைக்குப் பார்க்கின்றோம், ஒரே பகுதியில் தொழில் வளம் பெருகுவதால் அங்கே பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு ஆளாகும் நிலைமை இருக்கிறது. கெமிக்கல் தொழிற்சாலை தோன்றியுள்ள பகுதிகளிலே கெட்ட தண்ணீர் உண்டாகி, அது பக்கத்து நிலங்களையும் கெடுத்து, அங்கே அருகிலுள்ள கிராமங்களில் வாழும் மக்களுக்குச் சங்கடங்களை உண்டாக்கும் நிலையை அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். அம்மாதிரித் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும்பொழுது அது மக்கள் வாழும் பகுதிகளிலேயிருந்து வெகுதூரத்திற்கு அப்பால் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் தொழிற்சாலையினால் ஏற்படும் விளைவுகள் மற்றவர்களைப் பாதிக்காத அளவில் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே எண்ணிப் பார்த்திருக்கிறோமா என்றால் இப்பொழுதுகூட அப்படி எண்ணிப் பார்க்கவில்லை என்றதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

(திரு. எம். சுரேந்திரன்)

[1975 மார்ச் 29]

அதேபோல் சிறு தொழில்களை ஆரம்பித்தால் மூலதனம் மிகவும் குறைவாக இருக்கும். அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டுமென்றால் சிறு தொழிலுக்குத் தேவையான மூலப் பொருட்கள், மின்சாரம் இவைகளிலே பற்றுக்குறை ஏற்படும்பொழுது நாம் அவர்களுக்கு என்ன உதவி செய்கிறோம்? மூலப்பொருட்கள் பற்றுக்குறை ஏற்படும்பொழுதும், மின்சாரப் பற்றுக்குறை ஏற்படும்பொழுதும் மற்றப் பெரும் தொழிற்சாலைகளுக்கு அளிக்கும் மின்சாரத்தைத் தடுத்தாவது இந்தச் சிறு தொழில்களுக்கு அளிக்கின்ற காரியத்தைச் செய்தால் சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். ஆனால், அந்த வகையில் பார்ப்பதற்குத் தயாராக இல்லை.

சிறு தொழில்களை வளர்ப்பதற்கான மிகப் பிரதானமான இன்னொரு காரணம், நம் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குப் பரவலாக வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் பெருந் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதால் மட்டும் அதைச் செய்துவிட முடியாது. பெருந்தொழில்களில், இயந்திரங்கள் விஞ்ஞான முறையில் வளர்ந்திருப்பதால், மிகக் குறைந்த தொழிலாளர்களே அங்கே வேலை செய்யலாம். ஆகவே, பெருந்தொழில்களைத் துவக்குவதனால், மிக அதிகமான மூலதனத்தை அதிலே முடக்கினாலும் அதிகமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் ஆதாரம் இன்றைக்கு இல்லாமல் போயிருக்கிறது. ஆகவே, சிறு தொழில்கள் பரவலாக ஏற்படுவதற்கான வழியிலே காரியங்களைச் செய்தால் தான் நம்முடைய மாநிலத்தில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அதற்கான முறையில் நம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு டைரக்டர் இருக்கிறார், பிளானிங் டெவலப்-மெண்ட் என்று ஒரு இலாகா இருக்கிறது. அந்த இலாகா எந்தவிதமான பணியையும் செய்யப் பணிகளே இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இலாக்கா என்று வைத்து, அந்த இலாக்கா சரியாக செயல்படக்கூடிய அளவிற்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கிறது, அது சரியாகச் செயல்பட எந்த வேலைகள் என்று நிர்ணயம் செய்து, அது செயல்படுவதற்கான வழிமுறைகளைச் செய்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பது முக்கியமான ஒன்றாகும்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகளுக்கு நாம் நிலம் ஒதுக்கும்பொழுது அந்த நிலம் எவ்வளவு ஒதுக்க வேண்டும் என்பதற்கு விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த விதிமுறைகளை யெல்லாம் மீறி ஏராளமான நிலங்களைத் தொழிற்சாலைகள் எடுத்துக் கொண்டு, அந்தத் தொழிற்சாலைக்குப் பயனில்லாத அளவில் விவசாயம் செய்து, மாமரங்களை வைத்தும், மாடு வளர்க்கவும் ஈடுபட்டு, அந்த நிலங்களின் மூலம் வருமானத்தைப் பெற்று, அந்த வருமானத்தைக் கணக்கில் காட்டாமல் சிலர் மட்டும் அனுபவிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு வசதிகளை உண்டாக்கித் தந்திருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 29]

(திரு. எம். சுரேந்திரன்)

பல தொழிற்சாலைகளை நாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறோம். அப்படி எண்ணிச் சிலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி இல்லை என்று சொல்லி நடக்காமல் போயிருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் கரும்புத் தொழிலில், சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளை தேசியமயமாக்கிக்கொள்ள முடியும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசின் கொள்கை என்று சில நாட்களுக்கு முன்னால் தொழில் அமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய மாதவன் அவர்கள் கூறினார்கள். இனிமேல் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதில் தனியாருக்கு வழங்கப் போவதில்லை, கூட்டுறவு முறையிலேதான் அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இப்பொழுதுள்ள தனியார் சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமயமாக்குவதில் இந்த அரசுக்கு கருத்து வேற்றுமை இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இதுவரையில், தேசியமயமாக்குவதற்குத் தடையாக இருப்பது மத்திய அரசாங்கம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த இந்த அரசு, இந்த அனுமதியைக்—கொடுத்த பிறகு இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளை விரைவில் தேசியமயமாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதையும் நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இதுபோன்ற இந்தத் தொழில் சம்பந்தமான காரியங்களில் அதன் கண்ணோட்டத்தை மாற்றி, கொள்கையை மாற்றி இன்றைக்கு மாநில மக்களின் நலன்களுக்காக நிறைவேற்றும் வகையிலும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வகையிலும், சிறு தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்கள் மற்றும் மின்சாரம் போன்றவைகள் கிடைக்கும் வகையில் ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளிக்கும் வகையில் வளர்த்து நல்ல முறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கூறி, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன் : தலைவர்வர்களே, மாண்புமிகு தொழில்நுட்ப அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற, தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்தைக் கூறுகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் தொழில் துறையின் மூலமாக சிறிய தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் சிறப்பாக வளர்வதற்குப் பல நிதியுதவிகளின் மூலமாகத் திட்டமிட்டு நாம் நல்லதொரு வளர்ச்சியைக் கண்டு வருகிறோம். இந்த வளர்ச்சி, இன்னும் நம்முடைய கிராமப்புறங்களைச் சரியாக எட்டாத நிலைமை இருக்கிறது. நகரங்களிலேதான் இந்தத் தொழில்கள் சிறப்பாக வளர்ந்து வருகின்றன.

எங்களது வட்டாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே ஜிப்சம் நிறையக் கிடைக்கிறது. வெள்ளைக் களிமண் நிறையக் கிடைக்கிறது. சுண்ணாம்புக்கல் நிறையக் கிடைக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்தி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட டால்மியா சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அங்கே இயங்கி வருகிறது. இருந்தாலும்கூட இந்தக் களிப் பொருட்கள்

(திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன்)

[1975 மார்ச் 29]

கிடைக்கும் அந்தக் கிராமப் பகுதியிலே உள்ள மக்களின் வாழ்க்கையைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் பொருளாதாரத்திலே மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-30)

இப்படி பெரிய தொழில் ஒரு பக்கம் இயங்கினாலும்கூட அந்தத் தொழில்கள் இயங்குவதற்கு மூலப் பொருள்களைக் கொடுக்கின்ற அந்தக் கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கை உயருவதற்கேற்றவாறு ஆங்காங்கு சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்த அரசு முன் வரவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, எங்களுடைய லால்குடி தொகுதியில் புள்ளம்பாடி வட்டாரம் மிகமிகப் பின் தங்கிய வட்டாரமாகும். அங்கே கிடைக்கிற ஜிப்சம், சுண்ணாம்புக்கல், வெள்ளைக் களிமண் இவற்றைப் பயன்படுத்தி சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தொழில் பேட்டை என்று எடுத்துக்கொண்டால் திருச்சியில் இருக்கிறது; அதற்கு அடுத்த 50-வது மைல் தூரத்தில் அரியலூரில் இருக்கிறது. இடையிலுள்ள இந்த வட்டாரத்தில் ஒரு தொழில்பேட்டை துவக்கினால் அந்தக் கிராமங்கள் தொழிற்சாலைகளில் முன்னேற வசதியாக இருக்குமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும், இந்திய நாட்டின் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற தொழிலாகவும் உள்ளது சர்க்கரைத் தொழில் ஆகும். இன்றைக்குச் சர்க்கரை உற்பத்தியை நாம் ஓரளவுக்குப் பெருக்கிக் கொண்டே வந்தாலும் கூட இன்று அந்தத் தொழிலினுடைய நிலையைப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய எதிர்காலத் திற்கு ஒரு நல்ல அறிகுறி இல்லாத நிலையைப் பார்க்க முடிகிறது. இன்று கரும்பு எவ்வளவு பரப்பில் பயிரடப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி இங்கே அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1969-70-ல் 135 ஆயிரம் ஹெக்டரில் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ல் 135 ஆயிரம் ஹெக்டரில் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ல் 121 ஆயிரம் ஹெக்டரில் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. 1972-73-ல் 113 ஆயிரம் ஹெக்டரில் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது.

கரும்பு பயிரிடப்படும் நிலத்தின் பரப்பானது வரவரக் குறைந்து கொண்டே வருவதை நாம் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு தான் நாம் முற்போக்காக அதிகமாகக் கரும்பு உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்று திட்டத்தைப் போட்டாலும் கூட அதை உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுடைய வாழ்விலே எந்தவிதமான மாற்றத்தையும் காண முடியாத அளவுக்கு இன்று விவசாயச் செலவு, கரும்பு உற்பத்தியாகிற செலவு அதிகமாக ஆகிறது. இந்த நேரத்தில் அதற்குக் கொடுக்கப்படுகிற விலைக் குறைவின் காரணமாக—ஹட்சி ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் கூட, கரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆகும் செலவுக்கேற்ற விலை கொடுக்கப் பட்டாததன் காரணமாக கரும்பு சாகுபடிப் பரப்பானது வரவரக் குறைந்து வந்திருப்பதை அரசும் முக்கியமாகக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலை நீடித்தால் தமிழ்

1975 மார்ச் 29] [திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன்]

விவசாயிகளுடைய நிலை பாதிக்கப்படும். அதே நேரத்தில் இந்தியப் பேரரசின் அந்நியச் செலாவணி வருவாயும் பெருமளவு பாதிக்கப்படக் கூடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆக, 8.5 சர்க்கரை கண்டு முதல் உள்ளதற்கு டன்னுக்கு 80 ரூபாய், என்றிருந்ததை 85 ரூபாய் என்று மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறது. நம்முடைய அரசு 125 ரூபாய் குறைந்த அளவு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது. இதைக் கொடுப்பதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு முறையாக முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில், தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் மத்திய அரசு இதில் பாராமுகமாக இருந்தால் அது இந்திய அரசுக்கு ஒரு பெரிய நட்டமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, சர்க்கரைத் தொழிலை மிகவும் பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு உள்ளது இந்தக் கரும்பைக் காலா காலத்தில் பிழிய முடியாத நிலை இருப்பதாகும். இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இந்த நிலை இருந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஒவ்வொரு அரைவை சீசனிலும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் காரணமாக ஒரு மாதம், ஒன்றரை மாதம் கழித்தத்தான் கரும்பை எடுக்கின்ற காரணத்தால் அதிலே கிடைக்கக்கூடிய கண்டுமுதலானது குறைந்து வருவதை நான் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புள்ளி விவரத்திலிருந்தே எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

1969-70-ல் 7.87 சதவிகிதமாக இருந்தது, 1970-71-ல் 8.99 சதவிகிதமாகக் கூடியிருக்கிறது. 1971-72-ல் 9.17 சதவிகிதமாகக் கூடியிருக்கிறது. ஆனால் 1972-73-ல் 8.26 சதவிகிதமாகவும், 1973-74-ல் 8.38 சதவிகிதமாகவும் ஆகியிருக்கிறது. ஓரளவு குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் சத்து குறைந்துவரக் காரணம் கரும்பானது காலகாலத்தில் பிழியப்பட்டாமல் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தின் காரணமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

இதனால் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்குப் பெரிய ஏமாற்றம் ஏற்பட்டு இன்று கரும்பு சாகுபடி செய்யலாமா என்று நினைக்கும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், இது இந்திய நாட்டுக்கு அந்நியநாட்டுச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற ஒரு தொழிலாகும். தொழில், தொழிற்சாலைகள் என்றால் பிரச்சினைகள், கோரிக்கைகள், போராட்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். கரும்பு, கரும்புத் தொழில் என்று வருகிற நேரத்திலே அதிலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஆலைத் தொழிலாளர்களுடைய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளை ஓரளவு தீர்க்கக்கூடிய முறையில் வழிவகைகளைச் செய்து, அதே நேரத்தில் கரும்பாலையானது அந்தந்த வட்டாரங்களில் தொடர்ந்து பருவ காலத்தில் இயங்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. இதிலே உண்டாக்கும் கழிவுப் பொருள்களை, சக்கை

[திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன்] [1975 மார்ச் 29]

களைப் பயன்படுத்தி பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில், குறிப்பாக லால்குடி வட்டாரத்தில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தி எங்கள் வட்டார வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்நிலை வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் மானியத்தினின்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே போதிய தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. தொழில் வளர்ச்சியே ஏற்படாத மாநிலம் என்ற அளவில் பேசுவது இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அதிகாரிகள், அமைச்சர்களின் உற்சாகத்தைக் குறைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அது அமைந்து விடும் என்ற காரணத்தால், ஆங்காங்கு இருக்கும் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு நிறைவாகியும் எடுத்துச் சொன்னால் அது இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் நம்பிக்கையையும் அளிக்கு மென்ற வகையில், அவ்வாறு நடந்து முடிந்திருக்கின்ற நல்ல வளர்ச்சி களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவது கடமை என்பதை உணர்ந்தாக வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலக் களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மிகப் பெரிய அளவில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மட்டுமல்ல, நாடே இன்றைக்கு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு இந்தத் துறையில் வளர்ச்சி யைக் காணவேண்டுமென்பதற்காக முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிற இந்தத் துறையினருக்கு என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நாம் திட்டமிடுகிற அளவுக்குத் தொழிற் துறையில் முன்னேற்றங்களைக் காணவில்லை என்பதும் உண்மைதான். இதற்குக் காரணம் இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய திறமையின்மை என்று யாரும் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன.

இன்றைக்கு தொழிற் துறையில் முன்னேற்றத்தை நாம் அடைய முடியாத அளவுக்கு முட்டுக்கட்டைகள் பல இருக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும். முதலாவதாக, நம்முடைய இந்தத் துறைக்குப் பெரிய பிரச்சினையாக இருப்பது மின்சாரம். மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால் பல தொழிற்சாலைகளை இன்றைக்கு நாம் புதிதாகத் தொடங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கின்ற பல தொழிற்சாலைகள் முழுமையான அளவுக்கு “ஆப்டிமம் லெவல்”—தங்களுடைய உற்பத்தியைச் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

ஆகையால் இந்த மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு எந்தெந்த வகையில் நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்குத் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டால்தான் நம்முடைய தொழிற்சாலை மேலும் வளர்ச்சிகளைப் பெறமுடியும் என்ற அளவுக்கு மின்சாரத் துறையில் உற்பத்தியை அதிகமாக்க நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எந்தெந்த மூலப் பொருள்கள், எந்தெந்த அளவுக்குக் கிடைக்கின்றன என்பதைப் பற்றி ஒரு முறையான சர்வே எடுக்கப்பட்டு அந்த அடிப்படையிலே திட்டங்கள் தீட்டப்படுவது தொழில் வளர்ச்சிக்கு உதவிகரமாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமக்கு இன்னொன்று தேவையாக இருப்பது டெக்னிக்கல் நோ ஹென, அதாவது தொழில் அறிவு. இன்று தொழில் அறிவில் நாம் போதிய அளவிற்கு முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோமா, அந்தத் தொழில் அறிவு பரவலாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டால் நிச்சயமாக அந்தத் தொழில் அறிவு பரவலாக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும்.

தொழில் அறிவு என்று சொன்னால் பொறியியல் கல்லூரிகளில் அல்லது தொழில் கல்லூரிகளில் படித்து பட்டம் பெற்று வருபவர்கள் மட்டும்தான் அந்தத் தொழில் அறிவைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் அனுபவபூர்வமாக தொழில் துறையில் ஈடுபட்டு தொழில் அறிவைப் பெருக்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் பல்வேறு விதிகளின் அடிப்படையில் தொழில் துறையில் கவனம் செலுத்தி தொழில் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் உதவியைத் தருவதற்குப் போதிய அளவில் இன்றைக்கு நிலைமைகள் இல்லை என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்த்து, சில விதிகளைத் தளர்த்தி எங்கெல்லாம் அனுபவபூர்வமான தொழில் அறிவு நமக்குத் தேவையோ அங்கு அந்த அறிவுகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிற அளவிற்குப் போதிய வழிமுறைகளை, முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தொழில் அறிவு என்று சொல்லும்போது ஒரு சில குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மட்டும் அது சொந்தம் அல்ல. அவர்கள் மட்டும் பெறக்கூடிய அறிவு என்று நினைக்காமல் இந்த அறிவை எல்லோராலும் பெற முடியும் என்ற எண்ணத்தில் இந்தத் தொழில் அறிவை நாம் பரவலாக்கி அதை நம் நாட்டின் தொழில் துறையில் பயன்படுத்தும் வகையில் நல்ல பல திட்டங்களை நாம் தீட்டவேண்டும். தொழில் அறிவைப் பெற்றிருப்பவர்கள், அனுபவபூர்வமாகவும் கல்வியின் அடிப்படையிலும் தொழில் அறிவைப் பெற்றிருப்பவர்கள் பலர் இன்று இந்த மாநிலத்தில் இல்லாமல் வேறு மாநிலங்களுக்கு அல்லது வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லக் கூடியதொரு நிலை உருவாகியிருக்கிறது. எனவே இந்த மாநிலத்தில் தொழில் அறிவைப் பெற்றவர்கள் இந்த மாநில மக்களின் வரிப்பணத்தில் தங்கள் தொழில் அறிவைப்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 மார்ச் 29]

பெருக்கிக் கொண்டவர்கள் தங்களுடைய தொழில் அறிவை இந்த மாநிலத்திற்குப் பயன்படுத்தும் வகையில் செய்யவேண்டும். அந்த வகையில் சில திட்டங்களை அரசு திட்டவேண்டும்.

இன்னொன்று நமக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதாக பலர் பேசினார்கள். மத்திய அரசுதான் பொறுப்பு என்று குற்றச்சாட்டு சாட்டி பேசுகிறீர்களே, ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சியை மேற்கொள்வதற்கான அதிகாரங்களை நம் மாநிலம் பெற்றிருக்கிறதே; அந்த அதிகாரத்தை வைத்து இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது வேதனையும் ஏமாற்றமும் ஏற்படுகிறதே என்று சொன்னார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உரிமங்களைப் பெறுவதற்கு அதிகாரத்தை நாம் பெற்றிருந்தாலும், நமக்குத் தேவையான இயந்திரங்களை மற்ற நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கான கட்டாயம் ஏற்படும்போது, அந்தத் தேவையான இயந்திரங்களைப் பெறுவதற்குக் கூட சுலபமான வழிவகைகளை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தாமல் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் வகையில் செயல்முறைகள் இருப்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதே நேரத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் என்று ஸீலிங் போட்டிருக்கிறீர்களே அது எந்தளவிற்கு நம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவும் என்பதையும் நாமும் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய ஆட்சியில் இருப்பவர்களும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உரிமம் பெறக் கூடிய அதிகாரத்தை, இந்த அதிகார வரம்பை உயர்த்திக்கொள்ள நாம் எந்த வகையில் போராட்டங்களை நடத்த வேண்டும், எந்த வகையில் சட்டபூர்வமான போராட்டங்களை நடத்த வேண்டும், என்றும் அவர்கள் அதைத் தர மறுப்பார்களானால் இந்தத் தழிற் மாநிலத்தில் இருக்கிற நூலகங்களை கோடி மக்களின் சார்பாக அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்து நமது அதிகார வரம்பினை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கான திட்டங்களை, செயல்முறைகளை இந்த அரசு செய்யுமேயானால் அது உண்மையில் நாம் மாநில சுயாட்சி என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம், அதைப் பலர் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்—இதற்காகத்தான் மாநில சுயாட்சி கேட்கிறார்கள், இது நியாயந்தானே, என்று மக்கள் உணர்ந்து கொள்ள வாய்ப்பாக யிருக்கும். அதை இந்த அரசு செய்யவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையிலும் நிதித் துறையிலும் நாம் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கேட்கும்போது, இதற்காகத்தான் அதிகாரங்களை கேட்கிறார்கள் என்று மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். மாநில சுயாட்சி என்ற ஒரே வார்த்தையில் போராடிக்கொண்டிருப்போமானால் நிச்சயமாக இங்கிருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல எங்கெங்கேயோ இருப்பவர்கள் கூட தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு குழ்நிலை ஏற்படுகிறது. மாநில சுயாட்சி என்பது பெயர். இதில் உட்பட்ட இத்தகைய அதிகாரங்கள், வாய்ப்புகள், வசதிகள் இவற்றைப் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

போராட்டம் ஒன்று நடத்துமானால் அது சர்ச்சைக்குரிய போராட்டமாக அல்லாது மஃறவர்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதொரு போராட்டமாக, ஒருவேளை பாராட்டு பெறக்கூடிய போராட்டமாகவும் இருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). பல நாட்களுக்குப் பிறகு பேசுகிறேன், எனக்குப் பேச வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும், இல்லை என்றால் நான் உட்கார்ந்துவிடுகிறேன்.

அடுத்து இறக்குமதி உரிமங்கள் பெறுவதற்கான அதிகாரங்களை உயர்த்த வேண்டும். இந்த உரிமங்களைப் பெறுவதற்கு, இன்டஸ்ட்ரியல் லைசென்ஸ்களைப் பெறுவதற்கு உண்டான அதிகாரங்களை அங்கீகரிப்பவர்கள் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கீகரிப்பவர்களுக்கு இந்த அதிகாரங்களின் மீது என்ன காதலோ தெரியவில்லை. இந்த அதிகாரங்களை அவர்கள் கட்டிக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். சிரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் பரவாயில்லை. மத்தியில் இருப்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட இந்த அதிகாரங்களை கட்டிக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சோகமான நிலையில் அதிகப்படியான அதிகாரங்களை அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே உரிமங்கள் பெறக்கூடிய அதிகார வரம்பை தளர்த்த வேண்டும். மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற அதிகார வரம்பை உயர்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் தொழில் துறைக்கு ஆக்கம் அளித்தவர்களாவோம்.

இன்னொன்று சேலிங்ஸ். பல வகைகளில் இன்று நாட்டில் பணம் நடமாடுகிறது, செலாவணிக்கு விடப்படுகிறது. நடமாடுகிற பணம், செலாவணியில் உள்ள பணம் மக்களுக்கு நேரிடையாகப் போய் சேருகிறதா, நல்ல முறையில் எல்லாவிடங்களுக்கும் போய்ச் சேருகிறதா என்பது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது. சில சந்தர்ப்பங்கள் வழி ஒருசில இடங்களில்தான் பணம் போய்ச் சேருகிறது. ஒரு சில இடங்களில், ஒரு சிலரிடம்தான் பணம் குவிந்து விடுகிறது. நிலை இருக்கிறது. அதிகப்படியான சம்பளம் உயர்வானாலும் சரி அல்லது அதிகப்படியான கூலி உயர்வானாலும் சரி (மணியடிக்கப்பட்டது) அதிகப்படியான பணம் அல்லது சேமித்து வைக்கப்படுகிற பணம் உற்பத்தித் துறையில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு தக்க திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும். அதன் காரணமாக பண லீக்கமும் குறையும். நாம் மக்களிடமிருந்து பெரும் வரிப் பணத்ததை உற்பத்தி ஆதாரங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவழித்தால் தொழில் உற்பத்தியும் ஏற்படும், வேலைவாய்ப்பும் அதிகமாகும், பண லீக்கமும் குறையும், விலைவாசிகளும் குறையும்.

எனவே, நாம் வரிப்பணத்தை உற்பத்தித் துறையில் செலவழிக்க வேண்டும். உற்பத்தித் துறை அல்லாத துறைகளில், அதாவது கட்டடங்கள் கட்டவேண்டியதுதான். எப்போது கட்டடங்கள் தேவை? உணவு இருந்தால்தானே இருக்கை வேண்டும். உண்ண உணவு சரியாக இல்லை என்ற நிலையில் நாம் சில திட்டங்களை உருத்து உற்பத்தி ஆதாரங்களுக்கு நம் சேமிப்புகள் பயன்படும் வகையில் வரிப்பணத்தை நாம் பயன்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 மார்ச் 29]

இன்று சர்க்கார் பணியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து பெறுகிற பணத்தைக் கூட அவர்கள் பணத்திலிருந்து ஒரு பாகத்தை கட்டாயமாக எடுத்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் அவர்கள் பணத்தைக் கொண்டு தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தலாம். இன்று கூட்டுறவுக்கு பேட்ரனேஜ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பணியாளர்களிடமிருந்து பெறுகிற பணத்தை, அதில் குறிப்பிட்ட ஒரு பாகத்தை கட்டாயமாகப் பெற்று இன்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்படுத்தி அவர்கள் அதில் பங்குபெறும் அளவிற்கு நாம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டால் அவர்களிடம் சேமிப்புப் பழக்கமும் ஏற்படும், தொழில்வளர்ச்சியும் ஏற்படும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, தொழில் அமைதி ஏற்படுவதற்கான முறையில் சூழ்நிலைகள் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களிடையே அமைதி நிலவ வேண்டும், அதோடு கூட முதலாளிகளும் நம்பிக்கையோடு இருக்கத் தக்க அளவில் சூழ்நிலைகளை மாற்றியமைக்கவேண்டும். இன்று நாட்டில் மொனாப்பலிஸ்டிக் டென்டென்ஸி அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு சிலரே திரும்பத் திரும்ப தொழில் அதிபர்களாக இருந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலரே, யார் யார் முன்பு அதிபர்களாக இருந்து வந்தார்களோ அவர்களே தொடர்ந்து தொழில் அதிபர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் மிக மிக அறிவாளிகள். ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். யார் வந்தாலும் அவர்களை தங்கள் பக்கம் இழுத்துக்கொள்ளும் அறிவை, அலுவலதைப் பெற்றிருக்கும் ஒரு சிலரே அந்தக் காலத்திலும் முதலாளிகளாக இருந்தார்கள், இந்தக் காலத்திலும் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களிடத்தில் மட்டும் அந்தத் தொழில் அதிகாரம் தங்கி இருக்காமல், பரவலாக்கப்பட வேண்டும், எல்லா இடங்களுக்கும் பரவலாக்கப்படவேண்டும், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பரவலாக்கப்பட வேண்டும்.

மூலத்தொழில்களை ஏற்படுத்தும்போது துணைத் தொழிற்சாலைகளை, பேசிக் இன்டஸ்ட்ரீஸில் ஏற்படுத்தும்போது, ஆக்சிலரி இன்டஸ்ட்ரீஸில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, அதற்கான திட்டங்களுக்கும் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். டென்னிங்—தலைமை]

நாம் மார்க்கெட்டிங் சர்வே செய்து, தல்ல முறையில் மார்க்கெட் செய்வதற்கு முறைகளை வகுத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை ஒரு மாவட்டத்திற்கு மூன்று எதற்கு என்று கேட்கிறேன் அது மிகப் பெரிய பயங்கரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது). இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் அரிசிஉற்பத்தி உபரியாக இருந்தது. ஆனால் இன்று வடார்காடு மாவட்டம் உபரி ஜில்லாவாக மாறியிருக்கிறது. என்ன காரணம் என்றால், மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. சர்க்கரை ஆலைகளால் என்ன பயன், அவை வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அந்தப் பணம் டெல்லி சர்க்காருக்குச் செல்கிறது.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அதனால் மாநிலத்துக்கு ஆதாயம் கிடைப்பது. ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தில் மூன்று சர்க்கரை ஆலைகள் இருப்பதைக் கண்டித்தேன். அது மட்டுமல்ல, அந்த மூன்று ஆலைகள் இருப்பதால்தான் அங்கேயிருக்கும் நிலங்கள் எல்லாம் கரும்பு நிலமாக மாற்றப்பட்டு, இன்றைய தினம் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

அதோடு, அந்த மாவட்டத்தையொட்டியிருக்கிற கள்ளக்குறிச்சியில் ஒரு ஆலை இருக்கிறது. அதையும் வாட்காடு மாவட்டத்தில்தான் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படி நான்கு தொழிற்சாலைகள், சர்க்கரை தொழிற்சாலைகள் அங்கே அந்த மாவட்டத்தில் இருப்பதால், நெல் உற்பத்தி குறைந்து விட்டது, அந்த ஜில்லாவில் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அது எந்தவிதமான முறையிலும் இந்த நாட்டுக்கு நன்மை செய்வதாக இல்லை என்பதால் நான் அதைக் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தால். தோல் தொழிற்சாலை.....

MR. CHAIRMAN (THIRU N. DENNIS): The hon. Member has already taken 15 minutes.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தோல் தொழிற்சாலை குறித்து, மற்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு ஆர்வம் காட்டுகிற அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஆர்வம் காட்டியிருக்கிறதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அந்தத் தொழிலில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக இருப்பதால்தான் அது சரியாக கவனிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அந்தக் குற்றச்சாட்டு சரியானதல்ல. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போன போது, தோல் தொழில் சம்பந்தமாக மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்களும் அது குறித்த சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனை குறித்து நல்ல விதத்தில் தீர்ப்புதரும், தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதைத் தீர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. மத்திய அரசுதான் அதைச் செய்ய வேண்டும். “டெல்லி தூர் ஹை”, அங்கே அவர்கள் செய்ய வேண்டுமென்று, சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: “டெல்லி தூர் ஹை” என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அங்கே இருப்பவர்களுக்கு இங்கே இருக்கும் பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். டெல்லி தூரமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு தப்பித்துக் கொள்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. நாம் தமிழ் நாடு எந்த விதத்தில் பாதிக்கப்படுகிறது என்று டெல்லியில் இருப்பவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இதில் எத்தனையோ ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், ஆகவே, இந்த “அன்-பினிஷ்டு லெதர் எக்ஸ்போர்ட்” தடை செய்வதை இன்னும் ஒரு ஐந்து வருஷம் கழித்து லேட்டாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லாதது உங்கள் தவறுதான் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எங்களுடைய தவறு இல்லை. நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் வர்ட்டுறுத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குப் போய் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று, ஜனாதிபதியைச் சந்தித்து, பிரதமர் அவர்களைச் சந்தித்து “மெமோரண்டம்” கொடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு செய்ததற்குப் பிறகு, நான் “டெல்லி தூர் ஹை” என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்ல முடியும்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதனால் ரூ. 80 கோடிக்கு பாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச் லாஸாகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு சர்வகட்சிக் கமிட்டி போடுங்கள். எல்லோரும் போவோம் சண்டைக்கு.

*திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : டெல்லியிலே ஒரு குழு அமைத்து எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அனுப்பினார்கள். அதாவது இந்த “பினிஸ்ட் கூட்ஸ், அன்-பினிஸ்ட் கூட்ஸ்” என்றுமதி சம்பந்தமாக கொண்டுவரப் பட்ட சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுவது குறித்து, தோல் வியாபாரி எல்லோரிடமிருந்தும் கருத்து அறிவதற்காக அந்தக் குழு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சென்றது. ஆனால் அந்தக் குழு தமிழ் நாட்டிற்கு வராமல் சென்று விட்டது. பெங்களூர் வரையில் வந்து சென்று விட்டது. ஆகவே, அப்படிப் பட்ட குழுவின் சிபார்சை மத்திய அரசாங்கம் எப்படி ஏற்றுக்கொண்டார்கள்? நம்முடைய அரசு இதைச் சுட்டிக் காட்டி, நம்முடைய மாநிலத்தின் தோல் வியாபாரிகளின் நிலையை எடுத்துச் சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் கூறிய கருத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்று, பாராட்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. என். டென்னிஸ்) : திரு. ரங்கநாதன்.....

திரு. கி. ரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இரண்டு நிமிடம். நான் முடித்து விடுகிறேன். தலைவரவர்களே, இந்த அவையில் எல்லா கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் சேர்ந்து, ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். அப்படி இருந்தும் டெல்லி சர்க்கார் இணங்கவில்லை என்றால், என் ஒரு போராட்டம் நாம் நடத்தக்கூடாது? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், தொழில் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நாம் சொல்லியிருக்கிறோம், மற்றவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அதிகாரிகள் வேறு ஏதாவது சொல்லல் திசை திருப்பி விடுகிறார்கள். இந்த நிலை நீடிக்குமானால் மிகப்பெரிய பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்படும். இதில் லட்சக்கணக்கான ஜிரிஜன தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, அதே உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

1975 மார்ச் 29]

திரு. கி. ரங்கநாதன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவை முன்வைத்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். வாணியம்பாடியில் பொதுத் துறையில் ஒரு பொதுத் தொழில் ஏற்படுத்தப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அறிவிக்கவில்லை. வாணியம்பாடியில் ஒரு தொழிற்சாலை கூட கிடையாது. வேலூரிலும், திருவண்ணாமலையிலும்தான் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

*** திரு. கி. ரங்கநாதன் :** மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தொழில் மானியக் கோரிக்கைகளில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் தொழில்கள் ஏராளமாக வளர்ந்து இருப்பதற்குக் காரணம், சிட்கோ, சிப்காட், டான்சி போன்ற நிறுவனங்களின் முயற்சியால்தான் என்று சொல்லக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையில் உதவி பெறுவதற்கும், மூலப்பொருள்களை தொழிற்சாலைகள் நல்ல விதத்தில் பெறுவதற்கு உதவி பெறுவதில் இருக்கும் பல சிரமங்களை தவிர்ப்பதற்கும் நம்முடைய சிப்காட், உதவி செய்து இருக்கிறது. எந்தெந்த மூலப்பொருள்கள், எந்தெந்த தொழிற்சாலைக்குத் தேவையோ அதைத் தேவையான நேரத்தில் வழங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அப்படி வழங்குகிற நேரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான, குறிப்பாக, கோக், மற்ற பொருள்கள், ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு மாதத்திற்கு 20 டன் என்று சொல்லி, அந்த 20 டன்னையும் ஒரே நேரத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அறிவிப்பு செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த 20 டன்னையும் சிறிய தொழில் அதிபர்கள் ஏறத்தாழ ரூ. 18,000 கட்டி, ஒரே நாளில், அந்த மூலப் பொருள்களை எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், சிறிய தொழிற்சாலை வைத்து இருப்பவர்கள் ஒரே நாளில் ரூ. 18,000 சிட்கோ நிறுவனத்திற்குக் கட்டி மூலப் பொருள்களை எடுப்பதற்கு சிரமப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மாத காலத்திற்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கிவிட்டு, வாரத்திற்கு ஒரு முறை 5 டன் என்று சொல்லி, ஒரு மாதத்திற்குள் அந்த 20 டன்னையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியாவிலே தேவைப்படுகிற மூலப்பொருள்களை வழங்குவதற்கு ஒரு குழு டெல்லி அரசால் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் குழு இந்திய துணைக் கண்டத்திற்குத் தேவைப்படுகிற எல்லா மூலப்பொருள்களையும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்குத் தேவையானதை, ஒதுக்கித் தருகிறது. ஆனால் குறிப்பாக, நம்முடைய தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் மூலப்பொருள் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் 15 ஆண்டுகாலமாக...

[திரு. கி. ரங்கநாதன்]

[1975 மார்ச் 29]

களுக்கு முன்னாலே நம்முடைய தமிழகத்திலே இருந்த தொழிற்சாலைகளை கணக்கில் கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் மூலப்பொருள்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த 15 ஆண்டு காலத்திற்குப் பின்னால் மூன்று மடங்கு தொழில்கள் பெருகியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில், மூலப்பொருள்களை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று அந்த டெல்லியில் இருக்கும் கமிட்டியிடம் சொல்லி, மூலப்பொருள்களை பெற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போராடியாவது அந்தச் சலுகையைப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் இருக்கிற 17 தொழிற்சாலைகள் தவிர, மற்ற தொழிற்சாலைகளை, எந்தத் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும், ஆரம்பித்ததற்கு நலத்துறையின் அனுமதி பெறத் தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது நடைமுறையில் செயல்படவில்லை. அந்த அறிவிப்பு செயல்படுகிற விதத்தில் நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பணிலோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், “பாக்டரி லைசென்சு” ஆண்டுக்கொருமுறை புதுப் பிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அது ஓராண்டு என்று இருப்பதை மாற்றி, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை புதுப்பித்தால் போதும் என்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று நம்முடைய விற்பனை வரி அதிகாரிகள், சிறிய தொழிற்சாலைகளை அதிகம் மிரட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பணம் ஒரேயடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இல்லையென்றால் தொழிற்சாலை அனுமதியை ரத்து செய்வோம் என்ற முறையில் அச்சுறுத்துகிறார்கள், மிரட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12-00]

நான் சொல்லுவது எல்லாம் எப்படி விவசாயிகளுக்கு சிரமம் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு கடன்களை ஒத்தி வைக்கிறோம், சில நேரங்களில் ரத்து செய்யப்படுகிறது. அதைப் போல் சிறிய தொழிற்சாலைகளும் விற்பனை வரி மூலம் பாதிக்கப்படுகின்றபோது அதைத் தள்ளுபடி செய்யாவிட்டாலும்கூட ஒன்று இரண்டு மாத தவணை முறையில் கட்டுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாட்டுமையாக்கப்பட்ட வங்கிகள் சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்குக் கடன் உதவி வழங்குகிறது. சில நேரங்களில் அவ்வங்கிகள் நினைத்த நேரத்தில் முடிவு எடுத்துவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு முடிவும் அவ்வப்போது அறிவிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் சிறிய தொழிற்சாலைகள் நடத்த சிரமம் ஏற்படுகிறது. அந்த முடிவுகளை மேற்கொள்ளுவதற்கு முன்னால் வங்கியினுடைய பிரதிநிதியும் அதே போல் அரசு பிரதிநிதியும் தொழில் அதிபர் ஒருவரையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டியை அமைத்து வங்கிகள் எடுக்கிற முடிவினை கமிட்டியால் பரிசீலித்து அறிவிப்பார்களேயானால் சிறிய தொழிற்சாலைகள் நடத்துவதற்கு மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. கி. ரங்கநாதன்]

மின்சாரவெட்டு நம் நாட்டில் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள்.

மின்சார வெட்டால் பல தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாதிக்கப்படுகிற காரணத்தால், சிட்கோ போன்ற பல நிறுவனங்கள் மூலமாக கடன் பெற்றிருந்தால் அந்தக் கடனை மாதம் தோறும் அல்லது வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்று கட்டுவதில் சிரமம் ஏற்படுகிறது. மின்சார வெட்டினால் ஏற்படுகிற கஷ்டத்தைப் புரிந்தும் அரசு அந்தத் தொழிற்சாலைகள் மாதம் தே.றும் அல்லது வருடத்திற்கு ஒரு முறை கட்டுகிற கடன் தொகையை தள்ளிவைக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தற்போது கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் வருகிற தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் வேறு மாவட்டங்களுக்குத்தான் போகின்றன. குறிப்பாக இராமநாதபுரம், தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. என்ன காரணம் என்றால் கோவை மாவட்டத்தில் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, வருகிற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இல்லாத மாவட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாக வழியில்லை. புதிய தொழிற்சாலைகள் அரசு தரப்பினாலும் சரி, தனியார் துறையினாலும் சரி, அவை கோவை மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கோவையில் கெமிகல் இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டும், எலக்டிரானிக் இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்டும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்றால் கோவையில் தொழில் துறையின் மூலம் ஒரு சோதனை ஆய்வுக் கூடம் அமைக்க வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழக அரசு தொழில் வளர், சிட்காட், சிட்கோ, டான்சி போன்ற ஸ்தாபனங்களின் மூலம் சிறந்த முறையில் பணி புரிவதற்குப் பாராட்டி, நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, in support of the cut motions I want to offer a few remarks on the Industries Demand.

Industries in Tamil Nadu are not coming rapidly because if one want to start an industry he will go to Delhi Secretariat a number of times, spending lot of money. The Hon. Minister mentioned "Delhi bahuth door he". What I say is, going to Delhi number of times, spending money will take 2 to 3 years and then only he can hope to get the licence to start industry. What I say is licensing system should be liberalised. It should be like 'Manu needhi thittam', giving applications and getting licence. That way, it should be liberalised. Last time on behalf of the Small Industries Development Corporation, a team came from Delhi. It came to Dharmapuri to study the situation. But I find only 3 to 4 licences have been given. I do not know how many were the applicants. But there has been drastic cut. Only a few had been given. If this is the procedure adopted, only the big-shots, the rich will get licence and start the industry. The middle man cannot get the licence

[Thiru B. Venkataswamy]

[1975 மார்ச் 29]

The Hon. Minister should see that poor and middle income people also are enabled to start small industries. There is no scarcity of raw material. But there is no sufficient electricity, machinery, etc. Those facilities we must have. With the present cumbersome procedure only rich people from the North will get licence and start industry here. Our Tamilian brothers will not be able to start industries. This should be guarded against.

I find according to Rule 8, only finished goods and not raw materials should be exported to foreign countries. But I find that raw blocks of granite had been exported to Japan. Japan had refused now to take raw blocks. Some big shots are involved in this, I think. When the rule says only finished goods should be sent, how was this raw block sent? This should be enquired into. Along with small buildings, the required machinery also should be there. What I say is, let sugarcane bagasse and straw be made use of fully to start some industries. Let us give encouragement to our men to start small scale industries or cottage industries. There is no use of saying "we will start only big industries" without having the technical know-how. Let cottage and small-scale industries also be developed. Agro based industries should be started in each house as is done in Japan. Otherwise there is no use. Preparing Ragimatt, extracting oil from oil-cakes—these can be started. Rural industries should be encouraged.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

TANSI and SIPCOT are doing excellent work. I have also given a cut-motion to start an industrial complex at Hosur early. I request the Hon. Minister to take immediate steps in that connection. The SIPCOT complex must come early. It is said that there is land acquisition problem. There is no problem at all. The people are willing to give the land. Those poor people want some higher rates. Negotiate with them and you can straightaway purchase the land easily. Elaborate arrangements need not be made under the Land Acquisition Act. When the people are willing to give land, purchase it paying the price they want after negotiation, then immediately start the industrial complex. That is what I want to say. I have some difficulties and I want to stress one thing.

திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, அவை கோரம் இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 24 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். திரு. வெங்கடசாமி தொடர்ந்து பேசலாம்.

THIRU B. VENKATASWAMY : For example, though some industries are to be started, the construction work in that connection is delayed. There is lack of cement. There is also scarcity for electricity. Some f

1975 மார்ச் 29]

[Thiru. B. Venkataswamy]

the industrialists are saying that they would go away to Bangalore. I request the Hon. Minister to give a categorical assurance about the facilities that Government propose to give them. Electricity is the most important thing.

Regarding mineral survey, it has not been done properly.

As for major industries, there is the Salem Steel Plant. But only three crores have been allotted. The Finance Minister at the Centre is one from our State. I therefore request our Industries Minister to request him to allot more money and expedite the starting of industry. I also request members in this House who belong to the ruling party at the Centre to request the Central Finance Minister to allot enough money for that project. If that major industry comes into being, a number of ancillary industries also will grow up.

In regard to silk production, it is most important industry. There should be subsidy for seed materials, pump-set, etc. Subsidies have now been stopped. That should be given again. People are suffering. Then should be given incentive. I request the Hon. Minister to reconsider and renew the subsidy scheme and also give other concessions to these people, that is, those who produce silk.

I understand that there is a proposal to start a Mulberry Corporation. If so, it should be done immediately and the entire Dharmapuri district should be included, so that we may achieve Yellow Revolution on. Thank you.

* திரு. நா. வீரசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம் மாநிலத்தில் தொழில்கள் நல்ல முறையில் வளர்ந்து இருக்கின்றன. வேகமாக வளர்ந்து இருக்கின்றன. பலருக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் யாரும் மறுக்க முடியாது. இருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிற நேரத்தில் 1967-ல் மத்திய அரசு தொழிற் துறையில் 17 உரிமங்களும் 1969-ல் 39 உரிமங்களும் கிடைத்தன. இதற்கு மாறாக நம் முன்னாள் தொழிலமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களின் பெருமுயற்சியின் காரணமாக 83 உரிமங்கள் இந்த ஆண்டு கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த அளவு வளர்ந்து இருப்பதற்குக் காரணமான திரு. மாதவன் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்.

அதுபோல வாலாஜாபேட்டை பகுதியில் ராணிப்பேட்டையில் காங்கிரஸ் காரர்கள் ஆட்சியில் 600 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டு அது எதற்கும் பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்த நிலைமையை மாற்றி அங்கே இன்றைய தினம் பல தொழில் நிறுவனங்கள் வரக் கூடிய அளவுக்கு

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1975 மார்ச் 29]

இன்றையதினம் சிப்காட் பல நூறு கோடி ரூபாய்களை அந்தப் பகுதியில் செலவிட்டு தொழிற் வளர்ச்சியடையக்கூடிய நிலைமை அங்கு அமைந்துள்ளது என்றால் இதற்கும் நம் தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் எடுத்த பெருமுயற்சியும் அரசாங்கத்தின் முயற்சியும் தான் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்து அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இப்படி தொழில்கள் பெருகியிருக்கின்றன. நம் நாட்டில் சிறு சிறு தொழில்களிலும் வளர்ந்து இருக்கிறோம். குறிப்பாக செங்கல் ஓடு இவைகளை தயாரிக்கிற இடங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தேவையான அளவு கரி கிடைப்பதில்லை; கோல் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் இந்தக் கோல் பல ஆண்டுகாலமாக வட நாட்டைச் சேர்ந்த மிடிஸ் மென்கள் மூலமாக ஒரு டன்னுக்கு 280 ரூபாய் என்ற அளவில் கொடுத்து இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்கள் பெற்றுக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால், அமைச்சர் அவர்களும் தொழில்துறை இயக்குனர் அவர்களும் 6 மாதம் தொடர்ந்து முயற்சி எடுத்ததன் விளைவாக கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக டன் 140 ரூபாய் என்ற அளவில் பிரிக் கில்ன் அசோஷியேஷனில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அவர்கள் தயாரிக்கிற செங்கலை ஆயிரம் 73 ரூபாய்க்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. இது சென்னைக்கும் செங்கல் பட்டுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் மதுரை, கோவை, வேலூர் போன்ற இடங்களுக்கு இது பொருந்தாது. இது தேவைதான், இதை மாற்றி அமைக்கவேண்டாமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். ரூ. 73-க்குத் தான் விற்க வேண்டும் என்ற உத்தரவினால் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய 25 லட்சம் ரூபாய் வணிகவரியை ஆண்டு தோறும் அரசு இழந்து கொண்டுவருகிறது. ஆகவே இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப் போல முன்பு வாலாஜாபேட்டை தாலுக்காவை இன்டஸ்டிரியலி பாக்வார்ட் என்று டிக்ளேர் செய்தார்கள். அப்படி டிக்ளேர் செய்யும் போது அன்றைக்கு ஆர்காடு வாலாஜாபேட்டையில் ஒரு தாலுக்காவாக அதனுள்ளே இருந்தது. இந்த உத்தரவு வந்ததற்குப் பின்னால் ஆர்காடு தனி தாலுக்காவாக அறிவிக்கப்பட்டு பிரிந்து போயிற்று, ஆகவே இன்டஸ்டிரியலி பாக்வார்ட் என்ற சலுகையை ஆர்காடு இழக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே ஆர்காட்டில் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடையக்கூடிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க அனுமதி வழங்கப்படுவது இல்லை. ஆகவே, இந்தச் சலுகையை பெறத் தக்க முறையில் ஆர்காடு பகுதியும் இந்தப் பயனைப் பெற வழிவகுத்து ஆர்காட்டையும் இந்த இன்டஸ்டிரியலி பாக்வார்ட் என்ற பகுதியில் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் தொழிற்சாலை பற்றி என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்திய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அன்றைக்கு வந்தார்கள். அடிக்கல் நாட்டினார்கள். 15 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று அறிவித்தார்கள். மத்திய அரசு சென்ற ஆண்டிற்கு முந்தைய ஆண்டு 4 கோடி ரூபாய் தந்தது. போன ஆண்டு 3 கோடி ரூபாய் கொடுத்து

1975 மார்ச் 29]

(திரு. நா. வீராசாமி)

இந்த ஆண்டு கொடுத்த 3 ஆண்டு இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 400 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட வேண்டிய இடத்தில் 3 கோடி 4 கோடி என்று கொடுத்தால் அந்தத் தொழிற்சாலை எப்படி வரும், என்றைக்கு வரும் என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. கொடுக்கப்பட்ட 3 கோடிக்கும் 4 கோடிக்கும் யார் யாரை வேலைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் 100-க்கு 90 பேர் நம் மாநிலத்தைச் சேராதவர்கள், தமிழர்கள் அல்லாதவர்கள்.

அது மட்டுமல்ல. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்திய அரசாங்கம் தொழில்களை வளர்ச்சி அடையச் செய்யப் போகிறோம் என்று 3,600 கோடிக்குத் திட்டத்தை தீட்டியுள்ளது. தமிழகம் என்ன பாவம் செய்ததோ தெரியவில்லை ஒரு கோடி ரூபாயைக் கூட மத்திய அரசு சென்ட்ரல் சப்ஸிடியில் கொடுக்க முன்வாவினில்லை. நியாயமாக மக்கள் தொகை அடிப்படையில் பார்த்தால் கூட 360 கோடியாவது நமக்குக் கிடைத்து இருக்கவேண்டும். ஆனால் ஒரு கோடி கூட கொடுக்காமல் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொள்கிற மத்திய அரசைப் பார்க்கிற நேரத்தில் நாம் நிச்சயமாக தொழில் துறையில் எப்படி முன்னேறப்போகிறோம் என்ற சந்தேகம் வருகிறது. அது மட்டுமல்ல. இன்றையதினம் இந்த நாட்டில் மத்திய அரசு அதிகாரத்தில் இயங்குகிற சேலம் ஸ்டீல் ப்ளாண்டாக இருக்கட்டும், நெய் வேலியாகட்டும், பாய்லர் ப்ளாண்ட் ஆகட்டும், இந்தியன் ஆயில் ஆகட்டும் டெல்பிரிண்டர் தொழிற்சாலை ஆகட்டும் எந்தத் தொழிற்சாலை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே 100-க்கு 80 பேர் மலையாளிகளாக—தமிழர்கள் அல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் தமிழர்கள் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. குஜராத் தில், மகாராஷ்டிரா தில் சன்ஸ் ஆப் தி சாயில் என்ற தியரியை வைத்துக்கொண்டு 80 சத விசித வேலையை அங்கு உள்ளவர்களுக்குத்தான் அங்கே முதலில் கொடுக்கிறார்கள். அப்படித்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று அங்கே உத்தரவு போட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே நாம் வாயளவில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே 20 சத விசிதம் கூட யாரை எடுக்க வேண்டும் என்றால் டெக்னிகல் ஆட்களைத்தான் எடுக்கவேண்டும். களார்க் காக டைப்பிஸ்டாக இருந்தால் லோகல் மென்கை இருக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நம் அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட உத்தரவைப் போட்டு அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை அமுல்படுத்த ஏன் தயங்குகிறது என்று புரியவில்லை. அப்படிப் பட்ட உத்தரவைப்போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்குத் தொழில்கள் பெருக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் இந்தியாவில் கெமிக்கலை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழிற்சாலைகள்தான் வளருகின்றன. கெமிக்கலை ஒட்டிய தொழில்கள் தான் வளருகின்றன. பொருளாதாரமும் அதன்மூலம்தான் அதிக அளவு வளருகிறது என்று பார்க்கிறோம். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் கெமிக்கல் இன்டஸ்ட்ரிசைப் பற்றி யாரும் அக்கறை காட்டுவது இல்லை, கவலைப்படுவது இல்லை. விண்ணப்பம் போட்டால் அரசாங்கம் கவனிப்பது இல்லை. இப்படி இருந்தால் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் பெரிய அளவு பாதிக்கப்படும். வெளியிடங்களிலிருந்து கெமிக்கல் வாங்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுவதால் நம் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி)

[1975 மார்ச் 29]

நம்முடைய மாநில அரசு உருவாக்குகின்ற சில தொழிற்சாலைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் சில தொழிற்சாலைகள் எப்போது பார்த்தாலும் நஷ்டம் நஷ்டம் என்கிறார்கள். அரக்கோணம் ஸ்டீல் பிளாண்டில் பல கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல சிராமிக் இன்டஸ்ட்ரி நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த சிராமிக் இன்டஸ்ட்ரி கூட நஷ்டத்தில் ஓடுகிறது என்றால் இதற்கு யார் பொறுப்பு? யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும் அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்யவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் எந்தத் தொழிலை நடத்தினாலும் பெரும் லாபம் வருகிறது. ஆனால் அரசாங்கம் நடத்தினால் நஷ்டம் வருகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று ஆராயவேண்டும். அங்கே இருப்பவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். திறமையாக வேலை செய்யவில்லையென்றால் யாராக இருந்தாலும் டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அரசாங்கத் தொழில் நிறுவனங்கள் ஒழுங்காக வேலை செய்யும்.

நான் இன்னொன்றையும் மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நாட்டில் ஏராளமான “செமி ப்ரெஷியஸ் ஸ்டோன்ஸ்” இருக்கின்றன. ஆயிரம், கோடிக்கணக்கில் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஜிய லாஜிக்கல் டிப்பார்ட்மெண்டில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இங்கே இருக்கிற சனிவளங்களை வேறு யாருக்கோ, காட்டிக் கொடுக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. வட நாட்டுக்காரர்கள் இங்கு வந்து இரவோடு இரவாகக் கனி வளங்களைத் தோண்டிக்கொண்டுபோய், அந்தப் பொருட்களை “செமி ப்ரெஷியஸ் ஸ்டோன்ஸ்” என்று சொல்லி ஏற்றுமதி செய்து கோடிக்கணக்கில் பணம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யார் யார் அப்படி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான விபரங்கள் வேண்டுமானால் நான் தனியாக அமைச்சரவர்களிடம் தருகிறேன். இப்படி எல்லாம் நிலைமைகள் இருப்பதைப் பார்த்தால் இந்த ஜியலாஜிக்கல் டிப்பார்ட்மெண்டையே மூடிவிடலாம் போலிருக்கிறது; மூடிவிட்டாலும் பரவாயில்லை.

எனக்கு இரண்டு நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் படிக்காதவர்கள், பார்த்தால் பைத்தியக்காரர்கள் மாதிரி தெரியும். ஆனால் எந்தெந்த இடத்தில் என்னென்ன கனிவளம் இருக்கிறது என்பதை, என்னென்ன பொருள்கள் கிடைக்கும் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி பல பொருட்களை அவர்கள் கண்டுபிடித்து எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்தத் துறையில் நம்முடைய அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

அதேதபடியாக “லார்க்ஸ் அன்ட் மீடியம் இன்டஸ்ட்ரீஸ்” இருக்கின்றன. நாம் ஏதாவது தொழில் தொடங்க வேண்டுமானால் உள்ளபடியே மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டுக்கு லைசென்ஸ் வழங்குவதில் காலதாமதம் செய்கிறது. பெட்டாசியம் கார்பனேட், என். பி. கே. பெர்டிலைசர்ஸுக்கு உரிமம் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் கிடைக்கமாட்டேன் என்கிறது. நண்பர் இராஜா கூட லைசென்ஸ் கேட்டு மனு போட்டிருக்கிறார். எந்தத்

1975 மார்ச் 29]

[திரு. நம. வீராசாமி]

தொழிலை தொடங்கவேண்டுமானாலும் டில்லிக்கு படையெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பம்பாயிலே இருக்கிற ஒரு தனி நபர் ஏகபோக உரிமை பெற்றிருக்கிறார். அவருடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி நம்முடைய அரசுக்கு உரிமம் கிடைக்காமல் செய்கிறார். நாம் டில்லிக்குப் போனாலும் பம்பாயில் இருக்கிற ஏகபோக உரிமம் பெற்றவரால் நமக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், உறுப்பினர்கள் பிலிஸஸ் சம்பந்தமாக “கான்வாஸ்” பண்ணக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு உறுப்பினர் வேறு ஒரு உறுப்பினர் மனு போட்டிருக்கிறார் என்று சொல்கிறாரே, அது கான்வாஸ் பண்ணுவதுமாதிரி ஆகாதா?

திரு. நம. வீராசாமி : நாம் கான்வாஸ் பண்ணக்கூடாது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். தொழில் தொடங்குவதற்காக அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்; கிடைக்கவில்லை; பம்பாய்க்காரரின் செல்வாக்கினால் நமக்கு அனுமதி கிடைப்பதில்லை; கிடைத்தாலும் ரொம்ப காலதாமதமாகக் கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறேன். அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இராஜா அவர்கள் உறுப்பினர் என்றால் அவர் நிரந்தரமாக எம்.எல்.ஏ.-ஆக இருக்கப்போவதில்லை. இப்படி தொழில் தொடங்க வேசென்ஸ் கொடுப்பதில் மத்திய அரசு காலதாமதம் செய்வதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்; முடித்து விடுகிறேன்.

அரசுத் துறையிலே வேலை என்று சொல்லும்போது, தொழில் துறையில் பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகள் ஒரு தொழில் நிறுவனத்தில் தனியாகச் சொந்தமாகத் தொழில் ஆரம்பித்து மூன்று ஆண்டுகள் நடத்தவேண்டும்; அதில் அவர்கள் வெற்றிகண்டால் தொடர்ந்து அந்தத் தொழிலை செய்யலாம்; இல்லை என்றால் மூன்றாண்டு கழித்து விட்டுவிடுவது என்று சி.எஸ்.ஐ.ஆர். ரிப்போர்ட்டில் வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் இப்படி தொழில் அதிபர்கள் தொழில் துறையில் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு சலுகை அளிக்க முன்வரவில்லை; இனியாவது இச்சலுகையை அளிக்க அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தொழில் துறையிலே முன்னேறி இருக்கிற மராட்டியம், குஜராத், பஞ்சாப், அரியானை போன்ற மாநிலங்களில் மாநில மத்திய தொழிற்சாலைகள் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலே அந்த நிலைமை இல்லை. அதனால் அங்கே தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது; இங்கே நம்முடைய அரசுதான் அதைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இதற்கு முன்னால் இருந்த டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்ட் காமர்ஸ் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் அவருக்கு இருந்த அதிகாரங்களை எல்லாம் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டார். இந்தமாதிரியான

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1975 மார்ச் 29]

வேலைகளை எல்லாம் டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ் அண்ட் காமர்ஸ்தான் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது இருக்கிற டைரக்டருக்கு என்ன வேலை என்று தெரியவில்லை. எதைக்கேட்டாலும் சிப்காட், டிட்கோ, சிட்கோ இருக்கின்றன; அங்கே போய் கேளுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார். அப்படியானால் அவர் என்ன செய்கிறார், எதற்காக இருக்கிறார் என்று தெரியவில்லை. தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்றால் டைரக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரிஸ் அண்ட் காமர்ஸுக்கு நிறைய அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். இதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தியா மீட்டர்ஸ் தமிழ்நாட்டில் நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. தொழிலாளர்கள் தகராறு செய்ததால் அது மூடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்தவில்லை என்றால் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மின்சாரத் துறையும், தொழில் துறையும் ஒரே அமைச்சரிடம் இருப்பதால், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: சார், இந்தச் சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால் சர்க்காரின் கொள்கை தொழில் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியதாக அமையவில்லை என்றுதான் குறிப்பிட வேண்டும்.

குறிப்பாக இன்றையதினம் ஏராளமான மெஷின்கள் பொருத்தப் பட்டு வருஷக்கணக்காக இருக்கின்றன. இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்க வில்லை. அதுமட்டுமல்ல; இருக்கக்கூடிய மெஷின்களில் பாதிக்கு மேல் ஒரு ஆண்டில் ஓடவில்லை. அதனால் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலுக்கு முக்கியமான மின்சாரம் இல்லை. இந்த வருஷம் மழை இல்லாமல் மின்சாரம் போய்விட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. இது வருஷா வருஷம் இப்படி ஏற்படக்கூடிய ஒரு சம்பவமாக வந்துவிட்டது. இருந்தபோதிலும் சீராக மின்சாரம் கொடுக்க, தொழில் வளர்ச்சி பெருக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? சர்க்கார் ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்றால் ஒன்றும் இல்லை. அது “ஷார்ட் டைட்டட் பாலிசி” யாகத்தான் இருக்கிறது. மழை பெய்தால் தொழில் நடக்கும்; இல்லை என்றால் நடக்காது. இந்த நிலைமையினால்தான் பிரிட்டிஷ் காலத்திலேயே ஹைடல் பவரை மட்டும் நம்பி இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

மழை பெய்து தண்ணீர் வந்தால் சர்க்கார் செய்தது, சர்க்காருக்கு வெற்றி என்கிறார்கள். பருவ மழை பெய்யாமல் கோளாறு ஏற்பட்டால் சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும் என்கிறார்கள். உண்மையிலேயே தொழில் பெருக வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால் மின்சாரப் பெருக்கத்திற்கு சர்க்கார் ஏதாவது வழிவகை கண்டிருக்க வேண்டும். அப்படி எதுவும் செய்யவில்லை. ஆகையால் தொழில் துறையிலே சர்க்காருக்கு நிலையான ஒரு கொள்கை கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 29] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

ஸ்டேட் பிளானிங் கமிஷன் கூட சொல்லியிருக்கிறது. 8,000 மெகாவாட் மின்சாரம் 1984-ம் ஆண்டு தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறது. 3,000 மெகாவாட் தொழில் துறைக்கு மட்டும் தேவைப்படுகிறது. அதனால் சர்க்கார் 75 சதவிகிதம் தெர்மல் பிளாண்டை நம்பி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறது? இதுவரை ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆயிரம் மெகாவாட் நெய்வேலியில், ஆயிரம் மெகாவாட் மேட்டூர் தெர்மல் பிளாண்டில், இப்படி தெர்மல் பிளாண்டாக இருந்தாலும் நியூக்ளியர் பிளாண்டாக இருந்தாலும் ஆயிரம் ஆயிரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அது மட்டுமல்ல. இப்போதிருக்கிற ஃப்யூயல் வரிஸ்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நியூக்ளியர் பேஸ்ட் பவர் பிளாண்டுக்கான அதிகமாக ஏற்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கல்பாக்கம் பிளாண்டை எடுத்துக்கொண்டால் முதல் ஷிப்டு 75-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் வரவில்லை. எப்போது வரும் என்றே தெரியாது. காரணம் என்ன என்று கேட்டால் புனூட்டோனியம் எல்லாம் ராஜஸ்தான் பிளாண்டுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டது; கானடாலிலிருந்து மேலும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள்; அதனால் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே ஹெவி வார்டர் இருந்தாலும் புனூட்டோனியம் முக்கியமானது—அங்கேயிருந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இன்னும் 5, 1 வருஷங்களானாலும் கல்பாக்கம் வருமா என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் உடனடியாக கல்பாக்கம் அணுமின்சார நிலையம் செயல்பட வேண்டும், அதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இன்வெஸ்ட்மென்ட் பாலிசியை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே மத்திய சர்க்காரின் பணம் வந்தாலும், பல்வேறு நிறுவனங்களில் இருந்து வரக்கூடிய பயனைப் பார்த்தால் பூராவும் பிரைவேட் செக்டாருக்குத்தான் போகிறது. எந்த எந்த இடங்களிலே பொதுத்துறை அமைய வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் பிரைவேட் செக்டார் இருக்கிறது. தொழில் துறையிலே இந்த சர்க்காரின் கொள்கை ஒரு “மிகச் சக்னமிக் பாலிசி”யாக இருக்கிறது. கூட்டு வேண்டுமென்றால் காய்கறியில் கூட்டு இருக்கலாம்; இன்டஸ்ட்ரீசில் கூட்டு வேண்டுமென்றால் அந்தக் கூட்டு எப்படி இருக்கும்? கூட்டுத்துறையில் யாருக்கு டாமினன்ட் பொசிஷன் இருக்கும்? பிரைவேட் செக்டார் அல்லது பப்ளிக் செக்டார். இதுதான் நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. பப்ளிக் செக்டார்தான் வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு “ஹெல்தி நாஷனலைசேஷன் பாலிசி” கிடையாது.

சில பஸ்களை எடுத்தோம். அவர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு தடைக்காகப் போனார்கள். இந்தமாதிரி வரக்கூடாது. சரியாகச் சட்டம் போட்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தமாதிரி இலாபம் வரக்கூடிய தொழிலை எல்லாம் சர்க்கார் துறையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. என். சே. பழனிசாமி]

[1975 மார்ச் 29]

சர்க்கரை ஆலைகளை எல்லாம் கூட பப்ளிக் செக்டாரில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையிலே விட்டு வைத்தாலும் கூட நமக்கு உரிய வருமானம் வராது. சர்க்காரே நேரடியாக சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்து நடத்துவதன் மூலம் வியாபாரம் பண்ணக்கூடிய வாய்ப்பும் ஏற்படும். அதனால் அதிகமாக வரக்கூடிய பணத்தை கன்சாலிடேட் பண்ணுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

இப்போது டபிள் பிரைஸ் என்ற முறையில் ஜனங்களை கசக்கிப் பிழி கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12-30.]

இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் சர்க்காருக்கும் ப்ராபிட்—ஜனங்களுக்கும் ரிலீஃப்.

டெக்ஸ்டைல்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஓட்டி, ஓட்டி மெஷின்களை காய லான் கடைக்கு லாயக்காகத்தான் வைத்திருந்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் அதற்கு ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்து எடுத்துக்கொண்டார்கள். அதில் நமக்கும் பங்குவேண்டுமென்று நாம் வாதாடுகிறோம். இன்றைக்கு டெக்ஸ்டைல் மில்லை நடத்த முடியாமல்—சர்க்கார் ஏற்று நடத்துகிறார்கள். போதுமான நிதி இல்லை என்கிறார்கள். இன்றைக்கு பின்னி கம்பெனி அதை வாங்கப் போகிறார்கள். பின்னி கம்பெனியை ஏன் அனுமதிக்கிறீர்கள்? சர்க்காரே எடுத்து நடத்தக் கூடாதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

முன்பாவது மத்திய சர்க்கார் இடைஞ்சலாக இருந்தது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு மாநில சர்க்காரே சட்டம் போட்டு சர்க்கரை ஆலைகளை தேசியமயமாக்கலாம் என்று மத்தியசர்க்கார் அறிவித்து விட்டார்கள். இது நமது சர்க்காருக்கே ஒரு சாலன்ஜ்—இந்த சாலன்ஜை நமது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு இதற்கான சட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். மில் முதலாளிகளின் ப்ரஷர் காரணமாக கைவிட்டுவிடுவார்களோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதற்கு இடமின்றி அந்தச் சட்டம் இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே கொண்டுவரப்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தியா மீட்டர்ஸ் நிறுவனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் யாரோ தவறு செய்தார்கள் என்பதற்காக ஒரு வருஷமாக மூடிக்கிடக்கிறது. 800 பேர்களுக்கு வேலை இல்லை.

பிர்லா கன்சர்ன்—திருச்சி சிம்கோ கம்பெனியார்—ஜப்பான் கொலா பரேஷனுடன் மீட்டர் தயாரிக்கிறார்கள். இவை போதவில்லை என்று வெளி மாநிலங்களில் இருந்து வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ஏன் உடனடியாக இந்தியா மீட்டர்ஸ் நிறுவனத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

சிறு தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றுக்கு ரா மெட்ரீயல்ஸ், மின்சாரம் ஆகிய இரண்டும் தான் தேவை. இதில் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றுக்குறை காரணமாக அவை முடங்கிக் கிடக்கின்றன. நாம் மேட்டூர் அலுமினியம் கம்பெனிக்கு மின்சாரத்தை கன்சஷனில் கொடுக்கிறோம். இந்தச் சிறு தொழில்களுக்கும் ஏன் கன்சஷனில் மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடாது? இதில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இண்டஸ்ட்ரியல் அன்ரெஸ்ட் பல டிஸ்ப்யூட்ஸ் காரணமாக எழுகிறபோது தொழில் முறையில் அணுகக்கூடிய பாலிசி இந்தச் சர்க்காருக்குக் கிடையாது.

ஹெல்தி நாஷனலைசேஷன் பாலிசியை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதில் ஒரு உருப்படியான கொள்கை கிடையாது. மத்திய சர்க்காரை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மாநில சர்க்காரை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி 1956ஆம் ஆண்டு இண்டஸ்ட்ரியல் ரெசலூஷனுக்கு விரோதமாகப் போகிற போக்கைத்தான் காண்கிறோம். அதோடு, இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் பொதுத்துறையில்—பொதுஜனங்கள் பார்டிசிபேஷன் என்ற முறையில் ஒரு கொள்கையைக் கொண்டுவர முயல்கிறார்கள். பணம் உள்ளவர்கள்தான் அதில் பார்டிசிபேட் பண்ண முடியும்? பணக்காரர்களது ஆதிக்கம்தான் வரும். இது தவறான கொள்கை—இதைப் பின்பற்றக்கூடாது. நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரின் இந்தத் தவறான கொள்கையை எதிர்த்து அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

*திரு. எஸ். முருகையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலை பற்றி எனக்கு முன்பாகப் பேசிய மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள்—சர்க்கரை ஆலைகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவது உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் என்று சொன்னார்கள். சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு உற்பு வேண்டுமென்று எல்லா நிலங்களிலும் கரும்பே பயிரிடுவதில்லை. உணவுப் பயிர்களை வைக்கிறபோதே விவசாயிகள் பணப் பயிரையும் வைத்தால்தான் அவர்களுக்கு செலவுக்கு வேண்டிய பண வசதியைப் பெற முடிகிறது. ஆகவே சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிப்பதில் தவறு இல்லை. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இன்னும் இரண்டு சர்க்கரை ஆலைகள் ஆரம்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளில் சிஃப் இன்ஜினியர்—சிப் கெமிஸ்ட்ருகளைப் போட வேண்டுமென்றால் வடநாட்டில் உள்ளவர்களைக் கொண்டுவந்த இங்கே போடுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்தத் துறையில் நல்ல பயிற்சி பெற்றவர்கள் தமிழகத்திலேயே இருக்கிறார்கள். டெபுடி சிப் இன்ஜினியர்ஸ்—டெபுடி சிப் கெமிஸ்ட்ஸ் பதவிகளுக்கெல்லாம் நியமிக்கும்போது இவர்களை எல்லாம் அந்தப் பதவிகளுக்குப் போடுகிற நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1975 மார்ச் 29]

வட நாட்டில் உள்ளவர்களை இங்கே கொண்டுவந்து போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழகத்தில் சந்தன மரங்கள் ஏராளம் உற்பத்தியாகின்றன. ஆனால் கர்நாடக மாநிலத்தில் இருந்துதான் சந்தன எண்ணெய் அதிக அளவுக்கு ஏற்றுமதியாகிறது. அரசாங்கமே அங்கே ஒரு சந்தன எண்ணெய் தொழிற்சாலையை வைத்திருக்கிறார்கள். நாமோ நமது மாநிலத்தில் அதிக அளவு சந்தன மரங்கள் உற்பத்தியானாலும் மரங்களை ஏலம் விட்டு அவற்றை வெட்டி பிற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துப்போக விட்டுவிடுகிறோம். இது வனத்துறையைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லாமல் உடனடியாகத் தொழில்துறை மூலமாக நமது மாநிலத்திலேயே சந்தன எண்ணெய் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவி—இங்கேயே எண்ணெய் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதன்மூலம் நமக்கு ஏராளமாக அந்நியச் செலாவணி கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக கிராமப் பகுதிகளில் எல்லாம் சிறு தொழில்கள் வளர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சாப் மாநிலத்தைப் பார்க்கிற நேரத்தில் அங்கே ஏராளமான சிறு தொழில்கள் வளர்ந்து வருகின்றன. தொழில் அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களே வடநாட்டில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது பஞ்சாப் மாநிலத்தைச் சுற்றிப் பார்த்து அந்த அளவுக்கு நம் மாநிலத்திலும் சிறுதொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்ற முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள்.

பொதுவாக பஞ்சாப் மாநிலத்தில் சிறுதொழில்கள் அதிக அளவுக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம்—அங்கே பொதுசுகாதாரச் சட்டம்—நகர அமைப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றை சிலகாலத்துக்கு ஒத்திவைத்துவிட்டார்கள்—எங்கு வேண்டுமானாலும் எந்தத் தொழிலையும் வைக்கலாம் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள், அதனால்தான் பஞ்சாபில் கிராமப் பகுதிகளில் எல்லாம் சிறு தொழில்கள் வளருவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன.

ஆனால் இங்கே மாவு அரைப்பதற்கு ஒரு மில்லைப் போடவேண்டுமென்றாலும் கூட, பதினான்கு அடி உயரக் கட்டிடம் வேண்டும், வெளிப்புறக் கதவுகள் திறக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும், நான்குபுறமும் சுற்றுவட்டாரத்தில் திறந்த வெளி இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சட்டப்படியான கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கிறோம். சிறு தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டங்களில் இருந்து எல்லாம் தாராளமாக விதிவிலக்குக் கொடுப்பது மிகவும் முக்கியமானது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில் கறுப்புக் கற்களை வெட்டி மற்ற நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். கறுப்புக் கற்களை வெட்டி வேறு நாடுகளுக்கு அனுப்பக்கூடிய உத்தரவை வேறு மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் வாங்கி அனுப்பிக்கிறார்கள். அண்மையில் கூட டால்மியா கம்பெனியார்

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

இதுபோன்று கறுப்புக் கற்களை வெட்டி வெளியிடங்களுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நமது மாநிலத்தில் தொழில் செய்கிறவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து இதுபோன்ற தொழிலை நமது மாநிலத்திலேயே செய்ய ஆரம்பித்தால் ஏராளமான வருவாய் கிடைக்கும். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக—தீர ஆலோசித்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சிப்காட் இருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஒரு சிறந்த பெரிய சாதனையை அது செய்திருக்கிறது. ஏராளமான தொழில்களை அங்கே ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தொழில்களிடெல்லாம் யார் ஆரம்பிக்கிறார்கள்? மூன்றில் இரண்டு பாகம் பெரும்பணம் உள்ளவர்கள்தான் ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனைபேரும் வடநாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இன்னும் பெரிய தொழில்களுக்கான வேலென்ஸ் கொடுப்பதற்கு சிப்காட்டிலே அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிப்காட் மூலம் தொழில்களை ஆரம்பிக்க 700-க்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் கொண்ட நிலங்களை அங்கே வாங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் இது போன்ற தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேலென்ஸ் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே, தமிழகத்திலே உள்ளவர்களுக்கு இதுபோன்ற நல்ல நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிப்காட்டிலே பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழில் செய்பவர்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுக்கிறார்கள். சப்ஸிடி கொடுக்கப்படுவது, தொழிலை ஆரம்பித்து உற்பத்தியாசக் கூடிய நிலையிலேதான் 15 சதவீதம் மானியத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். பொதுவாக, அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பது என்றால் மூலதனம் ஏராளமாகப் போட வேண்டியிருக்கிறது. எப்படி வீடு கட்டும் சங்கத்திலே வீடு கட்டும்போது ஒரு கட்டம் முடிந்தவுடனே தொகையைக் கொடுக்கிறார்களோ. அதுபோல் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சிப்காட் 15 சதவீதம் மானியத்தில் பகுதி பகுதியாக கொடுத்தால் தொழில் ஆரம்பிப்பவர்களுக்குப் பண விஷயத்தில் வசதியாக இருக்கும் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அன்னியச் செலாவணி கொண்டு வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்கள் இறக்குமதி செய்வதிலே டி.ஐ.ஐ.சி.யிலே டணம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சிறு தொழில்களுக்கு இயந்திர இறக்குமதி செய்ய உரிய நேரத்திலே பணம் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். பணம் இருக்கிற நேரத்திலே இறக்குமதி செய்கின்ற வேலென்ஸ் பெறுவதிலே மிகுந்த சிரமம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதிலே தொழில்மைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தி ஏராளமான சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சிறுதொழில்களுக்கு ஒரு அசிஸ்டென்ட் டைரக்டரை போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாவட்டம் பூராவும் சுற்றிப் பார்ப்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் 2 அல்லது 3 அசிஸ்டென்ட் டைரக்டர்களைப் போடவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தொழில்மைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1975 மார்ச் 29]

திருவண்ணாமலையில் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டிடம் எல்லாம் கட்டப்பட்டு, ஏறக்குறைய 3 மாதம் ஆகிறது. அதிலே என்ன தொழில் ஆரம்பிப்பது என்பதிலே சிரமம் ஏற்பட்டு, அங்கே உள்ளவர்கள் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒரு நாளைக்கு அங்கு சென்று, உடனடியாக அங்கு தொழில்களைத் துவக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திருவண்ணாமலைக்கு அருகில் கவுத்தி மலை, வேடியப்பன் மலை இந்த இரண்டு இடங்களிலேயும் இரும்பு கிடைக்கிறது. சேலத்திலே 15 கோடி டன் கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு மலைகளையும் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கின்ற நிபுணர்களும் 14 கோடி டன் கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சேலம், சேலம் என்று சொல்லிக் கொண்டு காலம் தாழ்த்திக் கொண்டு வருகிறோம். திருவண்ணாமலையிலே கிடைக்கும் இரும்புபற்றி, மத்திய அரசுக்கு எழுதி, மாநில அரசே எப்படியாவது அந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்தல் மிகவும் வசதியாக இருக்குமா என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சில பகுதிகளை 15 சதவீதம் மானியம் கொடுக்கக்கூடிய பின்தங்கிய பகுதி என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு, செங்கம், வந்தவாசி, திருவண்ணாமலை போன்ற பகுதிகளிலே தொழிலை இல்லாத பகுதிகளாக விவசாயம் மட்டும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவற்றைப் பின்தங்கிய பகுதியென்ற அளவில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டு—செய்யாநிலை மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றினையும் அவர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்—ஆகவே, செங்கம், வந்தவாசி, திருவண்ணாமலை, கடைசியாக செய்யாறு என்று சொல்லலாம்—பின் தங்கிய பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப் எழுந்து நின்றார்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுக்குக் கொடுத்த 10 நிமிடத்திலே 19 நிமிடம் பேசினீர்கள். இப்பொழுது நேரமில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பணப் பயிரை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து இன்னும் 10 சர்க்கரை ஆலைகளை வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றார்கள் அதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால், மக்களுக்கு வேண்டியது முதலாவதாக அரிசி. இந்தப் பணப் பயிரினால் கிடைக்கின்ற அன்னியச் செலாவணியை மத்திய அரசே வெளிநாடுகளிலிருந்து அரிசி தருவிக்க அனுமதி அளிப்பார்களானால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, நம்முடைய முருகையன் அவர்கள்.....(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. ஆ. கு. சுபையா அழைக்கப்பட்டார்.)

*திரு. ஆ. கு. சுபையா: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தமிழகத்திலே தொழில்கள் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கின்றன. தொழில் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து, தமிழகத்திலே இருக்கிறவர்களும், இந்தியாவிலே இருக்கின்றவர்களும் பாராட்டக்கூடிய ஒரு நிலையில் இந்தத் தொழில் துறை வேகமாக முன்னேறி வருகிறது என்பதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. இருந்த போதிலும், நம்முடைய மத்திய அரசால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி திட்டம் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்ட வேண்டுமென்று பல முறைகள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லியும் இன்னும் அந்த வேலைகளைச் செய்யாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதுபோல், பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்று சேலம் உருக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் எல்லாம் கிளர்ந்தெழுந்து கிளாச்சி செய்த பிறகு அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். 1972-வது வருஷம் சேலம் உருக்காலைத் திட்டம் துவங்கப்பட்டது. இன்றையதினம் அந்தத் திட்டமும் மிக மெதுவாக நடந்து வருவதாக அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரி உறங்கிக் கொண்டிருந்தால், இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறக்கூடிய தமிழக மக்கள் எந்த அளவு பாதிக்கப்படுவார்கள்—எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை இழப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பார்த்தாகவேண்டும்.

அதுபோல் தென்னை நார்த் தொழில்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிறைய தென்னை மரங்களிருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து கிடைக்கின்ற தேங்காய் நார் கொண்டு கயிறுத் தொழில் ஆரம்பிக்கத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, தொழில்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஆரம்பித்திருக்கிற தொழில்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கவில்லை. தொழில் அமைச்சர் மின்சார அமைச்சராக இருப்பதாலேதான் அந்தக் கருத்தை நான் இங்கே சொல்லுகிறேன். இம்மாதிரி மின்சார இணைப்பு கொடுக்காத தொழில்களுக்கு உடனடியாக முதல் சலுகை கொடுத்து, மின்சார இணைப்பு கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மற்றொன்று, தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிறைய வைக்கோல்கள் இருக்கின்றன. வைக்கோல்களைக் கொண்டு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. அதையும் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதன் மூலமாக, வீணாகின்ற வைக்கோலைக் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். ஆற்றுப் படுகைகளிலே நிறைய மூங்கில் வளர்த்து அந்த மூங்கில் களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களையும் காகிதத் தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படுத்தியும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கலாம்.

வேதாரணியம் பகுதியிலே ஒரு மெரைன் காம்ப்ளெக்ஸ் திட்டம் கொண்டு வரலாம் என்று சென்ற ஆண்டு பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். அம்மாதிரி ஒரு திட்டம் கொண்டு வருவார்களேயானால்

(திரு. ஆ. கு. சுப்பையா)

[1975 மார்ச் 29]

10,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் திட்டத்தையும் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து, உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ் நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகம்—1,489 எக்கர் நிலத்தை விவசாயம் செய்து ஆறாண் சர்க்கரை ஆலைக்குக் கரும்பு கொடுப்பதற்காக தொடங்கப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரியான கழகத்தைத் தமிழகத்திலே எல்லா இடங்களிலும் ஏர்டடுத்துவதன் மூலமாகப் கரும்பை நல்ல முறையிலே உற்பத்தி செய்து கரும்பு ஆலைகளுக்கு வழங்க உதவியாக இருக்கும். அந்தக் காரியத்தையும் அரசு செய்தாக வேண்டும். அதுபோல், கரும்பு ஆலைகளிடமிருந்து செஸ் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதன் மூலமாக சாலைகள் போடப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வேலைகள் கூட மிகத் தாமதமாக நடந்து வருகின்றன. அதற்குப் போதுமான அதிகாரிகளை நியமித்து, இன்றைய தினம் செஸ்விலே வரக் கூடிய வருவாயைக் கொண்டு அதிகமான சாலை வசதிகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எந்த ஒரு ஆலையாவது செஸ் கெட்டுக்கவிழ்ந்தால் யென்றால், கண்டிப்பாகக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற நிலையை அரசாங்கம் எடுத்தாக வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி கொண்டு வருவதன் மூலமாக இன்றைய தினம் நல்ல போக்குவரத்து வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கும் நல்ல வசதியைச் செய்து கொடுத்ததாக இருக்கும்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஆரம்பிக்கக்கூடிய திட்டம் இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டமும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விரைவிலே அனுமதி பெற்று மூன்று சர்க்கரை ஆலையைத் தஞ்சாவூரிலே ஆரம்பிப்பதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கின்ற நல்ல நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். அதையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பு உற்பத்திக் குறைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் அதற்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வில்லை யென்பதுதான். மத்திய அரசு விலை நிர்ணயம் செய்கிறது. தமிழ் நாடு அரசாங்கம் டன்னுக்கு ரூ. 125 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டும் கூட அதை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அதனால் கரும்பு உற்பத்தி வேகமாகக் குறைந்து வருகிறது. டத்திய அரசு அன்னியச் செலாவணி அதிகமாக ஈட்டுவதற்கு, கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்து சர்க்கரையை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அதன் மூலம் அதிகமாக வெளி நாட்டுச் செலாவணியைப் பெற முடியும். அந்த வாய்ப்பு ஏற்படக் கூடிய முறையில் கரும்பு உற்பத்தியாளர்களை ஊக்கப்படுத்தக் கூடிய, உற்சாகப்படுத்த கூடிய முறையில் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் சொல்கிறபடி 125 ரூபாய் டன்னுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய முன் வர வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் கரும்பு விவசாயம் நிறைய ஏற்பட முடியும். சில பேர்கள் கரும்பு விவசாயம் அவசியமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கரும்பு விவசாயத்தின்

1975 மார்ச் 29]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நிறைய வருமானம் கிடைக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. இந்த இரண்டு வாய்ப்புக்களும் கிடைக்கின்றன. அதனால் கரும்பு விவசாயத்தை ஊக்குவிக்கக் கூடிய நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நம்முடைய கரும்பு ஆலைகளுக்கு நிறைய கரும்பைக் கொடுத்துத்வ முடியும். ஆகவே அந்த வகையிலே அரசாங்கம் யோசனை செய்து அதிகமான கரும்பாலைகளை ஏற்படுத்துவதோடு இருக்கின்ற தனியார் கரும்பு ஆலைகளையெல்லாம் அரசாடையாக்க வேண்டும். அரசாடையாக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று, ஒரு பக்கம் பேசப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் உள்ள அமைச்சர் நேற்றைய தினம் பேசியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமானால் நம்முடைய அரசாங்கம் தனியார் கரும்பாலைகளை உடனடியாக அரசாடையாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுள்ளனனுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவையின் முன்னாலுள்ள மானியக் கோரிக்கையின்மீது தொழிற் துறை சம்பந்தமான பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாகத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தொழில் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். கடந்த ஆண்டிலே தொழில் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பது புள்ளி விவரங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நன்றாகப் புரிய வரும். கடந்த ஆண்டிலே இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பு வகித்த மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களுடைய முயற்சியாலும் இந்தத் துறையிலே உள்ள அதிகாரிகள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளாலும் இந்தத் துறை நல்ல முறையிலே வளர்ந்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. சில புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் தெரியும், தொழில் துறையிலே நம்முடைய மாநிலம் முன்னேறி வருகிறது என்பது.

தொழில் துறை முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையானது, தேவையானது லைசென்ஸ் ஆகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும்போது லைசென்ஸ் வழங்குவதிலே கால தாமதம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் சில கொள்கைகளின் காரணமாகக் காலதாமதம் ஆகிறது—மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சு. துரைசாமி அவர்கள் பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள்—நம்முடைய அதிகாரிகளாலும் காலதாமதம் ஆகிறது என்று. தொழில்களுக்கு அனுமதிகள் தாராளமாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே நமக்கு எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இல்லை. 'Liberalisation of industrial licences' என்ற அடிப்படையிலே தான் காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன.

மத்திய அரசில் இந்தத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்று இருக்கக் கூடிய அமைச்சர் திரு. பாய் அவர்கள் இதிலே தீவிரமான கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முற்போக்கான எண்ணத்தோடு

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

[1975 மார்ச் 29]

காரியங்களை ஆற்றுகிறார்கள். அவர்களுடைய நல்ல முயற்சியின் காரணமாக இன்றைக்குப் பிரச்சனைகள், சிக்கல்கள் குறைக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் துறையிலே நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்றால் எங்கு எங்கெல்லாம் எந்த எந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்படுமானால், கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருட்களைப் பற்றிய விவரங்கள் இருக்குமானால் அதை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்று திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே இப்போது ஒரு சர்வே நடத்துகிறோம். டாடா கன்சல்டண்ட்ஸ் மூலமாக தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மூலப்பொருட்கள் பற்றியும், எங்கெங்கு எந்த எந்தத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாம் என்பது பற்றியும் விரிவான அறிக்கை தயாரித்துக் கொடுக்கும்படி அவர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். விரைவிலே அந்த அறிக்கை வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நோக்கமெல்லாம் தொழில் துறை முன்னேற வேண்டும் என்பது. ஒரு நாட்டிலே விவசாயத் துறை முன்னேறியிருந்தாலும் தொழில் துறையிலே முன்னேற்றம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குத்தான் முன்னேற்றம் இருக்கும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள்.

சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்ட சில மாவட்டங்களுக்குத்தான் தொழிற் சாலைகள் போய்விட்டன. தங்கள் மாவட்டங்களுக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். தொழில் துறையிலே சில மாவட்டங்கள் பின் தங்கிய மாவட்டங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அங்கே சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்தச் சலுகைகளின் காரணமாகவும் அங்கங்கே கிடைக்கிற மூலப்பொருட்களின் காரணமாகவும்தான் அங்கே தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

தொழில் துறையின் மூலமாக கேஷ் சப்லிடி 15 சத வீதம், இன்னும் பல வசதிகள் எல்லாம் கொடுக்கப் படுவதன் மூலம் பல்வேறு மாவட்டங்களில் தொழில்கள் தோன்றுகின்றன. அந்தச் சலுகைகள் மூலமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும்; தாமபுரி மாவட்டத்தில் ஒசூரிலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இராணிப்பேட்டையிலும் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு கிடைக்கிற மூலப்பொருட்களும் அதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றன.

திருச்சி மாவட்டம் அரியலூரில் ஒரு சிமிண்ட் தொழிற்சாலை வர இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே ரயான் பல்ப் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான குறிப்பு இருக்கிறது. ஆகவே மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது ஏதோ குறிப்பிட்ட சில மாவட்டங்களுக்குத் தொழில்கள் போய் விட்டன என்று சொல்வது சரியல்ல.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

இராமநாதபுரம், தர்மபுரி, வட ஆற்காடு, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களிலும் தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதற்கான காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த மாவட்டமும் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. வட ஆற்காடு, தர்மபுரி, மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டையிலே ரயான் பல்ப் தொழிற்சாலை, திருச்சி மாவட்டத்திலே அரியலூரில் சிமென்ட் தொழிற்சாலை, செங்கற்பட்டு மாவட்டம், சென்னை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே சைக்கிள் டயர் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கும் குறிப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுத்தது போக அங்கே இருக்கிற ரப்பர் குரோயர்ஸ் கோவாப்-ரேடிவ் சொஸைடி மூலமாக அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. டைட்டானியம், டையாக்ஸைடு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கான குறிப்பு இருக்கிறது. அதற்கு நிறைய மூலதனம் தேவைப்படுகிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலை, உப்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்குக் குறிப்புக்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியது போல் செகண்ட் பெர்டுலேசர் பிளாண்ட் போடலாமா என்ற குறிப்பும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. எம். இராஜா அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், இங்கிருந்து டெல்லிக்குச் சென்று லேசென்ஸ் வாங்குவது எல்லாம் மிகுந்த கஷ்டமாக இருக்கிறது, ஆகவே அங்கே ஒரு லேயஸன் ஆபீசர் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். டிட்கோ இதைப் பற்றி பரிசீலித்து வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்தும் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய பகுதிகள் என்று வரும்போது திரு. துரைசாமி அவர்களும் திரு. ஏ. எம். ராஜா அவர்களும் சொன்னார்கள், சில மாவட்டங்களில் சில பகுதிகள் ஒதுக்கப்பட்டு விட்டன, அந்தப் பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று. நம்முடைய மாநிலத்திலே வட்டத்தை ஒரு யூனிட் ஆக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் கருத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பின்தங்கிய பகுதிகளை முன்னேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே வாலாஜா தாலுகாவை இண்டஸ்ட்ரியலி பேக்வர்ட் என்று டிக்ளேர் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. அப்போது வாலாஜா தாலுகாவோடு ஆற்காடு சேர்ந்திருந்தது. இப்போது ஆற்காடு தாலுகா தனியாகப் பிரிந்ததால் இப்போது வாலாஜாவிற்குத்தான் வரும், ஆற்காட்டுக்கு வராது என்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கொள்கையளவிலே இது நியாயம் என்று சொன்னார்கள். இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 29]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தமிழ் நாட்டிற்காக டெல்லியிலே லேயஸன் ஆபிஸர் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எலக்ட்ரிசிடி போர்டு சேர்மனாக இருக்கும் திரு. இர ஜாராம் அங்கே இருந்தார். இப் போது அந்த போஸ்ட் காலியாக இருக்கிறதா ? இது வரையில் யாரையும் போடவில்லையா ? இடைக்காலத்தில் ஏன் யாரையும் போடாமல் இருந்தீர்கள் ?

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், பலயிடங்களிலேயும் என்னென்ன தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். கிழக்கு இராமநாதபுரத்திலே ஒரு இரப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லி, மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக இந்த இடத்தில் இரப்பர் தொழிற்சாலை என்ற ஒரு போர்டையும் போட்டு, அது இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறதே, அதை ஆரம்பிக்கும் நோக்கம் அரசுக்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு கேளுங்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையைப் பற்றிக் கேட்டால் எப்படி. அவர் முடித்து விட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : லேயஸன் ஆபீசரைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே நம்முடைய இராஜாராம் எல்லா அரசாங்க அலுவலர்களையும் கவனித்துக் கொள்ள நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அந்த போஸ்ட் காலியாக இருக்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராஜா அவர்கள் சொல்வது, தொழில் சம்பந்தமாக அரசுத் தரப்பில் எழும் பிரச்சனைகளானாலும், சரி, தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் எழும் பிரச்சனைகளானாலும், சரி, டெல்லியிலுள்ள லேயஸன் ஆபீசர், அதைத் துரிதப்படுத்த லேயஸன் ஆபீசரை நியமிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் கூறினார்கள். இது பற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன கருத்தும் கவனத்தில்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஆற்காட்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஆற்காட்டைப்பற்றியே எப்பொழுதும் சிந்தனை. தமிழகத்தில் பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஆற்காட்டைப் பற்றிச் சொன்னதற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் ஏற்கெனவே நம்முடைய அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருப்பதாகச் கூறினார்கள். கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலைவாய்ப்புகளுக்காக இந்தத் தொழில்கள் அதிகமாக ஏற்பட வேண்டுமென்ற கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் இந்த செரி-கல்சர் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி வளர்ச்சி செய்ய, சுமார் 50,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க 4 கோடி ரூபாயில் திட்டம் போடப்பட்டு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த செரி-கல்சருக்கு விசேஷமாகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை அரசு ஏற்றிருக்கிறது. இப்பொழுது

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

விவசாயத் துறை மூலமாகவும், தொழில் துறை மூலமாகவும் இந்த செரி-கல்சருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், தங்கள் மாவட்டத்தைத் தனியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று. எப்பொழுதுமே தர்மபுரி மாவட்டத்தைத் தனியாகத்தான் கவனிக்கிறோம். அதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகும் அதைப் புறக்கணிக்க முடியாது என்பதால் இந்த சிலகைப் பொறுத்தவரையில், டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் அமைப்பதற்கான குறிப்பு இருக்கிறது. அப்படியொரு டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அமைக்கப்படும் பொழுது இந்த சிலக் தொழிலுக்கு நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசி முடித்ததும் கேளுங்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்பொழுதைக்கப்பொழுதே கேட்டால்தான் ஞாபகம் வரும். இந்த சிரி-கல்சர் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்படுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பட்டுப் பூச்சி பண்ணை ரஷ்டத்திலே நடக்கிறது. முதலில் அது சீரமைக்கப்படுமா? இல்லையென்றால் மேலும் 4 கோடி ரூபாயில் திட்டம் போட்டு இதுவும் சீரழிந்து அதுவும் சீரழிந்து கொண்டிருக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அவர்களே கொடுக்க முன் வரும்பொழுது இவர்கள் தனியாக ஏன் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்தில் வாய்ப்பிருக்கிறது, தர்மபுரி மாவட்டம், கோவை மாவட்டம், மற்ற மாவட்டங்களில் வாய்ப்பு இருக்கிறது, உதவிகளைச் செய்யலாம் என்று மத்திய அரசாங்கமே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே இருப்பதைச் சரியாகச் செய்வதோடு, இந்த உதவி வரும் பொழுது நமக்குள்ள நோக்கம் நிறைவேறும் என்று தான் நம் அரசின் மூலமாக இந்தத் திட்டம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

தர்மபுரி மாவட்டம் ஜேறாகூர் பகுதியில் பல தொழிற்சாலைகள் வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இன்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளக்ஸ் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் இருக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சனை என்னவென்றால், போதுமான அளவு தண்ணீர் கிடைக்காதிருக்கின்ற பிரச்சனைதான். இரிகேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு மில்லியன் தண்ணீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிகத் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆகவே, அங்கே தொழிற்சாலைகளுக்கு அதிகத் தண்ணீர் தேவைப்படாத, எலக்ட்ரானிக்ஸ், எஞ்சினீயரிங் தொழிற்சாலைகள் போன்றவை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பரட்சா]

[1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் பேசும்பொழுது 'எல்லாமே ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்கள்' என்ற பிரச்சனையைச் சொன்னார்கள். ஆனால் விவரங்களைப் பார்க்கும்பொழுது 'நான் ஐ.ஏ.எஸ்., டெக்னிகல் பீப்பிள், டைரக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது பற்றி நிறைய விவரங்கள் இருக்கின்றன, அவையையெல்லாம் படிப்பது என்றால் நேரம் போதாது. ஆகவே, அவைகளில் ஒன்றிரண்டை மட்டும் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

1. Tamil Nadu Sugarcane Farm Corporation Ltd.
Thiru T. S. Kannan, Superintending Engineer.
2. State Industrial Promotion Corporation of Tamil Nadu.
Thiru S. N. Pai, Managing Director, Tamil Nadu Industrial Investment Corporation.
Tamil Nadu Ceramics Ltd., Chief Engineer, Tamil Nadu Housing Board.
4. Messrs. W. S. Insulators Ltd. Thiru M. B. Srinivasan,
Deputy Secretary, Industries Department.
5. Tamil Nadu Industrial Development Corporation.
Chief Engineer, P.W.D.

இப்படி நிறைய 'நான்' ஐ.ஏ.எஸ்.—அதிகாரிகளும், மற்றும் தனி நபர்களும் டைரக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல தொழிற்சாலைகளிலே டெக்னிகல் பீப்பிள் எக்சிசிபுட்டிவ் ஆபீசர்களாக இருக்கிறார்கள். 'நான்'—ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் பலர் பல கரும்பு ஆலைகளிலே பணியாற்றி வருகிறார்கள். எனவே, இதுபோன்ற ஐ.ஏ.எஸ்., அதிகாரிகளைத்தான் போட வேண்டுமென்ற எந்தவிதமான கட்டாயமும் இல்லை. நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் தனி மேனேஜ்மெண்ட் கேடர் என்று உருவாக்க முயற்சித்து வருகிறது. இங்கே அப்படி உருவாக்கும் பொழுது டெக்னிகல் பீப்பிளைப் போட வாய்ப்பு உண்டு என்று நம்புகிறேன்.

அதிகாரிகளையெல்லாம் அடிக்கடி மாற்றிவிடுவதாகச் சொன்னார்கள். அடிக்கடி மாற்றுவது, ஏதாவது அத்தியாவசியமான காரணங்கள், அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரீசன்களுக்குக்காகவே தவிர, அதுசுட அடிக்கடி மாற்றும் நிலை ஏற்படவில்லை, வேறொன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் மாறினாலும் கொள்கை மாறாது. கொள்கை அடிப்படையில் அதிகாரிகள் பணியாற்றுவார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் முறையாக நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒப்பப்பிடாரத்தைப்பற்றி நண்பர் அவர்கள் கூறும்பொழுது, அங்கே தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அங்கே இப்பொழுதுள்ள நிலைமை, ஜிப்சம் தான் கிடைப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். எனவே, ஜிப்சத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அங்கே வாய்ப்பு இல்லை என்ற அளவில் இப்பொழுது தெரிந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

அடுத்தபடியாக, டான்சி தொழிலாளர்களின் ஊதியப் பிரச்னைபற்றி எடுத்துக்கொண்டால், டான்சி தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்கெனவே மொத்தமாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்த ஊதியம் 90 இலட்சம் ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்பொழுது சுமார் 149 இலட்சத்திற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தத் தொழிலின் வருமானத்தைப் பொறுத்த அவ்வப்பொழுது இந்த ஊதிய உயர்வு பிரச்னையை அரசு கவனித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, டெக்னிகல் நோ-டெறன் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று அதிகாரிகளை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிறோம் அரசின் செலவிலே. அவர்கள் அதைத் தெரிந்து கொண்டு இங்கே வந்தபிறகு இந்த டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து வேறொரு டிபார்ட்மெண்டுக்கு அவர்களைத் தூக்கிப்போடுகிறார்கள். இதனால் பணமும் வீணாகிறது, அவர்களுடைய திறமையும் வீணாகிறது. எதற்காக இப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஒரு அதிகாரியை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பினால் அந்த அதிகாரி வெளிநாட்டிற்குச் சென்று அவர்கள் பார்த்துப் புரிந்துகொண்ட விஷயங்களைப்பற்றி அறிக்கை கொடுக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை வைத்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு வேலைகள் நடக்கின்றன. அப்படியும் அதிகாரிகளை அதிகமாக மாற்றுவதில்லை. அதைத்தான் சொன்னேன், அதிகாரிகளை மாற்றும் பிரச்னை ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும், அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் என்றும் வரைமுறைகள் இருக்கின்றன, கொள்கை இருக்கிறது; அந்தக் கொள்கையின்படி திட்டங்களை அதிகாரிகள் நிறைவேற்றுகிறார்கள். அதிகாரிகளை மாற்றுவதால் திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டுவிடும் என்று கருதவேண்டாம். நம்முடைய அதிகாரிகளை அதிகமாக மாற்றாமல் இருப்பதற்கான காரியங்களை செய்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. லத்தீப் அவர்களும், அம்மையார் அவர்களும் வேகமாகப் பேசினார்கள், தோல் தொழிற்சாலை யையுபற்றி. இப்பொழுது நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு லெதர் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் நிறுவி அதன்மூலமாக சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு எந்த வகையிலேயெல்லாம் உதவலாம் என்று கவனித்து அதற்கான வாய்ப்பை அரசாங்கத்தின் மூலம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது அதிகமாக நஷ்டத்தில்.....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நாங்கள் எழுப்பிய பிரச்னை இன்றைக்கு இந்த அரசு—மாநில அரசு—தோல் தொழிற்சாலை முன்னேற என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அல்ல. இந்த அரசு அதில் போதிய கவனம் செலுத்துகிறது என்பதை நாங்களும் அறிவோம், நாடும் அறியும். ஆனால் புதிதாகக் கோட்டா முறை என்று வரும்பொழுது இந்தத் தொழிலுக்கு உதவுவதில் பல சிக்கல்கள் இருப்ப

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 மார்ச் 28]

தால் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றனவே, அதைத் தடுப்பதற்காக இந்த அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள், அமைச்சரும் முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள், மத்திய அரசும் முடிவெடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆட்சியின்கீழ் துறையிலே இருக்கின்ற செயலாளரும், மற்றவர்களும் மாறான கருத்துக்களைச் சொல்லி, மத்திய அரசின் மூலம் வருகின்ற அலுவலாளர்களிடத்திலே மாறான கருத்தைச் சொல்லி, அமைச்சரின் கருத்துக்கு மாறான கருத்துக்களைச் சொல்லி இன்றைக்கு வாணியம் பாடியிலே மட்டும் 30 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு சுமார் 10,000 ஹரிஜனங்கள் வேலையிழந்து இருக்கிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு என்ன செய்தது என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னதற்கு நன்றி. பிரச்சனையை நமது அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. முடிவு எடுப்பது அரசு தவிர, அதிகாரிகள் அல்ல. நம்முடைய அமைச்சரவைதான் முடிவு எடுக்கும். கொள்கையை முடிவு செய்வது அரசு. அதிகாரிகள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். முடிவெடுக்கும் உரிமை நமக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணைக்கும் இடம் இல்லை. எல்லோரும் சேர்ந்து டில்லிக்குப் போகலாம் என்று சொன்னார்கள். டில்லி தூரமாக இருக்கிறது. போக முன் வந்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தட்டும். அங்கு அம்மையார் சர்க்கார்தான் நடக்கிறது. இந்த அம்மையார் போய் அந்த அம்மையாரிடம் சொன்னால் காரியம் முடிந்தாலும் முடிந்துவிடும். நான் கூட வரவேற்கிறேன். அம்மையார் அவர்கள் அந்தப் பணியிலே ஈடுபடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன என்று கூறினார்கள். அண்மையில் பார்க்கும்போது 50 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட இன்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ் லாபத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வப்போது நஷ்டமா, லாபமா என்று பார்த்து நஷ்டம் ஏற்படும்போது அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரிஸ்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். கொஞ்சம் கடுமையாகக்கூடச் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் அரசாங்கம் செய்த நல்ல காரியங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தார்கள். நன்றி சொன்னதற்காக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரிசைக் கவனிக்காமல் விட்டு விட்டார்கள், எந்தவிதமான சரியான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் மீது அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருப்பது புரியும் கெமிகல் பிராஜக்ட்ஸ் என்னென்ன என்ற விவரங்களைச் சொல்லுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

Pottassium chloride, Sodium sulphate, Pharmaceuticals, Ammonium sulphate, Urea, nickel. etc.

1975 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

இவ்வளவு தொழிற்சாலைகளுக்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கெமிகல் இன்டஸ்ட்ரிஸ் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையைச் சொன்னார்கள். செங்கல் விலையைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும், அப்படித் திருத்தியமைத்தால் விர்ப்பனை வரி அரசாங்கத்துக்குக் கிடைக்கும். இது ஏற்கெனவே தெரிவித்த கருத்துதான். இது பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிளாக் கிராணைட் பற்றி மாண்புமிகு வெங்கடசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் மாவட்டத்தில் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது பற்றி பூர்வாங்கமாக ஒரு அபிஷியல் ரிப்போர்ட்வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சில மாவட்டங்களில் அது பற்றிய ஆராய்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. முழு விவரமும் வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் “இந்தியா மீட்டர்ஸ்” பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி ஒரு பெரிய விவரமே இருக்கிறது. முடிவாகப் பரிசீலிக்கப் பட்டபோது அரசு இந்தியா மீட்டர்ஸை எடுத்துக் கொண்டால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தியா மீட்டர்ஸை தனிப்பட்டவர்களே இம்பரூஸ் பண்ண அரசு ஒத்துழைக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : “இந்தியா மீட்டர்ஸ்” சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்கள் கூட கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தியா மீட்டர்ஸில் நல்ல மெஷினரிஸ் இருக்கின்றன; உற்பத்தியாகக் கூடிய மீட்டர்களுக்கு நல்ல மார்க்கெட் இருந்து வருகிறது. “இந்தியா மீட்டர்ஸ்” பிரிஸ்டனின் நிறுவனத்திற்கு (சிம்கோ) போட்டியாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட நபர் தன்னுடைய பணத்தை ஒழுங்காகச் செலவழிக்காமல் வேறு எங்கோ கடன்பட்டு அதன் காரணமாகத்தான் இந்தத் தொழில் இன்று நின்றிருக்கிறது. இது நஷ்டத்தில் ஓடும் என்று எப்படித் தான் அரசுக்கு விவரம் கிடைத்ததோ தெரியவில்லை. நாம் எடுத்து நடத்தக் கூடிய முக்கியமான தொழில் இது என்ற முறையிலே இதைப் பார்க்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பொதுவாக எல்லா மீட்டர் தயாரிக்கும் தொழில்களும் லாபத்தில் ஓடும்போது இந்தியா மீட்டர்ஸ் நஷ்டம் தரும் என்று எப்படி கன்ஸல்டன்ட்ஸ் ஒப்பினியன் கொடுத்தார்கள்? மீட்டர்சுக்கு நல்ல மார்க்கெட் இருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்தில் முதல் தரமான இயந்திரங்கள் இருக்கின்றன. உடனடியாக அதைத் திறந்து அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க இந்த அரசு முன்வந்தால் என்ன? நஷ்டம் ஏற்பட்டு வந்த சக்தி பைசுக்கு பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கின்ற இந்த அரசு இந்தியா மீட்டர்ஸை எடுத்து நடத்த முன் வந்தால் என்ன?

[1975 மார்ச் 29]

திரு. கோவை செழியன் : இந்தியா மீட்டர்ஸ் நஷ்டமடைய இன்னொரு காரணம் உண்டு. பொதுவாக, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் ஒரு உத்தரவைப் போட்டார்கள், தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகிற பொருள்களை அவசியம் நம்முடைய தமிழ்நாட்டு அரசாங்கமும், நிறுவனங்களும் வாங்க வேண்டும். பதினைந்து சதவிகிதம் அதிக விலை கொடுத்துக்கூட வாங்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அதனால் சேல்ஸ்டாக்ஸ் கிடைப்பதோடு அந்தத் தொழில்களை ஊக்குவிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. அடிப்படையில் பார்த்தால் பிரீலா போன்றவர்கள் எல்லாம் போட்டி போட்டு சிறிய கம்பெனிகளை நசுக்க வேண்டுமென்று விலையைக் குறைக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை அழிந்த பிறகு தங்களுடைய விலையை ஏற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய உத்தரவை மறுபடியும் அமலுக்குக் கொண்டு வந்து, விலை அதிகமாகப் போனாலும் பரவாயில்லை, தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை விலை அதிகமானாலும் அரசு வாங்க முன் வந்து இந்தியா மீட்டர்ஸ் போன்ற நிறுவனங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படாமல் தடுக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The Government have issued orders to the Tamil Nadu Electricity Board as follows :—

1. The Electricity Board will purchase 50 per cent of its annual requirements of meters from open market on the basis of open tenders.

2. Out of the balance of 50 per cent, the quantity of singlephase and poly-phase meters available with India Meters may be purchased from them and for the balance requirements, orders may be placed with other Companies.

Regarding additional meters required for 60,000 pumpsets envisaged to be energised, the Electricity Board may place orders on the two local firms, the number to be ordered may be decided by the Board with reference to its requirements.

With a view to starting production of meters and other products by the India Meters Ltd., and helping the Company to overcome financial difficulties faced by it and for the purpose of continued running of the Company, as a measure of providing relief against unemployment the Company has been declared as a Relief Undertaking for a period of 12 months with effect from 21st September 1973. This period has been further extended upto 20th September 1975.

The Company has requested this Government to sanction a loan of Rs. 30 to 50 lakhs for continuing production and maintaining labour. The request was examined in detail. The matter was discussed with the Management of the Company. Now, there is no Government representative in the Board of Management of the Company. Therefore, the Company

1975 மார்ச் 29]

(Thiru S. J. Sadiq Pasha)

has been requested to consider this point of giving place for Government nominee in the Board first, before financial assistance. No final reply from the Company has been received so far on this point.

In this connection, further discussion on the matter was held in the meeting convened at Bombay, by the Chairman, Industrial Development Bank of India. It was brought to notice that there was heavy accumulated loss amounting to Rs. 2.5 crores. In this connection, it is also submitted that Messrs. Dastur and Company who have studied the working of the plant has given a bleak picture about the future profitability of the Company. Various possibilities of reviving the unit were examined. In this connection, it is submitted that in view of the present position of the Company and in view of the fact that chances of diversification of products are not bright, and in view of the commitments made in regard to other relief undertakings, it has not been found possible to take over the unit by the Government. It is considered that it may be better to encourage private parties to take up the responsibility of the unit. In fact this aspect is being considered by the financial institutions at present.

Also, their design is expensive and the cost of their materials is more than the selling price of other Companies.

இதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்கள்தான் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்கள் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைப் பிரச்சினை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். சர்க்கரை ஆலைகளை அரசுடைமையாக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இந்தக் கருத்து எப்படியெல்லாம் வந்தது என்று உங்களுக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேள்வி நேரத்தில் கூடக் கேட்டார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் ஏற்கெனவே இதுபற்றிய கருத்தை மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. ஒருவேளை மத்திய சர்க்காரால் சர்க்கரை ஆலைகள் நாட்டுடைமையாக்கப்படாத நிலைமை இருக்குமானால் மாநில அரசு அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கருத்தைத் தெரிவித்தோம்.

24-ம் தேதி மத்திய அமைச்சர் திரு. ஷா நவாஸ் கான் அவர்கள் ஸோக் சபாவில் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள் :

As for the question of nationalisation, Mr. Shaw Nawaz Khan said, "it is a very major subject. Government has to give very careful consideration. At present, Government felt it was very important to export sugar and earn foreign exchange and did not wish to do anything that should hamper the effort.

(Thiru S. J. Sadiq Pasha) [1975 மார்ச் 29]

At the same time, Government was fully alive to the need to ensure remunerative prices to farmers and had instructed banks to make prices for the cane the first charge in advance they made to the sugar mills.

He said that the centre had informed the Tamil Nadu Government.

அதிகாரபூர்வமாக எங்களுக்கு இன்னும் வரவில்லை. that its suggestions for nationalisation of private sugar-mills in the State would be kept in view while arriving at a decision on the recommendations of the Sugar Industry Enquiry Commission.

இந்த விவரம் விந்துவிட்டது.

Tamil Nadu Government's suggestions will be considered

முடிவு எடுக்கும்போது தமிழ்நாடு அரசின் சூத்திரம் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்று பதில் வந்தது. 24-ம் தேதி இதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 26-ம் தேதி ராஜ்ய சபாவில் சொல்கிறார்.

The Centre has given the States a free hand in nationalising sugar mills, if they so desired.

This was stated in the Rajya Sabha by the Minister of State for Agriculture and Irrigation, Mr. Shah Nawaz Khan while replying to a calling attention notice of Mr. J. P. Mathur and five other members.

The Minister said Government was giving careful consideration to the complex question of nationalisation of sugar mills.

24-ம் தேதி பரிசீலிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார். 26-ம் தேதி நான் மேலே குறிப்பிட்டபடி சொல்லிவிட்டார்கள். அதிகாரபூர்வமாக நமக்கு வரவில்லை.

ஆனால், நம் அரசு ஏன் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு உடன்பாடான கொள்கை. மத்திய அரசு கண்கரன்ஸ் கொடுத்தால் தான் சட்டமாக வரும். மால்கோ நிலை நமக்குத் தெரியும். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் நாஷனலைசேஷனை “நாங்கள் ஒரு கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொல்லவில்லை. மாநில அரசுகளுக்கு விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ப்ரீ ஹான்ட் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பினாலும் உடனடியாக அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமா அல்லது காஸ்தாமதமாகுமா என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் நமக்கு இது உடன்பாடான கொள்கை.

கரும்பு விலையைப் பொறுத்தவரையில் 1974-75-ல், காவேரி சர்க்கரை ஆலையில் ரூ. 87, டெக்கான் ரூ. 96, ஸவுத் இன்டியா ரூ. 86, அருணா ரூ. 89, சக்தி ரூ. 94, மஜுரா ரூ. 86, கொத்தாரி ரூ. 92, ஆரூரான்

1975 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

ரு. 86 என்று விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. நாம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையைவிட அதிகமாக கொடுத்திருக்கிறோம். ஒரு கேள்வி இங்கு கேட்கப்பட்டது. கூட்டுறவு ஆலைகளில் அதிகம் கொடுக்கப்படுகிறதே, ஏன் தனியார் ஆலைகளில் அப்படி கொடுக்கப்படவில்லை என்று ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்கள். தனியார் ஆலைகளில் டிவிடன்ட் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஆலைகளில் அது குறைந்து விடுகிறது.

பின்னர், ஸ்பிக் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் ரெக்கவரியில் எந்தவிதமான செக்கிங்கும் கிடையாது. அவர்கள் சொல்வதைத் தான் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்கிறது.

There is no fool-proof method.

கம்ப்யூட்டர் லைவம் வந்திருக்கிறது ரெக்கவரியைக் கண்டு பிடிக்க. அதை இன்ஸ்டால் செய்து விடலாமே. பத்து, இருபது ஸ்டம் ரூபாயாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு பாக்டரியிலும் ஒரு கம்ப்யூட்டர் இன்ஸ்டால் செய்ய வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கூட்டுறவு ஷூகர் மில்லில் டிவிடன்ட் கொடுப்பதில்லையா? தனியார் சர்க்கரை ஆலைகளில் மட்டுந்தான் கொடுக்கிறார்களா? கூட்டுறவு ஆலைகளில் கொடுப்பதைப் போல் ஏன் தனியார் ஆலைகளிலும் கொடுக்கக்கூடாது?

If they don't give, you compel them or ask them to surrender the mills to you.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மத்திய சர்க்கார் விவரத்தைப் பார்த்தால், The per acre recovery is highest here 50 percent more than national average. தமிழ்நாட்டில் ரெக்கவரி இல்லை என்ற கருத்து சரியல்ல. நல்ல ரெக்கவரி இருக்கிறது. இருந்தும் மற்ற மாநிலங்களில் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு கரும்புக்கு விலை கொடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் உறுப்பினர்கள் கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளில் அதிக விலை கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. தனியார் அந்த அளவிற்கு கொடுப்பதில்லை. அந்தந்த ஆண்டு அழைத்துப் பேசி அதற்கான முடிவுகள் செய்யப்படுகின்றன. கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளில் எவ்வளவு, அதிகமாகக் கொடுக்கலாமோ அதைக் கொடுக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

[1975 மார்ச் 28]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மத்திய சர்க்கார் பார்சுவா கமிஷன் நியமனம் செய்து இது சம்பந்தமாக அவர்கள் முடிவுகளைத் தந்தார்கள். அதன் அடிப்படையில் நம் அரசுக்கு ஏதாவது முடிவுகள் தெரிவித்தார்களா? அதன்படி ஏதாவது உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? மஹாராஷ்ட்ரா, உத்தரப் பிரதேசம் போன்றயிடங்களில் ரூ. 130 வரை கொடுப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இம்மாதிரி அவர்கள் கொடுக்கும்போது நாம் ஏன் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பார்சுவா பார்முலா இந்த ஆண்டு அமுலுக்கு வரும். போன ஆண்டு அந்த பார்முலாவைப் போலவே நாம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். கரும்பு விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அதிகமாக வாங்கித் தர முயற்சிகள் எடுத்து வரப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்ட இருக்கிறார்கள். கரும்பு ஆலைச் சொந்தக்காரர்களை அழைத்திருக்கிறார்கள். அதில் நல்லதொரு விலை நிர்ணயிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஸ்பிக்பற்றி பேசினார்கள். அது கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று திரு. மாதவன் அவர்கள் அன்று சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கை அடிப்படையில் இந்த ஸ்பிக் அமைக்கப்பட்டு காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன. உர விற்பனையில் தவறு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று சொன்னார்கள். உர விநியோகம் பொறுத்து, அரசாங்கத்தோடு கலந்து எடுத்திருக்கிற முடிவு 70, 75 சதவிகிதம் வரையில் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் மூலமாகவும், பாக்கியுள்ளது. அந்த நிறுவனமே தன்னுடைய பெப்போக்கள் மூலம் விநியோகிக்கப்பட இருக்கிறது என்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஸ்பிக் கில் வேலை பிரச்னை ஒரு பெரிய பிரச்னை. கிடைக்காவிட்டால் குற்றச்சாட்டு சொல்கிற அளவிற்கு சொல்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டம் அதிக அளவிற்கு வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், முன்னேறிய மக்கள் எல்லோருக்கும் அதில் வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது.

Total staff including temporary, and township 998

Out of this number of employees from Tamil Nadu 908

Others from other States including staff in SPIC offices outside Tamil Nadu 90

Out of 908 the classwise break-up is as follows :—

Scheduled Tribe	3	0.3%
Scheduled Caste	34	3.5%
Backward Class	376	41.0%
Non-Forward	360	40.5%
Forward	138	15.0%

1975 மார்ச் 29] [திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா]

The percentage of BC/SC/ST works out to about 45%. Community wise break-up of employees is as per list enclosed. District-wise break-up of employees is as follows :—

District.	No.	%approx.
Tirunelveli	328	35.8
Kanyakumari	25	2.8
Ramanathapuram	59	6.7
Madurai	63	6.9
Salem	18	1.9
Thanjavur	43	4.9
Dharmapuri	2	0.2
South Arcot	88	4.4
North Arcot	36	2.4
Tiruchirappalli	60	6.7
Coimbatore	33	3.6
Chingleput	12	1.5
Nilgiris	1	0.1
Madras City	202	22.4
Total:	908	
Other States:	90	
	998	

இதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: ஸ்பீக் தொழிற்சாலையில் இருக்கிற பதவிகளில் பெரிய பதவிகளில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: அந்த விவரங்களெல்லாம் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. அதற்கு முறையிருக்கிறது. நிறுவனத்தில் எந்த முறையில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்கு விதிமுறை இருக்கிறது. நான் சொன்னதுபோல் எல்லாப் பிரிவினருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து இருக்கிறது. எல்லா மாவட்டத்தினருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 1:30 ஆகிவிட்டது. அவையின் அலுவல்களை சிறிது நேரத்திற்கு நீட்டித்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா மின்சாரப் பற்றுக்குறை இருக்கிற நிலையில், தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் காணமுடியுமா என்ற அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய அரசைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரப் பற்றுக்குறையைத் தவிர்ப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியுமோ அதை எடுத்து வருகிறோம். பாரத் ஹெவி எலக்டிரிகல்ஸ் நிறுவனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வந்தபோது, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு எந்த வகையில் உதவிசெய்ய முடியுமோ அந்த அளவில் உதவி செய்வதாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

சமீபத்தில், தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தினர், மின்சாரத் துறை அதிகாரிகள் ஆகியோர் கலந்து பேசினார்கள். ஏற்கனவே, மின்சாரம் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு—கமிடெட் நிறுவனங்களுக்கு—மின்சாரம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றுக்குறை காரணமாகத் தொழிற்சாலைகள் வேறு மாநிலத்திற்குச் சென்று விரும்ப என்று எண்ணத் தேவையில்லை.

பத்திரிகைகளில் செய்திகளைப் பார்க்கிறபோது, கருநாடக மாநில தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், கருநாடகத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குத் தொழில்கள் போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனவே, தமிழ் நாட்டிற்குத் தொழில் வரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மின்சாரப் பற்றுக்குறை காரணமாக மின்சாரம் கொடுப்பதில் சில விதிமுறைகள் வைத்து இருக்கிறோம். டெக்ஸ்டைல்ஸ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஜெனரேட்டர்கள் வைத்து இரக்கிறார்கள். இந்த ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு சில விதிமுறைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே சில கஷ்டம் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டத்தைத் தவிர்க்கலாம் என்று அதிகாரிகள் யோசனை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். விரைவில் அது தீர்க்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சிறு தொழில்களையும் அதிகம் டிபாசிட் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பீனல் சார்ஜஸ்ஸை சேர்த்து கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே மின்சார வெட்டு இருந்ததன் காரணமாக அவர்கள் பீனல் சார்ஜஸ் கட்டி வருகிறார்கள். அதையும் சேர்த்து, அந்த அடிப்படையில் டிபாசிட் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வதால், சிறு தொழில் அதிபர்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு இதுவிலிருந்து விதி விலக்கு அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வாங்கும் டிபாசி்டைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கனவே அறிவித்து இருக்கிறோம். ஆண்டுதோறும் ஆகும் மின்சாரக்

1975 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்க பாட்சா]

கணக்கை எடுத்து, அதன் அடிப்படையில் 4 மாதங்களுக்கு வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. பீனல் சார்ஜஸ் சேர்க்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கலாம். பீனல் சார்ஜஸ் வாங்கவேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் 4 மாத டிபாசிட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னபோது, அவர்களால் கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னதன் பேரில் “டிஸ்கனெக்ட்” செய்ய வேண்டாம், இன்ஸ்டால்மெண்டில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று தெரி வித்து இருக்கிறோம். அதைத் தவிர வேறு எந்த விதமான அறிவிப்பும் தொழிற்சாலைக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். (குறுக் கீடு) பீனல் சார்ஜஸ் வாங்கவேண்டாம் என்று சொல்கிறேன்.

I will instruct the Electricity Board not to collect on the basis of penal charges.

இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரங்கநாயகம் அவர்கள் லேசென்ஸ் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஆவதாகச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போட்டு இருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டியில் நம்முடைய அதிகாரிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அந்த லேசென்ஸ் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஆகாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். எந்த ஒரு இடத்திலாவது கால தாமதம் ஆகிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து இருந்தேன். எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கேஷுரூர் கடல் கிடைப்பது இல்லை. கேரள மாநிலத்திற்கு அதிக முன்னுரிமை கொடுக்கிறார்கள். தொழிற்சாலைகள் முடங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. இது 1½ லட்சம் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனை. நாமே தனியாக ஒரு காஷு கார்ப்பரேஷன் ஆரம்பித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தால், அங்கே முடங்கிக் கிடக்கும் ஆலைகளை நடத்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்க பாட்சா : காஷு கார்ப்பரேஷன் என்பது இந்தியாவில் கொச்சியில் செயல்பட்டு வருகிறது. அது மத்திய அரசாங்கத்தின் நிறுவனமாக வந்து கொண்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி அந்தப் பிரச்சனை அங்கே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதனால் அங்கே தொழில்கள் முடங்கியிருக்கின்றன. கேரளாவிலிருந்து கூட இங்கே அனுப்பக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. கேஷு அதிபர்கள் சென்னைக்கு வந்து எங்களைச் சந்தித்த பிறகு, மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்து இருக்கிறோம். அப்படி அங்கே இருந்து காஷு வருவதைத் தடைசெய்யக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லியதுபோல் காஷு கார்ப்பரேஷன் அமைக்க மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்து இருக்கிறோம். அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இல்லை என்று அறிகிறேன். கன்னியாகுமரியில் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யலாம் என்று விவசாயத் துறை மூலமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

கேஷுக்கு ஏற்பட்டதுபோல், சேலம் மாவட்டத்தில் க்யறு தொழிலுக்கும் சிக்கல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : காஷு கார்ப்பரேஷன் மத்திய அரசு அனுமதி கொடுத்தால்தான் ஆரம்பிக்கவேண்டுமா? நீங்கள் தான் எத்தனையோ கார்ப்பரேஷனை ஆரம்பிக்கிறீர்களே, இதற்காக ஆரம்பித்தால் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நமக்குத் தேவையான கேஷு, அந்த கார்ப்பரேஷன் மூலமாகக் கேட்கிறோம். அவர்கள் போதுமான அளவுக்குக் கொடுக்கவில்லை. இங்கே கேஷுவே இல்லையே? இல்லாததற்கு நாம் எப்படி ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைப்பது என்பது தான் பிரச்சனை. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் காஷு டெவலப்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்து இருக்கிறோம். அது தனியாக இருக்கிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு சுப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள், தஞ்சை மாவட்டம் தொழில்துறையில் முன்னேறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, இப்போது இருக்கும் நிலைமை என்ன வென்றால்.

All is not well with the Indian economy—there is inflation, credit-squeeze, stagnation and apparent demand recession. Agricultural and industrial production continue to be stagnant. The prices of all conceivable commodities have gone up and there is general unrest in the country. Unless the challenge of production is efficiently met, the situation is likely to deteriorate with grave results not merely on political stability but also on harmonious industrial relations.

1975 மார்ச் 29]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

எனவே, அந்தச் சோதனைகளை நாம் சந்தித்தாக வேண்டும். அந்தச் சோதனைகளைச் சந்திப்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லா விதமான உதவிகளையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கும் பிரச்னை கடந்த ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டு இருக்கும் தொழில் முன்னேற்றத்தின்—டெம்போ—அப்படியே நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்பதாகும். இங்கே அதிகமான தொழில்களை வளர்ப்பதற்கான பணிகளை நாம் செய்தாக வேண்டும். அந்தப் பணிகளைச் செய்வதற்கு நீங்கள் அத்தனைபேரும் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, அதிகாரிகளும் மிகுந்த சிரத்தையோடு காரியங்கள் ஆற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தொழில் துறை மானியத்தை நிறைவேற்றித்தர ஒத்துழைத்த அத்தனை பேருக்கும் பாராட்டைத் தெரிவித்து, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஏற்கனவே சொன்னேன், 500 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் நான் கேட்டிருப்பது 7 கோடி—கிட்டத்தட்ட 8 கோடி, அதை வாங்கி பல மபங்கு அதிகப்படுத்தப் போகிறோம். ஆகவே, இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை நீங்கள் வற்புறுத்தாமல், திரும்பப் பெற்று ஏகமனதாக இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக, பெரிய பட்டியல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லி, அதற்கான நிலங்கள் எல்லாம் வாங்கி, போர்டெல்லாம் கூட கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் போட்டார்கள், ஆனால் பாக்கரி வரவில்லை, அதை ஆரம்பிப்பதற்கான நோக்கம் உண்டா? சம்பந்தப்பட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : அதை ஆரம்பிப்பதற்கான கருத்தும் நோக்கமும் இருந்து வருகின்றன. அதிலே ஓரளவிற்கு வேலைகள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. நேரம் இல்லாததால் அதுபற்றிச் சொல்லவில்லை. கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்காக சிட்கோ மூலமாக உதவி பெற்று தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆனால் அவற்றிற்கு மின் இணைப்பு கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால் அவர்கள் வாங்கிய பணம் அதில் முடங்கி, தொழில் நடத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, சிறு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்பு கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

திரு. நா. வீராசாமி : தொழிற்சாலைகள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பெருகி இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நாம் தொழிற்சாலைகள் பெருகவேண்டுமென்று சொல்வது, தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவேண்டும். குஜராத்,

திரு. நா. வீராசாமி

1975 மார்ச் 29

மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் செய்துள்ளதுபோல் 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்' என்ற முறையை நாமும் ஏன் அமல் படுத்தக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். ஆகவே, உடனடியாக நம்முடைய அரசாங்கம் எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும், இப்படிப்பட்ட திட்டம் கெர்ணர் வந்தால், நல்லமுறையில் நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தொழில்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல், ஏற்கனவே அனுமதிக்கப்பட்டு 'கமிட்டி' ஆக இருந்தால் மின்சாரம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னேன். இன்றுள்ள மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. நம்முடைய உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் 'சன்ஸ் ஆப் தி சாயில்' என்று சொல்லி அங்கே வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு அப்படித் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறையில் பரவலாக்கப்படும் முறை சரியாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். நன்றி. நான் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். என்னுடைய பேச்சிலும் சொன்னேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் வாக்குறுதி தந்தார்கள். வாணியம்பாடியில் பொதுத் துறையில் ஒரு தொழிற்சாலை கொடுக்கப்படும் என்ற வாக்குறுதி தந்தார்கள். அதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. என்ன முடிவு அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டும்.

THIRUMATHI T.N. ANANDANAYAKI : On behalf of small industry owners, I would like to thank the Hon. Minister for showing the concession regarding penal electricity charges.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப் பினர் வாணியம்பாடியில் என்ன தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று சொல்ல வில்லை. தோல் தொழிற்சாலை தான் ஆரம்பிக்க முடியுமா?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : குறிப்பாக சந்தனத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்த முடியும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது பற்றி அரசாங்கம் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறது என்பதை விளக்கவும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சந்தனத் தொழிற் சாலை வேண்டுமென்று கேட்டவர் முருகையன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்கவில்லை. ஏற்கனவே, கிராமக் கைத்தொழில் அமைச்சரான மாண்பு

1975 மார்ச் 29] [திரு. எஸ். ஜே.சாதிக் பாட்சா]

மிகு கண்ணப்பன் இதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரையும் கலந்து ஆலோசித்து வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எங்கே சாத்தியம் என்று பார்த்து முடிவு செய்யப்படும். சந்தனத் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று சேடவரே முருகையன் தான், கனம் உறுப்பினரல்ல.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, காட்பாடி ஏரியாவில் “எலிஜியன் பார் சப்சிடி” 27 தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : “எ பாமின்ட் ஆப் ஆர்டர்”. I won't allow other things.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : முக்கியமான விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கான விளக்கங்களைக் கொடுங்கள் என்று கேட்கும் பொழுது தாங்கள் தடுத்து விடுகிறீர்கள். நாங்கள் பேசுவது பதிவேட்டில் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையில் எங்கள் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்போது தடுத்தோம்? உங்கள் இஷ்டத்திற்கு கேட்கிறீர்கள், அவ்வளவும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியாகாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தாங்கள் சொல்லுவதை ஆட்சேபிக்கிறேன். நல்ல முறையில் எங்கள் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்ற வகையில் அவைத் தலைவர் அவர்கள் நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பகல் 12 மணிக்கு சூரியன் இல்லை யென்று சொல்கிறது போல் இருக்கிறது உறுப்பினர் லத்தீப்பின் குற்றச்சாட்டு. எத்தனையோ முறை கேட்கப்பட்டு அத்துணை முறையும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அனுமதி தராமல் இல்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : 27 தாலுக்காக்கள் நம் தமிழ் நாட்டில் “டிக்ளேர்” செய்திருக்கிறார்கள். 27 தாலுக்காக்கள் போக இன்னும் சில தாலுக்காக்களை அதே முறையில் டிக்ளேர் செய்ய வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை நம் அரசு கேட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதுள்ள 27 தாலுக்காக்கள் ஐந்து மாவட்டங்களில் இருக்கின்றன. மறுபடியும் “ரீ டிஸ்ட்ரிபியூட்” செய்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு தாலுக்கா “பேக்வார்டு ஏரியாஸ் எலிஜியன் பார் சப்சிடி” என்று மாற்றினால் என்ன கஷ்டம்? இதற்கான முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்வாரா?

[1975 மார்ச் 29]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதித் பாட்சா : ஏற்கனவே உறுப்பினர் சொன்னார்கள். நான் விளக்கமும் தந்தேன். உறுப்பினருடைய கருத்தின் அடிப்படையில் மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திருவாளர்கள் எம். சரேந்திரன், என். கே. பழனிசாமி, செ. அரங்கநாயகம், என். டென்னிஸ், பி. வெங்கடசாமி ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டன.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையில் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி. “நிதிக் கோரிக்கை எண் 24 — தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,94,46,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திருவாளர்கள் எம். ஏ. லத்தீப், என். டென்னிஸ் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி. “நிதிக் கோரிக்கை எண். 50 — தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,64,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று 31-3-75 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-45 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders

152. Notification issued in G.O. Ms. No. 2230, Rural Development and Local Administration, dated the 16th October 1974 in regard to approval of the list of play-